

UVM
Udkast af 3. februar 2017

Udkast af 3. februar 2017

til

Forslag

til

Lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om erhvervsuddannelser, lov om folkeskolen og forskellige andre love

(Praktikpladsafhængigt bidrag til AUB m.v.)

§ 1

I lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 95 af 26. januar 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 1747 af 27. december 2016, foretages følgende ændringer:

x. Overskriften til *kapitel 2 a* affattes således:

»Kapitel 2 a
Udgifter til elevers ophold på kostafdelinger«

xx. § 5 a ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 5 a. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag dækker udgifter til elevers nødvendige eller aftalte ophold på kostafdelinger under skoleophold som led i en erhvervsuddannelse, jf. regler udstedt i medfør af § 49, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser. Det er en betingelse for refusion efter 1. pkt., at der mellem arbejdsgiver og elev er indgået en uddannelsesaftale efter kapitel 7 i lov om erhvervsuddannelser.

Stk. 2. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan bestemme, at ordningen finder anvendelse på udgifter til elevers nødvendige eller aftalte ophold på kostafdelinger under skoleophold som led i en uddannelse, som kan sidestilles med erhvervsuddannelser, jf. § 4, stk. 1, såfremt eleven har ophold på en kostafdeling som nævnt i § 49, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser.

Stk. 3. Kostafdelingerne fakturerer Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag for udgifter efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter regler om betingelser for udbetaling af refusion og om administration af ordningen.«

xxx. I § 7 a, *stk. 1*, ændres »udgift til ophold på kostafdeling eller befordringsudgift, jf. §§ 5 a, 6 og 7,« til: »befordringsudgift, jf. §§ 6 og 7,«.

1. I § 12 c, *stk. 1*, ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 12 c. Staten yder tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner til praktikpladsopsøgning og vejledning af elever om praktik- og beskæftigelsesmuligheder. Der ydes et tilskud pr. elev, der indgår uddannelsesaftale inden for lov om erhvervsuddannelser, herunder kombinationsaftale, eller som kommer i praktik i udlandet, jf. § 31, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser. Der ydes dog ikke tilskud for uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f i lov om

erhvervsuddannelser eller tilskud for elever inden for social- og sundhedsuddannelsesområdet. Retten til tilskud bortfalder, hvis uddannelsesaftalen eller praktikken i udlandet ikke får en varighed på mindst 3 måneder. Tilskuddets størrelse fastsættes på de årlige finanslove og ydes på grundlag af et årligt måltal for antal registrerede uddannelsesaftaler pr. tilskudsmodtagende institution. Måltallet for den enkelte institution beregnes som en procentdel af antallet af tilskudsudløsende uddannelsesaftaler i det seneste kalenderår. Procentdelen fastsættes på de årlige finanslove. Tilskuddet forhøjes, når institutionen har opfyldt det årlige måltal.

Stk. 2. Staten yder endvidere tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner for formidling af uddannelsesaftaler med arbejdsgivere, der ikke har indgået en uddannelsesaftale med en elev i de seneste fem år. Der ydes tilskud pr. elev, der indgår uddannelsesaftale inden for lov om erhvervsuddannelser, herunder kombinationsaftale. Der ydes dog ikke tilskud for uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f i lov om erhvervsuddannelser eller tilskud for elever inden for social- og sundhedsuddannelsesområdet. Retten til tilskud bortfalder, hvis uddannelsesaftalen ikke får en varighed på mindst 3 måneder. Tilskuddets størrelse fastsættes på de årlige finanslove.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

2. I § 12 c, *stk. 2*, som bliver *stk. 3*, ændres »ordningen« til: »ordningerne i *stk. 1* og 2«.

3. I overskriften til *kapitel 4 a* indsættes efter »Skolepraktikydelse«: »m.v.«

4. I § 12 d indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag dækker den del af statens driftsudgifter til skolepraktik, der årligt overstiger udgiftsniveauet herfor i 2016. Beløbet efter 1. pkt. opgøres årligt med det generelle pris- og lønindeks.«

[5. – tom]

6. Efter *kapitel 5 c* indsættes:

»Kapitel 5 d

Bonus for praktikpladser inden for fordelsuddannelserne og for merbeskæftigelse i praktikpladser

§ 15 g. Til arbejdsgivere omfattet af § 2 yder Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i overensstemmelse med *stk. 2-5* og regler fastsat i medfør af *stk. 6* en bonus pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser, inden for erhvervsfiskeruddannelsen og lokomotivføreruddannelsen.

Stk. 2. Der kan alene ydes bonus for uddannelsesaftaler inden for de uddannelser, der er omfattet af *stk. 4*.

Stk. 3. En praktikårselev svarer til en elev i en uddannelsesaftale af et kalenderårs varighed. Uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f, *stk. 1*, og § 66 r, *stk. 3*, i lov om erhvervsuddannelser indgår ikke i beregningen af praktikårselever. Alene kalenderdage i bonusåret indgår i beregningen af praktikårselever, der kan udløse bonus. Bonusåret er perioden fra den 1. januar til og med den 31. december i det kalenderår, hvor der optjenes bonus.

Stk. 4. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag foretager i året efter bonusåret en opgørelse af, hvilke fordelsuddannelser der kan udløse bonus for bonusåret. Det er alene uddannelserne på listen over

fordelsuddannelser for bonusåret, som undervisningsministeren godkender og offentliggør, jf. § 15 i, der indgår i opgørelsen. Følgende betingelser skal være opfyldte:

- 1) Andelen af uddannelsesaktive elever, som har kvalificeret sig til at påbegynde hovedforløbet på fordelsuddannelsen, og som efter tre måneder ikke har indgået en uddannelsesaftale med en arbejdsgiver, må ikke overstige 10 pct. af samtlige uddannelsesaktive elever på fordelsuddannelsen i bonusåret.
- 2) Andelen af elever i skolepraktik på fordelsuddannelsen må ikke overstige 15 pct. af omfanget af praktik og skolepraktik for samtlige elever på fordelsuddannelsen i bonusåret.

Stk. 5. Bonus pr. praktikårselev beregnes forholdsmæssigt af en pulje på 20 mio. kr., som divideres med det samlede antal bonusudløsende praktikårselever i bonusåret. Bonus kan maksimalt udgøre 5.000 kr. pr. praktikårselev.

Stk. 6. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte nærmere regler om bonussens beregning, dens udbetaling, efterregulering, afskæring, modregning og tilbagebetaling samt om administration af ordningen i øvrigt.

§ 15 h. Til arbejdsgivere omfattet af § 2 yder Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i overensstemmelse med stk. 2-5 og regler fastsat i medfør af stk. 6 en bonus pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser, inden for erhvervsfiskeruddannelsen og lokomotivføreruddannelsen.

Stk. 2. Det er en betingelse for retten til bonus, at arbejdsgiveren har haft [mindst én erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder i perioden 1. januar-31. december det foregående kalenderår]. Det er endvidere en betingelse for retten til bonus, at arbejdsgiveren i bonusåret har haft merbeskæftigelse målt i praktikårselever i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december, der overstiger gennemsnittet af den pågældende arbejdsgivers samlede antal praktikårselever i de foregående tre år. For en arbejdsgiver, der har oprettet sin virksomhed i et af de tre foregående år, udregnes gennemsnittet efter 2. pkt. som en forholdsmæssig del af det antal praktikårselever, som arbejdsgiveren har haft i de år, hvor virksomheden har eksisteret.

Stk. 3. Bonus ydes for merbeskæftigelse målt i praktikårselever, som den pågældende arbejdsgiver har haft i bonusåret i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december, der overstiger arbejdsgiverens måluddannelsesratio, jf. § 21 a. Til brug for beregning af det bonusudløsende antal praktikårselever omregnes måluddannelsesratio til praktikårselever ved at multiplicere ratioen med antallet af erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede medarbejdere vægtet med deres modelparameter, jf. § 21 a, stk. 6. De realiserede praktikårselever vægtes også med deres modelparameter, jf. § 21 a, stk. 6.

Stk. 4. En praktikårselev svarer til en elev i en uddannelsesaftale af et kalenderårs varighed. Uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f, stk. 1, og § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser indgår ikke i beregningen af praktikårselever. Alene kalenderdage i bonusåret indgår i beregningen af praktikårselever, der kan udløse bonus. Bonusåret er perioden fra den 1. januar til og med den 31. december i det kalenderår, hvor der optjenes bonus.

Stk. 5. Bonus pr. praktikårselev beregnes forholdsmæssigt af en pulje på 20 mio. kr., som divideres med det samlede antal bonusudløsende praktikårselever i bonusåret. Bonus kan maksimalt udgøre 15.000 kr. pr. praktikårselev.

Stk. 6. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte nærmere regler om gennemsnittets beregning, bonussens beregning, bonussens udbetaling, efterregulering, afskæring, modregning og tilbagebetaling samt om administration af ordningen i øvrigt.

§ 15 i. Undervisningsministeren godkender, hvilke uddannelser omfattet af § 4, stk. 1, der i det kommende bonusår er fordelsuddannelser på baggrund af forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft samt ansøgninger fra arbejdsgivernes brancheorganisationer.

[Godkendte fordelsuddannelser forbliver fordelsuddannelser, så længe de opfylder betingelserne i § 15 g, stk. 4.]

Stk. 2. Undervisningsministeren offentliggør årligt en revideret liste over godkendte fordelsuddannelser på Undervisningsministeriets hjemmeside.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om godkendelses- og ansøgningsproceduren for fordelsuddannelser.«

7. I § 17 b, 2. pkt., indsættes efter »kapitel 5 c«: »og 5 d«.

8. § 18, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»§ 18. Alle arbejdsgivere, jf. § 2, betaler bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til dækning af udgifter i medfør af kapitel 2 bortset fra § 5, stk. 2, og udgifter i medfør af kapitel 2 a, 3, 4, 4 a og 5 b, herunder administrationsudgifter, samt administrationsudgifter efter kapitel 5 c, kapitel 5 d og §§ 21 a-f.«

9. Efter § 21 indsættes:

»§ 21 a. Alle arbejdsgivere, jf. § 2, der opfylder betingelsen i stk. 2, betaler et årligt merbidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til dækning af udgifter i medfør af kapitel 5 d og § 21 c. Merbidraget beregnes i overensstemmelse med stk. 3-10. Alene arbejdsgivere, der har haft [mindst én erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder i perioden 1. januar-31. december det foregående kalenderår] betaler merbidrag efter 1. pkt.

Stk. 2. Såfremt en arbejdsgivers uddannelsesratio er lavere end arbejdsgiverens beregnede måluddannelsesratio, jf. stk. 4 og 5, skal arbejdsgiveren betale et merbidrag for hver praktikårselev, som arbejdsgiveren mangler for at opfylde den beregnede måluddannelsesratio. Til brug for beregning af merbidraget opgøres måluddannelsesratio og uddannelsesratio i praktikårselever ved at multiplicere hver ratio med antallet af erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede medarbejdere vægtet med deres modelparameter, jf. stk. 6.

Stk. 3. En arbejdsgivers samlede merbidrag opgøres på grundlag af forskellen på måluddannelsesratioen og uddannelsesratioen opgjort i praktikårselever, jf. stk. 2, multipliceret med merbidragssatsen. Merbidragssatsen udgør i 2018-2020 27.000 kr. årligt pr. praktikårselev.

Stk. 4. En arbejdsgivers uddannelsesratio beregnes på baggrund af forholdet mellem antallet af praktikårselever under erhvervsuddannelse i henhold til lov om erhvervsuddannelser [erhvervsfiskeruddannelsen og lokomotivføreruddannelsen] hos den pågældende arbejdsgiver pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver. I beregning af uddannelsesratioen vægtes de forskellige typer af erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede samt praktikårselever med en modelparameter, jf. stk. 6. En arbejdsgivers endelige uddannelsesratio opgøres for et kalenderår i det efterfølgende år.

Stk. 5. En arbejdsgivers måluddannelsesratio beregnes på følgende vis:

1) Der beregnes en vægtet ratio bestående af:

- a. Brancheratio (25 %): Brancheratioen udregnes som antallet af praktikårselever for alle virksomheder inden for en given hovedbranche, jf. stk. 9, i forhold til antallet af erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede samlet set inden for branchen. I beregningen af brancheratioen vægtes de forskellige typer af erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede og praktikårselever med deres respektive modelparameter, jf. stk. 6.
- b. Uddannelsesratio for det samlede arbejdsmarked (75 %): Uddannelsesratioen for det samlede arbejdsmarked udregnes som det samlede antal praktikårselever i forhold til det samlede antal erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede. I beregning af

uddannelsesratioen for det samlede arbejdsmarked vægtes de forskellige typer af erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede og praktikårselever med deres respektive modelparameter, jf. stk. 6.

- 2) Den vægtede ratio efter nr. 1 multipliceres med en sektorspecifik faktor for at sikre indbetalinger efter stk. 2 svarende til de forventede udbetalinger af bonus efter kapitel 5 d og tilskud i medfør af § 21 c [svarende til i alt 270 mio. kr.]. De forventede udbetalinger fastsættes for henholdsvis den private, den kommunale, den regionale og den statslige sektor, jf. stk. 10, som summen af de budgetterede udgifter efter 1. pkt. i bonusåret ganget med hver sektors andel af erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede i året før bonusåret i forhold til det samlede antal erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede før bonusåret. Den sektorspecifikke faktor fastsættes herefter med henblik på at opnå indbetalinger efter stk. 2, svarende til [de forventede sektorspecifikke udbetalinger]. For den kommunale sektor reduceres faktoren svarende til effekten af et merbidrag for 900 praktikårselever.

Stk. 6. De forskellige typer af erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede og praktikårselever vægtes med en modelparameter. Modelparametre for de eksisterende erhvervsuddannelser, [erhvervsfiskeruddannelsen og lokomotivføreruddannelsen] er fastsat i lovens bilag X. Undervisningsministeren offentliggør en oversigt over sammenhængen mellem tidligere og nuværende erhvervsuddannelser til brug for administrationen af ordningen. *Stk. 7.* Ved erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget forstås en fuldtidsbeskæftiget medarbejder, der har en erhvervsuddannelse som højest fuldførte uddannelse, jf. dog stk. 8. En erhvervsuddannet medarbejders beskæftigelsesgrad udregnes på grundlag af arbejdsgiverens ATP indberetning.

Stk. 8. Såfremt en arbejdsgiver har ansat medarbejdere uden en registreret uddannelse, fastsættes uddannelsesniveaut efter:

- 1) En frivillig registrering hos Statsforvaltningen af uddannelsesniveau for nytilkomne EU/EØS-borgere ekskl. borgere fra [Finland, Island, Norge og Sverige].
- 2) Såfremt medarbejderen med uoplyst uddannelsesbaggrund ikke har registreret en uddannelse som nævnt i nr. 1, fastsættes den pågældendes uddannelsesniveau på baggrund af arbejdsfunktion opgjort som DISCO-kode.
- 3) Såfremt medarbejderen med uoplyst uddannelsesbaggrund hverken frivilligt har registreret sin uddannelsesbaggrund eller har tilknyttet en arbejdsfunktionskode, fastsættes uddannelsesniveaut på baggrund af uddannelsesfordelingen for den hovedbranche, som medarbejderens arbejdsgiver er registreret i, således at medarbejderen vægtes som en sammensætning af uddannelsesniveaut for den gennemsnitlige medarbejder i hovedbranchen.

Ved fastsættelse af uddannelsesniveau efter nr. 1-3, sker der ikke en vægtning med modelparametre, jf. stk. 6.

Stk. 9. Ved opgørelse af [hoved]brancher anvendes Dansk Branchekode 2007 (DB07) opdelt i 19 standardgrupper med en yderligere opdeling af hovedgruppen "Bygge og anlæg" i to grupper "Bygge og anlæg" og "Bygningsinstallation".

Stk. 10. Alle arbejdsgivere placeres på baggrund af Danmarks Statistiks sektorgruppering i det erhvervsstatistiske register (ESR) efter standarden ESA2010, jf. bilag Z, som tilhørende en af de fire sektorer:

- 1) Privat sektor,
- 2) kommunal sektor,
- 3) regional sektor eller
- 4) statslig sektor.

§ 21 b. Såfremt en arbejdsgiver er omfattet af § 21 a, stk. 2, modtager arbejdsgiveren et tilskud, når arbejdsgiveren forgæves har søgt en elev uden at indgå en uddannelsesaftale, såfremt en af betingelserne i nr. 1-3 er opfyldt:

- 1) Arbejdsgiveren skal forgæves have søgt en elev via opslag på Undervisningsministeriets centrale praktikpladsportal i mindst tre måneder, og enten har ingen skole anvist en ansøger, der har bestået det relevante grundforløb, eller arbejdsgiveren skal efter behandling af en eller flere ansøgninger have underrettet ansøgerens skole om, at ansøgerne ikke har gennemført det relevante grundforløb.
- 2) Ansøgerne skal have afslået arbejdsgiverens tilbud om ansættelse med en uddannelsesaftale.
- 3) Der er ikke registreret søgende elever på uddannelsen på ministeriets centrale praktikpladsportal.

Stk. 2. Der kan ydes tilskud for elever inden for uddannelser dimensioneret uden kvote i det omfang, arbejdsgiveren kan dokumentere, at arbejdsgiveren har opslået en uddannelsesstilling, der omfatter både anden del af grundforløbet og hovedforløbet, og at der ikke har været nogen ansøgere til stillingen. Disse stillinger skal som andre have været opslået i mindst tre måneder for at kunne udløse tilskud.

Stk. 3. Tilskuddets størrelse pr. praktikårselev kan højst udgøre merbidraget, jf. § 21 a. Udbetaling foretages i forbindelse med opgørelserne efter §§ 21 a, d og e.

Stk. 4. Tilskuddet kan højst udgøre merbidragssatsen efter § 21 a, stk. 3, 2. pkt. Tilskuddet beregnes og ydes for den tid opgjort i praktikårselever vægtet med modelparameteren i § 21 a, stk. 6, hvor opslaget har været synligt på Undervisningsministeriets centrale praktikpladsportal. Tilskuddet kan alene ydes for den periode, hvor opslaget har været tilgængeligt på den centrale praktikpladsportal. Der kan maksimalt gives tilskud svarende til en praktikårselev pr. opslag, og der kan maksimalt ydes tilskud for en praktikårselev pr. uddannelsesaftale pr. år. En praktikårselev svarer til en elev i en uddannelsesaftale af et kalenderårs varighed. Uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f, stk. 1, og § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser indgår ikke i beregningen af praktikårselever. Såfremt arbejdsgiveren er godkendt til et bestemt antal elever, jf. § 31 i lov om erhvervsuddannelser, kan der ved beregningen af tilskudsudløsende praktikårselever maksimalt indgå et sådant antal elever.

Stk. 5. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte nærmere regler om procedurer for ansøgning og behandling af ansøgninger om tilskud, herunder dokumentationskrav.

§ 21 c. Alle arbejdsgivere, jf. § 2, modtager et årligt tilskud pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder i overensstemmelse med stk. 2. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter tilskuddets størrelse, som samlet skal svare til andelen af udgifter til skolepraktikydelser, der finansieres af bidrag efter § 18, stk. 1, indbetalt for erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede i det foregående år. Udbetaling foretages i forbindelse med opgørelserne efter §§ 21 a, d og e.

Stk. 2. Ved opgørelsen af tilskudsudløsende medarbejdere fratrækkes [det antal fuldtidsmedarbejdere, som i henhold til § 20, stk. 2, fratrækkes arbejdsgiverens bidrag efter § 18]. Der ydes ikke tilskud til arbejdsgivere, der i henhold til § 20, stk. 3, ikke betaler bidrag efter § 18.

Stk. 3. Ved erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget forstås en fuldtidsbeskæftiget medarbejder, der har en erhvervsuddannelse som højst fuldførte uddannelse, jf. dog § 21 a, stk. 8. En erhvervsuddannet medarbejders beskæftigelsesgrad udregnes på grundlag af arbejdsgiverens ATP indberetning.

§ 21 d. Såfremt merbidrag efter § 21 a med fradrag af tilskud efter § 21 b overstiger udbetalingen af bonus i medfør af kapitel 5 d og tilskud i medfør af § 21 c, udbetales dette overskud til arbejdsgiverne pr. praktikårselev i overensstemmelse med stk. 2 og 3. Opgørelsen foretages året efter bidragsåret.

Stk. 2. Opgørelsen foretages pr. sektor, jf. stk. 4.

Stk. 3. Overskuddet tilbagebetales til arbejdsgivere i sektoren for hver praktikårselev, som arbejdsgiveren har haft i det år, overskuddet vedrører. Overskud pr. praktikårselev beregnes ved at dividere overskuddet med antal praktikårselever i bidragsåret i den pågældende sektor. Praktikårselever vægtes med modelparameteren, jf. bilag X.

Stk. 4. Inddelingen af sektorer svarer til inddelingen i medfør af § 21 a.

§ 21 e. Såfremt udbetaling af bonus i medfør af kapitel 5 d og tilskud i medfør af § 21 c overstiger merbidrag efter § 21 a med fradrag af tilskud efter § 21 b, opkræves underskuddet i overensstemmelse med stk. 2-6.

Stk. 2. Opgørelsen foretages pr. sektor, jf. stk. 6.

Stk. 3. Underskuddet opkræves af arbejdsgivere i sektoren for hver erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder, som arbejdsgiveren har haft i det år, underskuddet vedrører. Underskud pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder beregnes ved at dividere underskuddet med antal erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftigede medarbejdere i bidragsåret i den pågældende sektor. Underskuddet opkræves ved modregning i beløbet efter § 21 c, stk. 1, 2. pkt.

Stk. 4. Ved opgørelsen af underskud for hver omfattet erhvervsuddannet medarbejder fratrækkes [det antal fuldtidsmedarbejdere, som i henhold til § 20, stk. 2, fratrækkes arbejdsgiverens bidrag efter § 18]. Arbejdsgivere, der i henhold til § 20, 3, ikke betaler bidrag efter § 18, er ikke omfattet af opkrævningen i stk. 3.

Stk. 5. Ved erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget forstås en fuldtidsbeskæftiget medarbejder, der har en erhvervsuddannelse som højest fuldførte uddannelse, jf. dog § 21 a, stk. 8. En erhvervsuddannet medarbejders beskæftigelsesgrad udregnes på grundlag af arbejdsgiverens ATP indberetning.

Stk. 6. Inddelingen af sektorer svarer til inddelingen i medfør af § 21 a.

§ 21 f. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udarbejder et særligt regnskab for indbetalingerne efter § 21 a og udbetalingerne efter kapitel 5 d og § 21 b - § 21 e, jf. § 24. Regnskabet revideres efter bestemmelserne i § 25.«

10. I § 26 a indsættes før stk. 1 og 2 som nyt *stk. 1* og 2:

»§ 26 a. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan ved administrationen af sine sagsområder forlange at få nødvendige ikkefølsomme personoplysninger fra andre offentlige myndigheder og uddannelsesinstitutioner i elektronisk form med henblik på samkøring og sammenstilling i kontroløjemed uden samtykke fra eleven eller arbejdsgiveren til brug for kontrol af en enkelt sag eller til brug for generel kontrol af udbetaling af ydelser og opkrævning af bidrag efter loven.

Stk. 2. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan til brug for administrationen af sine sagsområder foretage registersamkøring i kontroløjemed af data fra egne registre, herunder af data, der er indhentet i medfør af stk. 1.«

Stk. 1 og 2 bliver herefter stk. 3 og 4.

11. I § 26 a, *stk. 2*, der bliver stk. 4, ændres »Stk. 1« til: »Stk. 3«.

12. Efter § 26 a indsættes:

»§ 26 b. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indsamler data på individniveau om højest fuldførte uddannelse fra Danmarks Statistik til brug for opgørelsen af erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede medarbejdere efter § 21 a, § 21 c og § 21 e.

Stk. 2. ...«

§ 2

I lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1077 af 8. juli 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 1747 af 27. december 2016, foretages følgende ændringer:

1. § 9 affattes således:

»§ 9. Undervisningsministeren træffer efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser beslutning om begrænsning af adgangen til skoleundervisning (dimensionering) inden for de enkelte uddannelser. Beslutning om dimensionering af en uddannelse sker under hensyn til de forventede fremtidige behov inden for forskellige fagområder baseret på følgende parametre:

- 1) Andelen af uddannelsesaktive elever, som har indgået en uddannelsesaftale med en virksomhed inden for tre måneder efter gennemført grundforløb.
- 2) Ledighedsgraden for færdiguddannede i perioden fra 4. til 7. kvartal efter fuldførelse af uddannelsen.
- 3) Forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft.

Stk. 2. Beslutning om dimensionering træffes for et år ad gangen. Undervisningsministeren kan efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser fastsætte nærmere regler om dimensionering, herunder kriterierne herfor, om fremgangsmåden i forbindelse med forberedelse af og beslutning om dimensionering samt om fastlæggelse af kvotestørrelse og -fordeling på institutionerne.«

2. I § 19 b, 2. pkt., ændres »§ 66 f, stk. 1, dog højst med tre måneder for den enkelte elev ved praktikuddannelse i samme virksomhed« til: »§ 66 f, stk. 1 og 3, dog højst med tre uger for den enkelte elev ved praktikuddannelse i samme virksomhed og med højst seks uger af elevens samlede praktikuddannelse«.

3. I § 19 b, 3. pkt., ændres »§ 66 f, stk. 1« til: »§ 66 f, stk. 1 og 3«.

4. I § 33, stk. 2, ændres »og udstedelse, jf. § 4, stk. 1« til: »og udstedelse, herunder nærmere regler om udstedelse af digitale beviser, jf. § 4, stk. 1«.

5. I § 48, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »dog«: », men højst to gange mellem samme elev og samme virksomhed, jf. dog 4. pkt.,«.

6. I § 48, stk. 1, 4. pkt., indsættes efter »bestemte uddannelser,«: »om at det lokale uddannelsesudvalg under nærmere angivne betingelser undtagelsesvist kan godkende yderligere én aftale, jf. 3. pkt., mellem samme elev og samme virksomhed,«.

7. I § 50, stk. 1, indsættes som 1. pkt.:

»Skolen fastsætter ordensregler for elever i skolens erhvervsuddannelser.«

8. I § 50 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om ordensreglerne efter stk. 1, herunder om iværksættelse af foranstaltninger over for elever, der ikke følger ordensreglerne. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om, at der også kan iværksættes sanktioner i anledning af elevadfærd, der er udvist uden for skolen, hvis adfærden har haft en direkte indflydelse på god orden på institutionen, regler om, at private genstande kan tilbageholdes, og at tilbageholdelsen af praktiske eller pædagogiske grunde kan opretholdes ud over det tidspunkt, hvor skolens tilbud ophører, samt regler om elevers frivillige medvirken i skolers test for rusmidler.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

9. Overskriften for § 66 a affattes således:

»Praktikpladssøgning, registrering som praktikpladssøgende, skolepraktik m.v.«

10. I § 66 a, stk. 5, ændres »3 måneder« til: »fra 1 til 3 måneder«, og »§ 15 e, stk. 6« ændres til: »§ 15 i«.

11. I § 66 c, stk. 1, indsættes efter 4. pkt.:

»Regler om elevers aktivitet som praktikpladssøgende fastsat efter 2. pkt. kan omfatte elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbets 2. del. Regler om elevers registrering som praktikpladssøgende fastsat efter 3. pkt. kan omfatte elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbets 2. del, samt elever, som har tilmeldt sig som praktikpladssøgende uden for skolepraktik.«

12. I § 66 f indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Ulønnet praktikuddannelse i en virksomhed for elever uden en uddannelsesaftale, jf. stk. 1, kan kun finde sted i virksomheder, som er godkendt til praktikuddannelse af det faglige udvalg. Aftaler herom kan have en varighed af højst tre uger for den enkelte elev i samme virksomhed og højst seks uger af elevens samlede praktikuddannelse under skolepraktik. [1. pkt. berører ikke skolepraktikelevers mulighed for at gøre brug af kortere uddannelsesophold i udenlandske virksomheder under Erasmus+ programmet og lignende udvekslingsprogrammer.]

Stk. 4. Aftaler om delvis praktikuddannelse, jf. stk. 1, kan kun indgås og gennemføres én gang mellem samme elev og samme virksomhed.«

13. I § 66 g, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Skolepraktik kan tilrettelægges med produktion af varer og levering af tjenesteydelser, som efter samråd med det lokale uddannelsesudvalg kan afsættes på vilkår, som ikke udgør urimelig konkurrence over for tilsvarende udbydere.«

14. I § 66 i, stk. 2, 2. pkt., ændres »deltager i skolepraktik i henhold til § 66 d, stk. 1 og 2« til: »er registreret som praktikpladssøgende i henhold til regler udstedt i medfør af § 66, c, stk. 1.«, og »og skal forlade skolepraktikken, når praktikpladsen tiltrædes, eller hvis eleven afslår at modtage pladsen« ændres til: ». Elever, som afslår at modtage praktikpladsen slettes af praktikpladsregisteret. Elever i skolepraktik skal forlade skolepraktikken, når praktikpladsen tiltrædes, eller hvis eleven afslår at modtage pladsen«.

15. § 66 j, stk. 2, 1. pkt., affattes således: »Klager efter stk. 1 sendes til skolen.«

16. I § 66 j indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om skolers og praktikcentres behandling og afgørelse af sager om udelukkelse af elever fra skolepraktik og andre sager om elevers retsstilling samt om behandling af elevers klager over sådanne afgørelser.«

§ 3

I lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 747 af 20. juni 2016, som ændret ved § 13 i lov nr. 1746 af 27. december 2016[og § 1 i lovforslag nr. L 109/2016], foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 4, indsættes efter »herunder i form af partnerskaber, med«: »virksomheder, institutioner for erhvervsrettet uddannelse,«.

2. I § 3, stk. 5, udgår »eller virksomheder«.

3. § 7 a, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»I 9. klasse deltager elever i brobygning i det omfang, lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. fastsætter dette.«

4. I § 9, *stk. 3*, ændres »8. og 9. klasse« til: »6.-9. klasse«.

§ 4

I lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1051 af 1. juli 2016, som ændret ved § 12 i lov nr. 1746 af 27. december 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 *c, stk. 4*, ændres »ikkeuddannelsesparat« til: »ikke-uddannelsesparat«, og i § 2 *g, stk. 3*, ændres »ikkeuddannelsesparate« til: »ikke-uddannelsesparate«.

2. § 10 *c, stk. 1*, affattes således:

»Elever i folkeskolen og den kommunale ungdomsskoles heltidsundervisning, som er vurderet ikke-uddannelsesparate, eller som har behov for afklaring af uddannelsesvalg, kan tilbydes brobygning i 9. klasse. Brobygning kan endvidere tilbydes elever i 9. klasse i andre skoleformer, når lederen af elevens skole i samråd med Ungdommens Uddannelsesvejledning vurderer, at det vil gavne elevernes mulighed for fortsat uddannelse.«

3. § 10 *d, stk. 1, 2. pkt.*, affattes således:

»Der skal brobygges til mindst en erhvervsrettet ungdomsuddannelse eller en erhvervsgymnasial uddannelse i forløb af mindst to dages varighed, som kan afvikles samlet eller enkeltvis.«

§ 5

I lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 761 af 22. juni 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 5, *stk. 2*, indsættes som 4. pkt.:

»Forudsat at der er lidt et tab, jf. stk. 1, kan godtgørelsen pr. dag ydes for mere end 7,4 timer, når medarbejderen har deltaget i et kursus i mere end 7,4 timer pr. dag.«

§ 6

I lov om efterskoler og frie fagskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1076 af 8. juli 2016, som ændret senest ved lov nr. 1750 af 27. december 2016, foretages følgende ændring:

1. Efter § 51 b indsættes:

»51 c. Undervisningsministeren kan for efterskoler som forsøg i en periode på op til 3 skoleår godkende, at en efterskole ved indgåelse af en overenskomst med en institution for erhvervsrettet uddannelse tilbyder et 10.-klasseforløb, der kombinerer 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb. Institutionen for erhvervsrettet uddannelse forestår undervisningen af grundforløbet.

Stk. 2. Uanset § 15, stk. 2, 2. pkt., kræver påbegyndelse af et 10.-klasseforløb omfattet af stk. 1, at eleven opfylder adgangskravene til erhvervsuddannelserne, jf. lov om erhvervsuddannelser. § 11 finder

ikke anvendelse for den del af et 10.-klasseforløb omfattet af stk. 1, hvor eleven deltager i 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb.

Stk. 3. Ansøgning om forsøg efter stk. 1 skal være modtaget i Undervisningsministeriet senest den 30. juni 2017.

Stk. 4. For elever under 18 år omfattet af ordningen yder kommunalbestyrelsen i bopælskommunen, jf. § 40, et særligt bidrag til staten. Bidraget udgør halvdelen af det på finansloven fastsatte kommunale bidrag.«

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018, jf. dog stk. x, og §§ 8-10.

Stk. x. § 1, nr. x-xxx [kost og logi] træder i kraft den xxx. Den hidtil gældende bestemmelse i § 7 a, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag finder fortsat anvendelse for overenskomstmæssig udgift til de ophold på kostafdeling, som er afholdt før dette tidspunkt.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af § 12 c, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 1033 af 30. juni 2016, som ændret ved lov nr. 1747 af 27. december 2016, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 12 c, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2.

Stk. 3. Den del af statens driftsudgifter til skolepraktik, som dækkes efter § 12 d, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, omfatter udgifter der afholdes den 1. januar 2018 eller senere.

Stk. 4. Ved beregning af bonusudløsende praktikårselever efter § 15 g, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6, indgår alene uddannelsesaftaler påbegyndt den 1. januar 2018 eller senere.

Stk. 5. Merbidrag efter § 21 a, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 9, opkræves første gang...

§ 8

Stk. 1. Undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 33, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 4, om udstedelse af digitale beviser. Indtil ikrafttræden har fundet sted, finder de hidtil gældende regler for udstedelse af beviser og anden form for dokumentation for afsluttede forløb fortsat anvendelse.

Stk. 2. § 66 a, stk. 5, i lov om erhvervsuddannelser som affattet ved denne lovs § 2, nr. 10, finder ikke anvendelse for elever, der har afsluttet et adgangsgivende grundforløb, jf. § 5 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om erhvervsuddannelser før den 1. januar 2018. For sådanne elever finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 9

Undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 5 om godtgørelse pr. dag for mere end 7,4 timer, når medarbejderen har deltaget i et kursus i mere end 7,4 timer pr. dag.

§ 10

§ 6 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 11

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
- 1.1. Lovforslagets hovedpunkter
- 1.2. Lovforslagets baggrund
2. Lovforslagets indhold
- 2.1. Ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag
- 2.1.1. Praktikpladsafhængigt bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag
- 2.1.1.1. Gældende ret
- 2.1.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.1.2. Arbejdsgivernes overtagelse af udgifter til skolepraktik
- 2.1.2.1. Gældende ret
- 2.1.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.1.3. Statsligt tilskud til institutioner for formidling af uddannelsesaftaler
- 2.1.3.1. Gældende ret
- 2.1.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.1.4. Omlægning af ordningen med refusion af udgifter til elevers ophold på kostafdelinger
- 2.1.4.1. Gældende ret
- 2.1.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.1.5. Kontrol
- 2.1.5.1. Gældende ret
- 2.1.5.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.2. Ændring af lov om erhvervsuddannelser
- 2.2.1. Dimensionering af erhvervsuddannelser
- 2.2.1.1. Gældende ret
- 2.2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.2.2. Krav til erhvervsuddannelseselevers egnethed m.v. – EMMA-kriterierne
- 2.2.2.1. Gældende ret
- 2.2.2.1.1. EMMA-kriterierne
- 2.2.2.1.2. Restuddannelsesaftaler
- 2.2.2.1.3. Skoleaftalen
- 2.2.2.1.4. Skolernes foranstaltninger, hvis EMMA-kriterierne ikke opfyldes samt klagemuligheder
- 2.2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.2.3. Praktikcentres salg af varer og levering af tjenesteydelser
- 2.2.3.1. Gældende ret
- 2.2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.2.4. Virksomhedsforlagt praktikuddannelse, delaftaler og korte uddannelsesaftaler
- 2.2.4.1. Gældende ret
- 2.2.4.1.1. Virksomhedsforlagt undervisning
- 2.2.4.1.2. Delaftaler
- 2.2.4.1.3. Korte uddannelsesaftaler
- 2.2.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.2.5. Udvidede muligheder for disciplinære reaktioner over for elever
- 2.2.5.1. Gældende ret
- 2.2.5.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

- 2.2.6. Digitale beviser
  - 2.2.6.1. Gældende ret
  - 2.2.6.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.3. Ændring af lov om folkeskolen
  - 2.3.1. Samarbejde med virksomheder og erhvervsskoler
    - 2.3.1.1 Gældende ret
    - 2.3.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.3.2. Fremrykning af praktik til 6. og 7. klasse
    - 2.3.2.1. Gældende ret
    - 2.3.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.4. Ændring af lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse
  - 2.4.1. Gældende ret
  - 2.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.5. Ændring af lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse
  - 2.5.1. Gældende ret
  - 2.5.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.6. Ændring af lov om efterskoler og frie fagskoler
  - 2.6.1. Gældende ret
  - 2.6.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne
- 6. Miljømæssige konsekvenser
- 7. Forholdet til EU-retten
- 8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Den daværende regering (Venstre) og arbejdsmarkedets parter (Dansk Arbejdsgiverforening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Lederne, Landsorganisationen i Danmark, FTF, AC, KL og Danske Regioner) har den 19. august 2016 indgået ”*Trepartsaftale om tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark og praktikpladser*” (trepartsaftalen).

Det fremgår af trepartsaftalen, at regeringen og arbejdsmarkedets parter enige om en række initiativer, der skal understøtte, at virksomhederne kan få den nødvendige arbejdskraft på alle uddannelsesniveauer. Det forudsætter, at virksomhederne opretter flere praktikpladser, at flere unge vælger og gennemfører en erhvervsuddannelse, samt at der er gode muligheder for løbende opkvalificering, så lønmodtagerne har gode muligheder for at få og fastholde beskæftigelse samt – hvis ønsket – at gennemføre brancheskift. Samtidig skal beskæftigelsessystemet i endnu højere grad understøtte, at virksomhederne får den arbejdskraft, de har brug for, ved effektivt at understøtte matchet mellem ledig og arbejdsgiver, herunder bidrage til at de ledige har de rette kompetencer.

Af trepartsaftalen fremgår også, at adgang til faglært arbejdskraft er vigtig i forhold til at sikre, at virksomhederne kan få den arbejdskraft, de efterspørger - både på kort og på lang sigt. Regeringen og arbejdsmarkedets parter ønsker derfor, at erhvervsuddannelserne igen bliver førstevalget for langt flere unge efter grundskolen. Flere unge skal have lyst til at vælge og gennemføre en relevant erhvervsuddannelse med de attraktive job-, karriere- og videreuddannelsesmuligheder, der er forbundet hermed. Derfor er det også vigtigt, at de unge får en større sikkerhed for at få en praktikplads og

dermed får en kvalificeret start på de mange karrieremuligheder, som en faglært uddannelse giver mulighed for. Her udgør skolepraktikken i dag et vigtigt supplement, der blandt andet understøtter uddannelsen af faglærte i perioder med forbigående udfordringer for virksomhedernes uddannelseskapacitet på større eller mindre dele af uddannelsesområdet.

Trepartsaftalen ønsker at bidrage til, at der er tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark, og at eleverne på erhvervsuddannelser har en høj grad af sikkerhed for, at de kan gennemføre praktiktiden i en virksomhed. Det er efter trepartsaftalen en fælles overordnet målsætning, at der årligt skabes flere praktikpladser stigende mod mindst 8.000-10.000 flere praktikpladser årligt end i dag. Samtidig skal andelen af elevernes tid i virksomhedspraktik øges til 95 pct. i gennemsnit for uddannelser med skolepraktik set hen over hele uddannelsesforløbet. Denne andel udgjorde 87 pct. for færdiguddannede fra erhvervsuddannelserne i 2015.

Ved lov nr. 1747 af 27. december 2016 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og lov om erhvervsuddannelser (Justering af arbejdsgiverbidrag og midlertidige bonusordninger for 2017 m.v.) blev første del af de praktikpladsrelevante elementer i trepartsaftalen udmøntet. Med loven blev der indført to statslige bonusordninger for 2017 for praktikpladser inden for fordelsuddannelserne og for merbeskæftigelse i praktikpladser. Samtidig blev arbejdsgiverbidraget justeret med det formål at finansiere en forhøjelse af lønrefusionen i 2017 for alle elever under erhvervsuddannelse.

1.1 Lovforslagets hovedpunkter

Det foreslås i overensstemmelse med trepartsaftalen at indføre et praktikpladsafhængigt bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, hvorefter de virksomheder, der bidrager til at uddanne faglært arbejdskraft, belønnes, og hvor de virksomheder, der ikke i tilstrækkelig grad bidrager til at uddanne faglært arbejdskraft, omvendt pålægges et større ansvar for den samlede finansiering i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

En sådan ordning vil indebære følgende ændringer af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag:

Det foreslås, at arbejdsgivere, hvis vægtede uddannelsesratio er lavere end arbejdsgiverens beregnede måluddannelsesratio, skal betale et bidrag for hver praktikårselev, som arbejdsgiveren mangler for at opfylde den beregnede måluddannelsesratio. Dette foreslås i forhold til arbejdsgivere, som forgæves har forsøgt at ansætte elever, afbødet ved, at disse arbejdsgivere modtager et tilskud.

Det foreslås endvidere, at alle arbejdsgivere modtager et årligt tilskud pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder.

Desuden foreslås det som en del af ordningen med det praktikpladsafhængige bidrag, at der indføres to arbejdsgiverfinansierede bonusordninger til arbejdsgivere, der tager elever under erhvervsuddannelse. Den ene bonusordning foreslås rettet mod arbejdsgivere, der tager elever inden for de såkaldte fordelsuddannelser, mens den anden bonusordning foreslås rettet mod arbejdsgivere, der forbedrer antallet af elever med uddannelsesaftale i virksomheden i forhold til de tre foregående år samt opfylder måluddannelsesratioen.

Endelig foreslås det også, at et evt. over- eller underskud i ordningen med det praktikpladsafhængige bidrag fordeles henholdsvis mellem og på arbejdsgiverne efter sektor.

Det foreslås tillige, at modellen for statsligt tilskud til formidling af uddannelsesaftaler justeres, således at de omfattede institutioner for at få det høje praktikpladstaxametertilskud vil skulle opnå en

forbedring i antallet af indgåede uddannelsesaftaler i forhold til det foregående år. I sammenhæng hermed foreslås det, at der indføres et statsligt tilskud til samme institutioner for formidling af uddannelsesaftaler med arbejdsgivere, der ikke har indgået en uddannelsesaftale med en elev i de seneste fem år.

Endelig foreslås det, at arbejdsgiverne gennem bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fremover vil skulle dække den del af statens driftsudgifter til skolepraktik, der årligt overstiger udgiftsniveauet i 2016.

I forhold til lov om erhvervsuddannelser indeholder forslaget i overensstemmelse med trepartsaftalen følgende elementer:

Det foreslås at etablere en model for dimensionering af erhvervsuddannelser fra 2018 og frem, samt at foretage en styrkelse af skolernes og elevernes forpligtelser til at sikre, at eleverne lever op til de såkaldte EMMA-kriterier, dvs. at en elev skal være **E**gnet, **M**obil geografisk, **M**obil fagligt og **A**ktivt praktikpladssøgende.

Det foreslås endvidere, at der tilvejebringes hjemmel til, at praktikcentrene kan producere varer og levere tjenesteydelser til et marked, samt at gennemføre begrænsninger i anvendelsen af virksomhedsforlagt praktikuddannelse, delaftaler og korte uddannelsesaftaler.

Udover det, der følger af trepartsaftalen, foreslås det at udvide den eksisterende hjemmel til at fastsætte regler om erhvervsskolers ordensregler med sigte på, at der tillige kan iværksættes sanktioner i anledning af elevadfærd, der er udvist uden for skolen samt fastsættelse af regler om tilbageholdelse af private genstande og regler om elevers frivillige medvirken i skolers test for rusmidler. Derudover foreslås det at skabe hjemmel til, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om udstedelse af digitale beviser.

Der foreslås desuden en ændring af folkeskoleloven, således at folkeskolernes forpligtelse til at samarbejde med lokalsamfundets kulturtilbud m.v. udvides til også at omfatte samarbejde med virksomheder og institutioner for erhvervsrettet uddannelse. Det foreslås desuden, at den gældende mulighed for at tilbyde eleverne praktik i kortere perioder i virksomheder og institutioner udvides til fremover at gælde for elever i 6. til 9. klasse.

Der foreslås tillige en ændring af vejledningsloven vedrørende brobygning i 9. klasse, således at brobygning, udover at tilbydes ikke-uddannelsesparate elever, fremover tillige kan tilbydes uddannelsesparate elever, som har behov for afklaring af uddannelsesvalg.

Desuden foreslås det, at det ikke længere skal være et krav for ikke-uddannelsesparate elever at deltage i brobygning.

Endelig foreslås det at ændre lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, med henblik på at der kan ydes godtgørelse pr. dag for mere end 7,4 timer, når en medarbejder har deltaget i et kursus (erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse) i mere end 7,4 timer pr. dag. Med den foreslåede ændring sikres den planlægningsmæssige fleksibilitet for virksomhedernes brug af arbejdsmarkedsuddannelser.

1.2. Lovforslagets baggrund

Lovforslaget udgør anden del af udmøntningen af de praktikpladsrelevante elementer i trepartsaftalen.

Det følger af punkt 38 i trepartsaftalen, at Undervisningsministeriet nedsætter en teknisk arbejdsgruppe, der inden for rammerne af trepartsaftalen fremlægger forslag til grundlaget for den fremtidige model for såvel det praktikpladsafhængige bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag som fordelsuddannelser, bonusordninger og dimensionering. Undervisningsministeren fastlægger på den baggrund grundlaget for det praktikpladsafhængige bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og dimensionering, fordelsuddannelser og bonusordninger efter drøftelse med arbejdsmarkedets parter. Arbejdsgruppen afrapporterede den 23. november 2016. Lovforslaget baserer sig også på arbejdsgruppens anbefalinger..

2. Lovforslagets indhold

2.1. Ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag

2.1.1. Praktikpladsafhængigt bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag

2.1.1.1 Gældende ret

I henhold til § 18, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag betaler arbejdsgiverne et bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til dækning af udgifter i medfør af lovens kapitel 2 om lønrefusion, bortset fra § 5, stk. 2, om statens dækning af udgifter til lønrefusion, som vedrører valgfri supplerende undervisning, der er studieforbereende, i en erhvervsuddannelses grundforløb og hovedforløb, samt udgifter i medfør af kapitel 2 a om refusion af arbejdsgiveres afholdte udgifter til elevers ophold på kostafdelinger, kapitel 3 om befordringstilskud, kapitel 4 om mobilitetsfremmende ydelser, kapitel 4 a om skolepraktikydelse og kapitel 5 b om tilskud til oprettelse af praktikpladser til unge under 25 år samt løntilskud for praktikaftaler med elever under erhvervsgrunduddannelse m.v. I 2017 udgør bidraget 2.382 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau. Herefter udgør bidraget 2.312 kr. årligt pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau. Bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent, og beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

I henhold til § 18, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, betaler alle arbejdsgivere i 2017 et bidrag (VEU-bidrag) på 455 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2017-pris- og -lønniveau. Herefter udgør bidraget 525 kr. årligt pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau. Bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag overfører kvartalsvis beløbet til Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling til hel eller delvis finansiering af godtgørelse m.v. ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. § 15 b. Den kvartalsvise overførsel finder sted senest den 30. januar, den 30. april, den 30. juli og den 30. oktober.

I henhold til lovens § 20, stk. 1, beregnes bidrag efter § 18 kvartalsvis på grundlag af de samlede bidrag, som Arbejdsmarkedets Tillægspension har modtaget fra arbejdsgiveren i en forudgående 3-måneders-periode. Det følger af stk. 2, at der i det kvartalsvis beregnede arbejdsgiverbidrag for hver arbejdsgiver fratrækkes et beløb, der svarer til 1/4 af det årlige bidrag for een lønmodtager. Dette gælder, uanset hvor mange kvartaler det ATP-bidrag, der danner grundlag for beregningen, vedrører. Herudover fratrækkes et beløb, der svarer til 1/4 af det årlige bidrag for en lønmodtager, for hver gang der er modtaget et ATP-bidrag svarende til 50 fuldtidsansatte lønmodtagere. Der betales dog ikke

bidrag, hvis arbejdsgiveren ud over elever, som nævnt i § 20, stk. 4, har ansatte, hvis samlede beskæftigelse i kvartalet højst svarer til en fuldtidsansat, jf. stk. 3.

Det følger af § 20, stk. 4, at der ikke betales bidrag for nærmere angivne kategorier af uddannelsessøgende, der har skriftlig aftale med arbejdsgiveren om gennemførelse af et uddannelsesforhold. Der er tale om 1) elever i erhvervsuddannelser og erhvervsgrunduddannelser, 2) uddannelsessøgende i uddannelser, hvor både skoleophold og praktikophold er reguleret ved eller i henhold til lov, 3) uddannelsessøgende i indtil 3 år i praktikuddannelse, der a) er aftalt eller godkendt af vedkommende overenskomstparter eller vedkommende brancheorganisation eller b) er fastsat af en offentlig myndighed som betingelse for at opnå en autorisation el.lign. eller som betingelse for at deltage i eller afslutte en videregående uddannelse, samt 4) elever, der gennemgår uddannelsen til træningsterapeut på Optræningscentret i Karlslunde. Undervisningsministeren fastsætter efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag regler om, hvilke uddannelser der berettiger til bidragsfritagelse, jf. stk. 5.

Det følger af § 21, stk. 1 og 2, at bidrag efter § 18 indbetales til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fire gange årligt. Indbetaling af bidrag for mindre end 4 ansatte kan dog ske een gang årligt. Sker indbetaling ikke rettidigt, kan Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag pålægge arbejdsgiveren at betale renter af bidragene med 1 ½ pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen.

Efter § 21, stk. 3, fastsætter beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med undervisningsministeren og efter indstilling fra bestyrelserne for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og Arbejdsmarkedets Tillægspension regler om opkrævning og betaling af bidrag, der indgår i en fælles opkrævning, jf. lovens § 18, stk. 4. Det kan ved disse regler bestemmes, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan give henstand med betalingen og eftergive bidrag og renter. Undervisningsministeren kan i henhold til stk. 4, efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætte særlige regler om beregningen af bidraget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Regler om opkrævning og betaling af bidrag, der indgår i en fælles opkrævning, er fastsat i bekendtgørelse om fællesopkrævning af visse arbejdsgiverbidrag mv., og regler om beregning af bidraget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er fastsat i bekendtgørelse om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Bekendtgørelse om fællesopkrævning af visse arbejdsgiverbidrag mv. er udstedt af beskæftigelsesministeren med hjemmel i bl.a. § 21, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og efter indstilling fra bl.a. bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Bekendtgørelse om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er udstedt med hjemmel i § 2, stk. 2, § 5, stk. 2, § 12 c, stk. 2, § 20, stk. 5, § 21, stk. 4, og § 22, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, herunder med de elementer, der er nærmere beskrevet i afsnit 2.1.1.2.

Efter gældende ret er der således ikke etableret en ordning med et praktikpladsafhængigt bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

2.1.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter trepartsaftalens punkt 38-42 ønskes der indført styrkede økonomiske incitamenter til at oprette praktikpladser. Inden for rammerne af skatte- og byrdestoppet, som det var beskrevet i regeringsgrundlaget for den tidligere V-regering, etableres et praktikpladsafhængigt AUB-bidrag. Det praktikpladsafhængige AUB-bidrag skal entydigt belønne de arbejdsgivere, der bidrager til at uddanne erhvervsuddannet arbejdskraft samt pålægge de arbejdsgivere, der ikke i tilstrækkelig grad bidrager til at

uddanne erhvervsuddannede arbejdskraft, et større ansvar for den samlede finansiering i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det praktikpladsafhængige AUB-bidrag skaber en omfordeling internt mellem arbejdsgivere til fordel for de arbejdsgivere, der opretter et tilstrækkeligt antal uddannelsesaftaler i forhold til deres ansvar for indfrielsen af trepartsaftalens overordnede målsætning om mindst 8.000-10.000 flere praktikpladser om året.

Det praktikpladsafhængige AUB-bidrag er et afgrænset kredsløb inden for rammerne af den generelle AUB-ordning. Kredsløbet består af indtægter i form af merbidrag fra arbejdsgivere samt udgifter i form af en fordelsbonus (bonus for praktikpladser inden for fordelsuddannelserne), en praktikpladsbonus (bonus for merbeskæftigelse i praktikpladser) og et tilskud (i trepartsaftalen angivet som bidragsnedsættelse) pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder. Et evt. over- eller underskud i kredsløbet fordeles eller opkræves efterfølgende hos arbejdsgiverne, så der hvert år er balance mellem indtægter og udgifter. Der etableres efter forslaget et separat kredsløb for hver af de fire sektorer – den private sektor, den kommunale sektor, den regionale sektor og den statslige sektor.

Tilskud, merbidrag og fritagelse

Det fremgår af trepartsaftalen, at alle virksomheder får en nedsættelse af AUB-bidraget pr. faglært medarbejder, mens arbejdsgiverne skal betale et merbidrag for hver uddannelsesaftale, arbejdsgiveren mangler i forhold til sin måluddannelsesratio. Formålet er at give virksomhederne økonomisk incitament til at indgå uddannelsesaftaler, så den overordnede målsætning om mindst 8.000-10.000 flere praktikpladser om året fra *Trepartsaftale om tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark og praktikpladser* indfris.

Centralt i modellen for det praktikpladsafhængige AUB-bidrag står etableringen af en målsætning for, hvor mange erhvervsuddannelseselever hver arbejdsgiver skal ansætte. Dette formuleres overordnet på baggrund af en ratio forstået som forholdet mellem antallet af erhvervsuddannede medarbejdere og antallet af elever hos den enkelte arbejdsgiver. Denne ratio betegnes uddannelsesratioen. For hver arbejdsgiver fastsættes desuden en måluddannelsesratio, der er et udtryk for det forhold mellem erhvervsuddannede medarbejdere og elever, som arbejdsgiverne skal præstere for at sikre opfyldelse af målet om 8-10.000 flere praktikpladser. Hvis en arbejdsgivers uddannelsesratio er lavere end måluddannelsesratioen, har arbejdsgiveren ikke opfyldt målsætningen, og arbejdsgiveren skal med forslaget indbetale et merbidrag til den nye ordning. Hvis en arbejdsgivers uddannelsesratio opfylder måluddannelsesratioen, skal arbejdsgiveren ikke betale merbidrag, og arbejdsgiveren vil samtidig opfylde et af kriterierne for at modtage praktikpladsbonus, jf. nedenfor.

Ved fastsættelsen af måluddannelsesratioen og opgørelsen af arbejdsgivernes realiserede uddannelsesratio vægtes hver erhvervsuddannelse med en såkaldt modelparameter. Modelparameteren udtrykker en forventning til, om der vil være en stigende eller faldende efterspørgsel efter arbejdskraft med den pågældende uddannelse i fremtiden i forhold til det forventede udbud af arbejdskraft. Vægtningen indebærer således en ekstra belønning af arbejdsgivere, der bidrager til at uddanne elever, som der forventes øget efterspørgsel efter. Endvidere medfører vægtningen et skærpet krav til arbejdsgivere om at bidrage til uddannelse af disse elever, såfremt arbejdsgiverne i forvejen har mange medarbejdere ansat med de uddannelser, der forventes stigende efterspørgsel efter. Disse modelparametre genberegnes og fastsættes årligt i et samarbejde mellem Dansk Arbejdsgiverforening og LO. Modelparametrene fastsættes i bilag X til lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og forventes opdateret årligt ved lovændring.

Arbejdsgivere, der ikke lever op til deres måluddannelsesratio, men som forgæves har slået en eller flere uddannelsesstillinger op, vil med ovenstående uforskyldt komme til at betale et merbidrag. For at

neutralisere effekten af dette merbidrag, kan en arbejdsgiver ansøge om fritagelse for merbidrag i form af et tilsvarende tilskud, såfremt arbejdsgiveren kan dokumentere, at de foreslåede kriterier herfor er opfyldt. De faglige udvalg vil modtage en oversigt over antallet af ansøgninger en gang om året, tildelte tilskud og afslag.

Over- og underskudsdeling

Det fremgår af trepartsaftalen, at hvis virksomhedernes årlige indbetalinger til den praktikpladsafhængige AUB-bidrag (merbidragene) overstiger de samlede årlige indbetalinger, føres overskuddet tilbage til virksomhederne. Mekanismen skal sikre, at virksomhederne under ét ikke pålægges ekstra økonomiske byrder. Tilbageførslen af merindbetalingerne vil skulle ske inden for hver sektor (privat, statslig, kommunal og regional).

Der kan imidlertid også være tilfælde, hvor udgifter overstiger indbetalinger. I disse tilfælde vil udgifterne således efter det aftalte skulle dækkes ved opkrævning af en ekstra indbetaling. [Denne del af trepartsaftalen foreslås udmøntet således, at ... (om § 21 e, red.)]

Bonus

Det følger af trepartsaftalen, at der skal indføres en bonus på maksimalt 5.000 kr. til arbejdsgivere, der tager elever inden for fordelsuddannelserne, samt en bonus på maksimalt 15.000 kr. til arbejdsgivere, som opfylder deres måluddannelsesratio og ansætter flere elever sammenlignet med de tre foregående år. Disse ordninger skal indføres med virkning for 2018 bl.a. på baggrund af positivlisten for fordelsuddannelser. Den konkrete udmøntning af ordningerne for 2018 skal efter aftalen fastlægges af undervisningsministeren efter drøftelse med arbejdsmarkedets parter, og merbidraget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skal finansiere to puljer på hver 20 mio. kr. til ordningerne. Bonus vil skulle udbetales året efter bonusåret.

Det foreslås, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder fordelsbonus til arbejdsgivere pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser, inden for erhvervsfiskeruddannelsen og lokomotivføreruddannelsen. Der vil med henvisningen til lovens § 2 alene kunne ydes bonus til arbejdsgivere omfattet af loven.

Det foreslås, at der alene ydes bonus for uddannelsesaftaler inden for de uddannelser, der er fordelsuddannelser omfattet af det foreslåede stk. 4. Herved vil de uddannelser, der ikke er fordelsuddannelser, der omfattes af det foreslåede stk. 4, ikke kunne udløse bonus.

Det foreslås, at en praktikårselev svarer til en elev i en uddannelsesaftale af et kalenderårs varighed. Praktikårselev er et begreb, som foreslås anvendt til at beskrive uddannelsesaftalernes volumen. Begrebet blev indført ved § 1, nr. 2, i lov nr. 1747 af 27. december 2016, og finder allerede anvendelse i relation til den midlertidige, statslige fordelsbonus i lovens § 15 e.

Det foreslås, at praktikårselever vil blive opgjort ved at se på antallet af dage i et kalenderår, som en uddannelsesaftales varighed dækker, dvs. er i kraft, herunder også omfattede skoleperioder.

Det foreslås samtidig, at uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f, stk. 1, og § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser ikke indgår i beregningen af praktikårselever, dvs. at disse uddannelsesaftaler ikke vil kunne udløse bonus. Det følger af § 66 f, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, at en skolepraktikelevs praktikuddannelse i en virksomhed, jf. lovens § 66 d, stk. 2, finder sted på grundlag af en uddannelsesaftale mellem virksomheden og eleven om en delvis praktikuddannelse, hvis eleven skal deltage i virksomhedens produktion m.v. Af § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser følger, at for

en elev i produktionsskolebaseret erhvervsuddannelse finder eventuel praktikuddannelse i en virksomhed i uddannelsens hovedforløb sted på grundlag af en uddannelsesaftale mellem virksomheden og eleven om en delvis praktikuddannelse, hvis eleven skal deltage i virksomhedens produktion m.v. Baggrunden for forslaget er den, at bonusordningen ikke skal understøtte aktivitet i skolepraktik.

Datagrundlaget for opgørelsen er de registreringer i skolernes elevadministrative systemer, der også danner grundlag for udarbejdelse af praktikpladsstatistikker.

Endeligt foreslås det, at alene kalenderdage i bonusåret indgår i beregningen af praktikårselever, der kan udløse bonus. Bonusåret er efter forslaget perioden fra den 1. januar til og med den 31. december i det kalenderår, hvor der optjenes bonus.

Det foreslås, at der ved beregningen af bonusudløsende praktikårselever efter det foreslåede § 15 g om fordelsbonus alene indgår uddannelsesaftaler påbegyndt d. 1. januar 2018 eller senere, dvs. at det vil være en betingelse for, at en elev kan indgå i beregningen af bonusudløsende praktikårselev, at elevens uddannelsesaftale skal påbegyndes i 2018 eller senere. Med påbegyndes i 2018 eller senere menes, at uddannelsesaftalen skal træde i kraft i 2018 eller senere. Det vil således ikke være tilstrækkeligt til at opfylde kravet, at aftalen er indgået og påbegyndt i 2017 eller tidligere og fortsat igangværende i 2018.

Det foreslås, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i året efter bonusåret foretager en opgørelse af, hvilke fordelsuddannelser der kan udløse bonus for bonusåret. Det foreslås i den forbindelse, at den enkelte fordelsuddannelse kan udløse bonus, hvis uddannelsen opfylder følgende betingelser:

1) Andelen af uddannelsesaktive elever, som har kvalificeret sig til at påbegynde hovedforløbet på fordelsuddannelsen, og som efter tre måneder ikke har indgået en uddannelsesaftale med en arbejdsgiver, må ikke overstige 10 pct. af samtlige uddannelsesaktive elever på fordelsuddannelsen i bonusåret.

2) Andelen af elever i skolepraktik på fordelsuddannelsen må ikke overstige 15 pct. af omfanget af praktik og skolepraktik for samtlige elever på fordelsuddannelsen i bonusåret.

Arbejdsmarkedets parter har udtrykt bekymring for, om de to krav er for restriktive i forhold til at få volumen i fordelsuddannelserne. Der er enighed blandt aftaleparterne om at følgeudviklingen og på den baggrund løbende vurdere, om der kan være behov for at justere kravene. Et helt særligt opmærksomhedspunkt er i den forbindelse, om sommerferieperioden kan vanskeliggøre opfyldelse af kravet om at være i uddannelsesaftale tre måneder efter afsluttet grundforløb. Denne problemstilling analyseres i foråret 2017, når data for 2016 til brug for analysen er tilgængelig.

Ved uddannelsesaktive elever forstås elever, som tre måneder efter færdiggørelsen af grundforløbets anden del enten er i uddannelsesaftale, skolepraktik eller er aktivt praktikpladssøgende. Elever, som tre måneder efter færdiggørelsen af grundforløbets anden del hverken er i uddannelsesaftale, skolepraktik eller er aktivt praktikpladssøgende, indgår således ikke i opgørelsen.

Andelen af elever i skolepraktik på den enkelte fordelsuddannelse i bonusåret vil beregningsteknisk blive opgjort på samme måde som uddannelsesaftaler gør i begrebet praktikårselev. En praktikårselev er en beregnet måleenhed for tid i uddannelsesaftaler i løbet af et kalenderår, jf. ovenfor. På samme måde vil andelen af elever i skolepraktik således blive opgjort ved at se på antallet af dage i et kalenderår, som eleverne er i skolepraktik.

Andelen af elever i skolepraktik på den enkelte fordelsuddannelse i bonusåret må efter forslaget ikke overstige 15 pct. af det samlede omfang af virksomhedspraktik og skolepraktik for samtlige elever på den enkelte fordelsuddannelse i bonusåret. Ved opgørelsen af omfanget af virksomhedspraktik og skolepraktik for samtlige elever på fordelsuddannelsen i bonusåret, vil der kun indgå data for virksomhedspraktik og skolepraktik afviklet fra den 1. januar til den 31. december i bonusåret.

Det bemærkes, at det alene er uddannelserne på den liste over fordelsuddannelser for bonusåret, som undervisningsministeren godkender og offentliggør efter den foreslåede § 15 i, der indgår i opgørelsen af bonus.

Det foreslås, at bonus pr. praktikårselev beregnes forholdsmæssigt af en pulje på 20 mio. kr., som divideres med det samlede antal bonusudløsende praktikårselever i bonusåret. Bonus kan efter forslaget maksimalt udgøre 5.000 kr. Forslaget indebærer, at såfremt udgifterne overstiger den afsatte pulje, vil der ske en forholdsmæssig reduktion af bonusbeløbet til den enkelte arbejdsgiver.

Det bemærkes, at der ikke stilles krav om, at arbejdsgiverne indgiver formel ansøgning til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om udbetaling af fordelsbonus. Dette skyldes, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har eller får adgang, herunder fra skolernes elevadministrative systemer, til alle relevante oplysninger til afgørelse af, om og i givet fald med hvilket beløb en arbejdsgiver skal have fordelsbonus.

Endelig foreslås det, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om bonussens beregning, dens udbetaling, efterregulering, modregning og tilbagebetaling samt om administration af ordningen i øvrigt. Administrationen vil blive tilrettelagt ud fra hensynet til dels at påføre arbejdsgiverne mindst mulig administration, dels at sikre rimelige kontrolmuligheder for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag med udbetalingernes rigtighed.

Det foreslås, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder bonus til arbejdsgivere pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser, inden for erhvervsfiskeruddannelsen og lokomotivføreruddannelsen. Der vil med henvisningen til lovens § 2 alene kunne ydes bonus til arbejdsgivere omfattet af loven.

Det foreslås nærmere bestemt, at bonus ydes for merbeskæftigelse målt i praktikårselever, som den pågældende arbejdsgiver har haft i bonusåret i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december, der overstiger arbejdsgiverens måluddannelsesratio. For måluddannelsesratioen henvises til forslagets § 1, nr. 9, om ny § 21 a.

Det foreslås, at det er en betingelse for retten til bonus, at arbejdsgiveren i bonusåret har haft merbeskæftigelse målt i praktikårselever i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december, der overstiger gennemsnittet af den pågældende arbejdsgivers samlede antal praktikårselever i de foregående tre år. Med merbeskæftigelse forstås [således], at den pågældende arbejdsgiver fx i 2019 ansætter flere elever, målt som praktikårselever, sammenlignet med den pågældende arbejdsgivers gennemsnitlige antal praktikårselever i perioden 2016-2018.

Det foreslås i den forbindelse, at gennemsnittet for en arbejdsgiver, der har oprettet sin virksomhed i et af de tre foregående år, udregnes som en forholdsmæssig del af det antal praktikårselever, som arbejdsgiveren har haft i de år, hvor virksomheden har eksisteret. Det bemærkes, at det vil være virksomhedens CVR-nummer, der vil blive anvendt i forbindelse med udregningen af det nævnte gennemsnit.

Det foreslås også, at til en arbejdsgiver, der har oprettet sin virksomhed i bonusåret, ydes der bonus for det antal praktikårselever, som den pågældende arbejdsgiver har haft i bonusåret i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december.

Det foreslås, at en praktikårselev svarer til en elev i en uddannelsesaftale af et kalenderårs varighed. Praktikårselev er et begreb, som foreslås anvendt til at beskrive uddannelsesaftalernes volumen. Begrebet blev indført ved § 1, nr. 2, i lov nr. 1747 af 27. december 2016, og finder allerede anvendelse i relation til den midlertidige, statslige praktikbonus i lovens § 15 f.

Det foreslås, at praktikårselever vil blive opgjort ved at se på antallet af dage i et kalenderår, som en uddannelsesaftales varighed dækker, dvs. er i kraft, herunder også omfattede skoleperioder.

Det foreslås samtidig, at uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f, stk. 1, og § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser ikke indgår i beregningen af praktikårselever, dvs. at disse uddannelsesaftaler ikke vil kunne udløse bonus. Det følger af § 66 f, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, at en skolepraktikelevs praktikuddannelse i en virksomhed, jf. lovens § 66 d, stk. 2, finder sted på grundlag af en uddannelsesaftale mellem virksomheden og eleven om en delvis praktikuddannelse, hvis eleven skal deltage i virksomhedens produktion m.v. Af § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser følger, at for en elev i produktionsskolebaseret erhvervsuddannelse finder eventuel praktikuddannelse i en virksomhed i uddannelsens hovedforløb sted på grundlag af en uddannelsesaftale mellem virksomheden og eleven om en delvis praktikuddannelse, hvis eleven skal deltage i virksomhedens produktion m.v. Baggrunden for forslaget er den, at bonusordningen ikke skal understøtte aktivitet i skolepraktik.

Datagrundlaget for opgørelsen er de registreringer i skolernes elevadministrative systemer, der også danner grundlag for udarbejdelse af praktikpladsstatistikker.

Endeligt foreslås det, at alene kalenderdage i bonusåret indgår i beregningen af praktikårselever, der kan udløse bonus. Bonusåret er efter forslaget perioden fra den 1. januar til og med den 31. december i det kalenderår, hvor der optjenes bonus.

Det foreslås, at bonus pr. praktikårselev beregnes forholdsmæssigt af en pulje på 20 mio. kr., som divideres med det samlede antal bonusudløsende praktikårselever i bonusåret. Bonus kan efter forslaget maksimalt udgøre 15.000 kr. Forslaget indebærer, at såfremt udgifterne overstiger den afsatte pulje, vil der ske en forholdsmæssig reduktion af bonusbeløbet til den enkelte arbejdsgiver.

Det bemærkes, at der ikke stilles krav om, at arbejdsgiverne indgiver formel ansøgning til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om udbetaling af fordelsbonus. Dette skyldes, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har eller får adgang, herunder fra skolernes elevadministrative systemer, til alle relevante oplysninger til afgørelse af, om og i givet fald med hvilket beløb en arbejdsgiver skal have fordelsbonus.

Endelig foreslås det, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om gennemsnittets beregning, bonussens beregning, bonussens udbetaling, efterregulering, modregning og tilbagebetaling samt om administration af ordningen i øvrigt. Administrationen vil blive tilrettelagt ud fra hensynet til dels at påføre arbejdsgiverne mindst mulig administration, dels at sikre rimelige kontrolmuligheder for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag med udbetalingernes rigtighed.

Det følger af trepartsaftalens pkt. 38, at Undervisningsministeriet nedsætter en teknisk arbejdsgruppe, der inden for rammerne af trepartsaftalen med inddragelse af bl.a.: 1) ledighed 2) beskæftigelsesgrad 3) fremadrettet udbud og efterspørgsel af arbejdskraft og 4) fremskrivning af arbejdskraftsbehov m.v. skal fremlægge et forslag til grundlaget for den fremtidige model for blandt andet udpegning af en årlig positivliste over forventede fordelsuddannelser. Den tekniske arbejdsgruppe, som har involveret en række ministerier, KL, Danske Regioner og arbejdsmarkedets parter, færdiggjorde sit arbejde ultimo november 2016 og har i overensstemmelse med trepartsaftalen fremlagt et sådant forslag.

Det fremgår af den tekniske arbejdsgruppes forslag, at der er taget udgangspunkt i trepartsaftalens forudsætning om, at både den fremtidige dimensionering af erhvervsuddannelser, jf. herved lovforslagets § 2, nr. 1, og den fremtidige udvælgelse af fordelsuddannelse skal afspejle de forventede fremtidige behov inden for forskellige fagområder. Arbejdsgruppen har på den baggrund lagt op til en samlet model, hvor den samme beregnede parameter for forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft indgår i grundlaget for både udpegning af fordelsuddannelser og i forhold til dimensionering af erhvervsuddannelser. Arbejdsgruppen har således foreslået, at positivlisten over fordelsuddannelser kommer til bygger på værdierne i den omtalte beregnede parameter.

En nærmere beskrivelse af den tekniske arbejdsgruppes samlede model, herunder den beregnede parameter for forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft, fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1, om fremtidig dimensionering af erhvervsuddannelser.

Det foreslås på denne baggrund i § 15 i, stk. 1, at undervisningsministeren godkender, hvilke uddannelser omfattes af § 4, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag der i det kommende bonusår er fordelsuddannelser på baggrund af forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft samt af indstillinger fra arbejdsgivernes brancheorganisationer. Det foreslås endvidere, at godkendte fordelsuddannelser forbliver fordelsuddannelser, så længe de opfylder betingelserne i § 15 g, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslås, at undervisningsministeren årligt offentliggør en revideret liste over godkendte fordelsuddannelser på Undervisningsministeriets hjemmeside, dvs. de uddannelser, som potentielt vil kunne udløse fordelsbonus. Det bemærkes i den forbindelse, at dette i overensstemmelse med trepartsaftalen indebærer, at den omtalte liste over fordelsuddannelser for det kommende bonusår alene vil være indikativ for virksomhedernes eventuelle beslutning om at oprette praktikpladser inden for disse uddannelser. Listen fastlægger således alene, hvilke uddannelser, der potentielt vil kunne udløse bonus, men giver således ikke sikkerhed herfor, da dette først opgøres i året efter bonusåret. Der henvises i den henseende til de kriterier, der efter forslaget vil skulle være opfyldt for, at bonus udløses, jf. det foreslåede stk. § 15 g ovenfor.

Det foreslås endelig, at undervisningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om godkendelses- og ansøgningsproceduren for fordelsuddannelser. Bemyndigelsen forventes udmøntet således, at undervisningsministeren vil kunne fastsætte udfyldende regler om udpegningen af fordelsuddannelser. I relation til den beregnede parameter for forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft, jf. det foreslåede stk. 1, forventes det i overensstemmelse med den tekniske arbejdsgruppes anbefaling konkret fastsat, at uddannelser med en parameter på 1,0 og derover vil komme på positivlisten. Som bemærket af den tekniske arbejdsgruppe vil der dermed være sammenhæng til det foreslåede vedrørende dimensionering af erhvervsuddannelser, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, hvor der lægges op til, at dimensionering af erhvervsuddannelser ikke vil kunne ske for

uddannelser med en beregnet parameter på 1,0 og derover. Det er således et kendetegn ved fordelsuddannelser, at der er frit optag hertil. Uddannelser med adgangsbegrænsning (dimensionering) kan derfor ikke komme på positivlisten til at være fordelsuddannelser. Der kan endelig forventes fastsat regler om den proces, som de faglige udvalg og de relevante arbejdsgiverforeningers brancheorganisationer eller sammenslutninger skal følge i forbindelse med den årlige udpegning af fordelsuddannelser. Der vil i den henseende blive taget udgangspunkt i den proces med de faglige udvalg og de relevante arbejdsgiverforeningers brancheorganisationer eller -sammenslutninger, som i efteråret 2016 blev iværksat med henblik på udpegning af forventede fordelsuddannelser for 2017.

Der henvises endvidere til lovforslagets § 1, nr. 6, 9 og 12, og bemærkningerne hertil.

2.1.2. Arbejdsgivernes overtagelse af udgifter til skolepraktik

2.1.2.1. Gældende ret

Efter gældende ret dækker staten driftsudgifterne til skolepraktik, mens Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i medfør af § 12 d i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag dækker udgifter til skolepraktikydelse til elever i skolepraktik, jf. § 66 k, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, herunder administrationsudgifter.

Det bidrag, som arbejdsgivere betaler til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter lovens § 18, stk. 1, medgår bl.a. til dækningen af udgifter i medfør af § 12 d om skolepraktikydelse, herunder administrationsudgifter. I 2017 udgør bidraget 2.382 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau. Herefter udgør bidraget 2.312 kr. årligt pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau. Bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

2.1.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af trepartsaftalens punkt 47, at arbejdsgiverne for at understøtte vekseluddannelsesprincippet og virksomhedernes incitament til at oprette praktikpladser skal overtage det fremadrettede finansieringsansvar for driftsudgifterne til skolepraktik på marginen i forhold til udgifterne i 2016.

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 2, i § 12 d, hvorefter Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag dækker den del af statens driftsudgifter til skolepraktik, der årligt overstiger udgiftsniveauet herfor i 2016.

Forslaget indebærer, at bidraget efter lovens § 18, stk. 1, tillige vil skulle dække den del af statens driftsudgifter til skolepraktik, der årligt overstiger udgiftsniveauet herfor i 2016. Statens udgifter til taxametertilskud og grundtilskud til skolepraktik i 2016 opgøres, når regnskabstal for 2016 foreligger. Dette udgiftsniveau foreslås opregnet årligt med det generelle pris- og lønindeks.

Der sker ikke med lovforslaget en ændring af størrelsen på bidraget efter § 18, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, og bemærkningerne hertil.

2.1.3. Statsligt tilskud til institutioner for formidling af uddannelsesaftaler

2.1.3.1. Gældende ret

Det følger af § 12 c, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at staten yder tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner til praktikpladsopsøgning og vejledning af elever om praktik og beskæftigelsesmuligheder. Der ydes et tilskud pr. elev, der indgår uddannelsesaftale inden for lov om erhvervsuddannelser, herunder kombinationsaftale, eller som kommer i praktik i udlandet, jf. § 31, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser. Tilskuddets størrelse fastsættes på de årlige finanslove.

Tilskuddets størrelse er fastsat i tekstanmærkning 102 ad finanslovskonto § 20.31.11, af hvis stk. 2 følger, at tilskud efter § 12 c, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ydes fra 2007 på grundlag af et årligt måltal for antal registrerede uddannelsesaftaler pr. tilskudsmodtagende institution, jf. dog stk. 3 og 4. Tilskud ydes for uddannelsesaftaler, som er registreret i systemet Easy-P senest den 31. december året efter, at uddannelsesaftalen er indgået. Måltallet for den enkelte institution i tilskudsåret beregnes som en procent af antal tilskudsudløsende aftaler det sidste kalenderår, jf. dog stk. 3 og 4. Måltallet udgør i 2017 90 pct. af antal tilskudsudløsende uddannelsesaftaler registreret ved institutionen i 2016. Nygodkendte institutioner vil ikke være omfattet af præmieringsordningen, før der foreligger et måltal for institutionen. Indtil da modtager institutionerne grundsatsen på 7.210 kr. pr. uddannelsesaftale. For 2017 fastsættes taksten pr. registreret uddannelsesaftale til følgende beløb pr. uddannelsesaftale:

- 1) Uddannelsesaftaler til og med måltallet: 7.210 kr.
- 2) Uddannelsesaftaler over måltallet: 14.410 kr.

Det følger videre af tekstanmærkningens stk. 3, at såfremt en erhvervsuddannelse overgår til en anden uddannelseskategori, f.eks. til en mellemlang videregående uddannelse, medtages uddannelsesaftaler for den oprindelige erhvervsuddannelse, registreret ved institutionen, ikke i grundlaget for beregningen af institutionens måltal. I stk. 4 er det fastslået, at til institutioner, der samarbejder om praktikpladsopsøgning og vejledning af elever om praktik- og beskæftigelsesmuligheder samt om registrering af uddannelsesaftaler, ydes tilskud efter stk. 2 dog på grundlag af et fælles måltal for de uddannelser, der er omfattet af samarbejdsaftalen, og tilskuddet udbetales til den institution, som efter aftalen registrerer uddannelsesaftalerne.

Det følger af § 12 c, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at der dog hverken ydes tilskud for elever inden for social- og sundhedsuddannelsesområdet eller tilskud for uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f i lov om erhvervsuddannelser, dvs. uddannelsesaftale mellem en arbejdsgiver og en skolepraktikelev om en delvis praktikuddannelse, hvis eleven skal deltage i virksomhedens produktion. Retten til tilskud efter § 12 c i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bortfalder, hvis uddannelsesaftalen eller praktikken i udlandet ikke får en varighed på mindst 3 måneder.

Det følger af § 12 c, stk. 2, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer ordningen og fastsætter nærmere regler om udbetalingen. Bemyndigelsen er anvendt til udstedelse af bekendtgørelse nr. 126 af 21. februar 2011 om tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner til praktikpladsopsøgning og vejledning af elever med senere ændringer. Samme § 12 c, stk. 2, fastslår, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om institutionernes regnskabsaflæggelse og revision. Bemyndigelsen er anvendt til udstedelse af kapitel 6 i bekendtgørelse nr. 1257 af 1. november 2013 om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag med senere ændringer.

Undervisningsministeren udbetaler efter § 12 c, stk. 3, et foreløbigt beløb til dækning af udgiften til tilskuddet og administrationsudgifter til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Beløbet udbetales kvartalsvis forud. Der gennemføres en efterfølgende regulering efter årets afslutning.

Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udarbejder et særligt regnskab for udbetalinger i løbet af året, jf. lovens § 24, og regnskabet revideres efter bestemmelserne i § 25, jf. § 12 c, stk. 4.

Efter gældende ret er der ikke etableret en ordning, hvorefter staten yder tilskud til institutioner for formidling af uddannelsesaftaler med arbejdsgivere, der ikke har indgået en uddannelsesaftale med en elev i de seneste fem år.

2.1.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af trepartsaftalens punkt 45, at erhvervsskolernes tilskyndelse til at hjælpe elever i virksomhedspraktik skal øges ved, at modellen for tilskud til formidling af uddannelsesaftaler justeres. For at få det høje praktikpladstaxametertilskud vil skolerne skulle opnå en forbedring i antallet af indgåede uddannelsesaftaler i forhold til det foregående år. Det følger endvidere af trepartsaftalen, at der desuden vil skulle etableres en bonusordning til institutioner for formidling af uddannelsesaftaler med virksomheder, der ikke tidligere har haft elever.

Det foreslås med henblik på førstnævnte, at der foretages en justering af § 12 c, stk. 1, således at det fremgår direkte af bestemmelsen, at tilskuddet ydes på grundlag af et årligt måltal for antal registrerede uddannelsesaftaler pr. tilskudsmodtagende institution, og at måltallet for den enkelte institution beregnes som en procentdel af antallet af tilskudsudløsende uddannelsesaftaler i det seneste kalenderår. Det foreslås endvidere, at det angives direkte i bestemmelsen, at procentdelen fastsættes på de årlige finanslove, og at tilskuddet kan forhøjes, når institutionen har opfyldt det på finansloven fastsatte årlige måltal.

Regeringen vil i overensstemmelse med trepartsaftalen søge tilslutning til, at tilskuddet procentdelen fastsættes til 100 på finansloven for 2018.

Det foreslås samtidig, at der indsættes et nyt stk. 2 i § 12 c, hvorefter staten vil skulle yde tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner for formidling af uddannelsesaftaler med arbejdsgivere, der ikke har indgået en uddannelsesaftale med en elev i de seneste fem år.

Det foreslås, at der i denne ordning vil skulle ydes tilskud pr. elev, der indgår uddannelsesaftale inden for lov om erhvervsuddannelser, herunder kombinationsaftale. Det foreslås videre, at der lige som i stk. 1, dog ikke ydes tilskud for uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f i lov om erhvervsuddannelser eller tilskud for elever inden for social- og sundhedsuddannelsesområdet. Tilskuddets størrelse vil efter forslaget skulle fastsættes på de årlige finanslove, og retten til tilskud vil bortfalde, hvis uddannelsesaftalen ikke får en varighed på mindst 3 måneder.

Det foreslås, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer ordningen og fastsætter nærmere regler om udbetalingen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1 og 2, og bemærkningerne hertil.

2.1.4. Omlægning af ordningen med refusion af udgifter til elevers ophold på kostafdelinger

2.1.4.1. Gældende ret

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder i henhold til § 5 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag refusion for arbejdsgiveres afholdte udgifter til elevers nødvendige eller aftalte

ophold på kostafdelinger under skoleophold som led i en erhvervsuddannelse. Elevens udgift til kost- og logi betales eller refunderes af arbejdsgiveren, hvorefter Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag refunderer arbejdsgiverens udgift til kostopholdet. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udbetaler refusion for kost- og logiophold automatisk til arbejdsgivere på grundlag af elektronisk indberetninger fra kostafdelinger i tilknytning til institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

...

2.1.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags refusion af arbejdsgiveres udgifter til elevers kost- og logiophold på kostafdelinger omlægges, således at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag afregner udgiften direkte med kostafdelinger i tilknytning til institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

Lovforslagets § 1, nr. x indebærer, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag på visse betingelser dækker elevers udgifter efter reglerne i bekendtgørelse om optagelse på kostafdelinger og om betaling for kost og logi ved institutioner for erhvervsrettet uddannelse, hvorefter elever skal betale for kost og logi, medens eleven bor på kostafdelingen. Det er efter forslaget en betingelse, at der mellem arbejdsgiver og elev er indgået en uddannelsesaftale efter lov om erhvervsuddannelser, og at elevens ophold på kostafdelingen er nødvendigt for elevens gennemførelse af uddannelsen, eller finder sted, fordi arbejdsgiveren og eleven har aftalt at vælge den pågældende skole, selv om den ikke er nærmeste skole med den pågældende uddannelse. Det beløb, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan dække, kan ikke overstige det beløb, som skolen kan opkræve efter bekendtgørelsen for elevens ophold på kostafdelingen. Der dækkes kun udgifter til kost og logi under skoleophold, og dermed ikke for ophold på kostafdelinger i praktikperioder. Dækning af udgifter ydes for ophold på kostafdelinger, der er omfattet af regler, der er fastsat i medfør af § 49, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser, jf. § 18, stk. 2, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

Ophold på en kostafdeling anses som nødvendigt, når det følger af, at eleven er berettiget til optagelse på kostafdeling med statstilskud som følge af, at elevens transporttid fra hjem til nærmeste skole er på mindst fem kvarter. Ophold på kostafdeling er aftalt, når eleven og arbejdsgiveren har aftalt et skoleophold på en bestemt skole, der ikke er nærmeste skole, i henhold til gældende regler i lov om erhvervsuddannelser om frit skolevalg i erhvervsuddannelserne.

Det foreslås, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan bestemme, at uddannelser, der efter § 4, stk. 1, i loven er sidestillet med erhvervsuddannelse i relation til lønrefusionsordningen også kan omfattes af den foreslåede ordning. Det er en betingelse, at eleverne optages på kostafdelinger, der er omfattet af § 49, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser, jf. § 18, stk. 2, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse. De sidestillede uddannelser er for tiden bl.a. erhvervsfiskeruddannelsen og lokomotivføreruddannelsen.

Med forslaget ophæves § 5 a, stk. 2, hvorefter gælder, at for elever under erhvervsuddannelse for voksne, der er omfattet af § 66 y, stk. 1, nr. 1, i lov om erhvervsuddannelser, kan arbejdsgiveren tidligst opnå ret til refusion efter stk. 1 fra det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren forinden har beskæftiget den pågældende på fuld tid i sammenhængende 3 måneder eller ved deltidsbeskæftigelse i en sammenhængende periode, der svarer til 3 måneders fuldtidsbeskæftigelse.

Med forslaget ophæves endvidere § 5 a, stk. 3, hvoraf følger, at såfremt kollektive overenskomster om afholdelse af udgifter til elevers nødvendige eller aftalte ophold på kostafdelinger under skoleophold som led i en erhvervsuddannelse, jf. regler udstedt i medfør af § 49, stk. 3, i lov om

erhvervsuddannelser, findes inden for uddannelsesområdet eller dele af uddannelsesområdet, skal de herom i overenskomsten fastsatte ydelser udredes af alle arbejdsgivere inden for området.

Det bemærkes, at forslaget vil fritage arbejdsgiverne for administration i forbindelse med elevers kostophold.

Herudover vil institutionerne i stedet for at skulle indberette et beløb til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag for hvert kostophold kunne nøjes med at sende en samlet faktura til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag for de kost- og logiophold, som kostafdelingen har haft i en given periode.

Institutionerne kontrollerer allerede i dag, om et kostophold opfylder betingelserne for refusion fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Lovforslaget indebærer ikke ændringer i de gældende regler om, hvilke elever der kan optages på kostafdelinger ved institutioner for erhvervsrettet uddannelse, om elevens betalingsforpligtelse og de fastsatte regler om størrelsen af betalingen for kost og logi.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. x, og bemærkningerne hertil.

2.1.5. Kontrol

2.1.5.1. Gældende ret

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer refusions- og tilskudsordninger i medfør af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har pligt til løbende at sikre, at udbetalingerne sker på et korrekt grundlag. En af måderne at understøtte dette på er ved registersamkøring af data. Den gældende bestemmelse i § 26 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indeholder i dag adgang til, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan samkøre og registersamkøre til brug for kontrol med oplysninger i indkomstregistret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 49 af 12. januar 2015.

Herudover har Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i dag mulighed for alene i enkeltsager at kontrollere, om en arbejdsgiver eller en elev modtager en ydelse fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag samtidig med, at arbejdsgiveren eller eleven modtager en ydelse fra en tredjepart, hvilket kan indebære, at arbejdsgiveren eller eleven mister retten til ydelsen fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Ved lov nr. 523 af 29. april 2015 om ændring af lov om Udbetaling Danmark og forskellige andre love (Overførsel af myndighedsområder til Udbetaling Danmark og indførelse af beføjelser til, at Udbetaling Danmark kan foretage registersamkøring på bl.a. kommunale ydelsesområder m.v.) blev § 12 c, stk. 5, i lov om Udbetaling Danmark indført, hvorefter Udbetaling Danmark efter aftale med Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan indhente og samkøre oplysninger efter § 26 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

§ 12 d, stk. 1, i lov om Udbetaling Danmark blev også indført ved lov nr. 523 af 29. april 2015. Heraf følger, at som følge af § 12 c, stk. 5, hvorefter Udbetaling Danmark kan foretage registersamkøring, kan Udbetaling Danmark uden samtykke fra borgeren eller arbejdsgiveren få nødvendige oplysninger om ansøgere og modtagere af kontante ydelser og økonomiske tilskud m.v. om hvem der skal samkøres oplysninger. Bestemmelsen er begrænset til, at der kun kan stilles oplysninger til rådighed for

Udbetaling Danmark, der er nødvendige, for at Udbetaling Danmark kan identificere ydelsesmodtagere og de kriterier m.v., der skal indgå i samkøringen.

Kompetencen til at udføre den egentlige registersamkøring er således overladt til Udbetaling Danmark ved lov dog efter aftale med Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

2.1.5.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Retten til en række af de ydelser, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udbetaler, er i varierende omfang betinget af, at eleven eller arbejdsgiveren ikke har modtaget ydelser fra tredjepart (fx sygedagpengerefusion, kontanthjælp eller løntilskud) i samme periode, som der er modtaget ydelser fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Formålet med forslaget er at effektivisere og optimere kontrollen af udbetaling af refusions- og tilskudsordninger i forbindelse med administrationen af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og dermed hjælpe til med at reducere risikoen for fejludbetalinger til arbejdsgivere og elever. Forslaget er med til at skabe større sikkerhed for, at de af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags opkrævede midler anvendes til formålene i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Udbetaling Danmark har siden etableringen af myndigheden og med indførelsen af tilsvarende hjemler som i § 12 c, stk. 5, og § 12 d i lov om Udbetaling Danmark, opbygget erfaring med at registersamkøre oplysninger i kontroløjemed og udstille datalister indenfor de områder, som Udbetaling Danmark administrerer samt på de områder, som kommunerne administrerer. I arbejdet med at anvende hjemlerne i § 12 c, stk. 5, og § 12 d om registersamkøring i kontroløjemed i forbindelse med administration af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag blev det klart, at der alene i den gældende § 26 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er hjemmel til for Udbetaling Danmark at registersamkøre i kontroløjemed for så vidt angår oplysninger indhentet i indkomstregistret.

Forslaget til bestemmelsen indebærer, at Udbetaling Danmark for eksempel kan udsøge en liste over arbejdsgivere, der modtager lønrefusion for elever, men hvor oplysninger fra andre offentlige myndigheder indikerer, at den pågældende arbejdsgiver modtager økonomisk tilskud for samme elever i samme periode i henhold til anden lovgivning eksempelvis i form af revalidering eller kontanthjælp.

Forslaget vil ligeledes betyde, at Udbetaling Danmark fx vil kunne foretage en registersamkøring med oplysninger fra de enkelte uddannelsesinstitutioner for at kontrollere, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke udbetaler løngodtgørelse til en elev, der allerede får ydelser fra den pågældende uddannelsesinstitution.

Forslaget er derfor nødvendigt for at kunne udnytte den allerede etablerede hjemmel i lov om Udbetaling Danmark § 12 c, stk. 5, og § 12 d som tilsigtet, og derfor foreslås det at udvide den adgang, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har til i dag at indhente oplysninger i enkeltsager til også at omfatte adgang til at anvende oplysningerne systematiseret og indgå i registersamkøring i kontroløjemed.

For så vidt angår de persondataretlige overvejelser, herunder dataansvaret for registersamkøringerne, henvises der i det hele til forarbejderne til lov nr. 523 af den 29. april 2015.

2.2. Ændring af lov om erhvervsuddannelser

2.2.1. Dimensionering af erhvervsuddannelser

2.2.1.1 Gældende ret

Efter § 9 i lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1077 af 8. juli 2016, kan undervisningsministeren under hensyn til beskæftigelsesmulighederne efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser fastsætte regler om begrænsning af adgangen til skoleundervisning inden for de enkelte uddannelser for elever, der ikke har uddannelsesaftale.

Det følger supplerende af § 35, stk. 1, nr. 8, i lov om erhvervsuddannelser, at Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser afgiver indstilling til undervisningsministeren om regler om adgangsbegrænsning, jf. lovens § 9.

Den omtalte bemyndigelse i § 9 i lov om erhvervsuddannelser er udmøntet i § 44 i bekendtgørelse nr. 367 af 19. april 2016 om erhvervsuddannelser.

Det følger af bekendtgørelsens § 44, stk. 1, at hvis der er etableret adgangsbegrænsning til en uddannelse, jf. § 9, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser er der kun adgang til 2. del af uddannelsens grundforløb for elever, der har en uddannelsesaftale.

Det følger dog samtidig af bekendtgørelsens § 44, stk. 2, at undervisningsministeren for uddannelser med adgangsbegrænsning efter bestemmelsens stk. 1 samt bilag 8 (som indeholder en liste over uddannelser med adgangsbegrænsning til grundforløbets 2. del), under hensyntagen til beskæftigelsesforholdene for de uddannede kan fastsætte, at også elever uden en uddannelsesaftale i begrænset omfang kan optages på 2. del af en uddannelses grundforløb (kvotepladser).

Efter bekendtgørelsens § 44, stk. 3, tildeles skolerne antallet af sådanne kvotepladser til brug for optagelsen for et kalenderår ad gangen. Er der flere ansøgere uden uddannelsesaftale end antallet af tildelte pladser, følger det af bekendtgørelsens § 44, stk. 4, at den skole, hvor undervisningen skal gennemføres, ud fra nærmere bestemte kriterier træffer afgørelse om, hvilke ansøgere der kan påbegynde grundforløbets 2. del.

Det følger endelig af bekendtgørelsens § 46, stk. 2, nr. 3, at den lokale undervisningsplan, som er skolens dokumentation af undervisningen, skal henvise til skolens kriterier og fremgangsmåde ved optagelse af elever i uddannelser med adgangsbegrænsning.

2.2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af trepartsaftalens afsnit om ”Fordelsuddannelser, mål og dimensionering”, at der skal uddannes flere faglærte, og at de faglærte, der uddannes, skal have mere erfaring med at arbejde i en virksomhed. Derudover skal de unge i højere grad vælge de erhvervsuddannelser, hvor der er behov for flere faglærte, og som de unge har gode muligheder for at gennemføre. Samtidig skal erhvervsuddannelserne i henhold til trepartsaftalen dimensioneres op eller ned på baggrund af kriterier, der på sigt fastlægges centralt. Det fremgår endvidere af trepartsaftalen, at udgangspunktet herfor skal være ledigheden på det pågældende uddannelsesområde kombineret med overgangen fra 2. del af grundforløbet til hovedforløbet.

Det fremgår endelig af trepartsaftalen, at grundlaget for dimensionering i 2018 etableres på baggrund af en skønmæssig vurdering ud fra forventet arbejdsmarkedsefterspørgsel og ledighed kombineret med overgang fra grundforløb til hovedforløb. Af trepartsaftalens bilag 4 fremgår i denne henseende eksplicit, hvilke uddannelser der i 2018 er dimensioneret med kvote eller uden kvote, samt hvor Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser særskilt skal høres om fortsat dimensionering.

Herudover blev der med *To-årig dimensioneringsaftale om offentlige praktikpladser på uddannelserne til social- og sundhedshjælper, social- og sundhedsassistent samt pædagogisk assistent* af 31. august 2016 aftalt en dimensionering på den pædagogiske assistentuddannelse (PAU) i 2017 og 2018 efter høring af Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser.

Det følger derudover af trepartsaftalens pkt. 38, at Undervisningsministeriet nedsætter en teknisk arbejdsgruppe, der inden for rammerne af trepartsaftalen med inddragelse af bl.a.: 1) ledighed 2) beskæftigelsesgrad 3) fremadrettet udbud og efterspørgsel af arbejdskraft og 4) fremskrivning af arbejdskraftsbehov m.v. skal fremlægge et forslag til grundlaget for den fremtidige model for blandt andet dimensionering. Det fremgår endvidere, at undervisningsministeren på den baggrund fastlægger grundlaget for blandt andet dimensionering efter drøftelse med arbejdsmarkedets parter.

Den ovenfor omtalte tekniske arbejdsgruppe, som har involveret en række ministerier, KL, Danske Regioner og arbejdsmarkedets parter, færdiggjorde sit arbejde ultimo november 2016 og har i overensstemmelse med trepartsaftalen fremlagt et forslag til den fremtidige model for dimensionering af erhvervsuddannelser. En nærmere beskrivelse af den tekniske arbejdsgruppes model fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1.

Undervisningsministeriet finder, at den tekniske arbejdsgruppes forslag til en fremtidig dimensioneringsmodel, herunder de foreslåede kriterier, bør danne det fremtidige grundlag for fastlæggelsen af kvoter for de enkelte uddannelser.

Det foreslås på den baggrund, at den eksisterende bemyndigelse § 9 i lov om erhvervsuddannelser præciseres med sigte på at give undervisningsministeren mulighed for at gennemføre den specifikke udmøntning af den foreslåede nye dimensioneringsmodel på erhvervsuddannelsesområdet, hvilket vil sige den lovgivningsmæssige implementering af den tekniske arbejdsgruppes forslag til en fremtidig dimensioneringsmodel.

Som nævnt indeholder trepartsaftalens bilag 4 en eksplicit angivelse af de uddannelser, der skulle dimensioneres i 2018. Det fremgår imidlertid af den tekniske arbejdsgruppes forslag, at kombinationen af den angivne dimensionering i aftalens bilag 4 for 2018 og den foreslåede nye dimensioneringsmodel indebærer en risiko for, at nogle uddannelser vil have frit optag i 2017, at de samme uddannelser herefter ville blive dimensioneret i 2018 for derefter på ny at have frit optag i 2019. For at undgå sådanne uhensigtsmæssigheder i dimensioneringen har der i den tekniske arbejdsgruppe været enighed om, at den nye dimensioneringsmodel bør indføres allerede fra 2018.

Givet at den foreslåede fremtidige model for dimensionering af erhvervsuddannelser foreligger i god tid inden 2018 samt henset til den omtalte enighed blandt aftaleparterne i regi af den tekniske arbejdsgruppe, er det Undervisningsministeriets vurdering, at grundlaget for dimensionering i 2018 ikke bør etableres ud fra den i trepartsaftalen forudsatte skønsmæssige vurdering, men i stedet ud fra den fremtidige model for dimensionering af erhvervsuddannelser, som er foreslået af den tekniske arbejdsgruppe.

Det foreslås på denne baggrund, at den dimensionering, som er beskrevet i trepartsaftalens bilag 4, ikke effektueres, men at den tekniske arbejdsgruppes model for den fremtidige dimensionering af erhvervsuddannelser finder anvendelse både i relation til dimensionering for 2018 og for 2019 og frem.

Det tilsigtes ikke med forslaget at ændre rækkevidden af § 35, stk. 1, nr. 8, i lov om erhvervsuddannelser. Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser vil således fortsat skulle afgive indstilling til undervisningsministeren om beslutning samt regler om adgangs begrænsning (dimensionering) af erhvervsuddannelser.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.2.2. Krav til erhvervsuddannelseselevers egnethed m.v. – EMMA-kriterierne

2.2.2.1. Gældende ret

2.2.2.1.1. EMMA-kriterierne

Erhvervsuddannelseselever skal fra afslutningen af uddannelsens grundforløb og under hele praktikuddannelsen på praktikcentret (skolepraktikforløbet) opfylde egnethedsbetingelserne, de såkaldte EMMA-kriterier. Eleven skal således være **E**gnet, **M**obil geografisk, **M**obil fagligt og **A**ktivt praktikpladssøgende.

Efter § 66 c, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser fastsætter undervisningsministeren nærmere regler om elevernes egnethed til erhvervsuddannelsen m.v. Det følger endvidere af bestemmelsen, at reglerne kan indeholde krav til elevernes faglige og geografiske mobilitet og til deres aktivitet som praktikpladssøgende. Ministeren kan derudover fastsætte, at eleverne optages i et register over praktikpladssøgende, der skal være offentligt tilgængeligt. Endelig fremgår det af bestemmelsen, at kravene om egnethed m.v. skal være opfyldt i hele skolepraktikforløbet.

Det følger af § 35, stk. 1, nr. 23, i lov om erhvervsuddannelser, at Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser afgiver indstilling til undervisningsministeren om regler om egnethed, jf. lovens § 66 c, stk. 1.

Den omtalte bemyndigelse i § 66 c, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser er udmøntet i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Dette er primært sket i dennes kapitel 16 om skolepraktik m.v.

Endvidere er kravene til eleverne om at være egnede, mobile og aktivt praktikpladssøgende beskrevet i Undervisningsministeriets generelle vejledning om forvaltning af skolepraktikordningen – ”Håndbog om skolepraktikordningen og skolepraktikelevers retsstilling” (Skolepraktikhåndbogen).

EMMA-kriterierne og de administrative forhold knyttet hertil indebærer i hovedtræk, at en elev, der ønsker skolepraktik, fra afslutningen af grundforløbet og under hele skolepraktikforløbet skal opfylde egnethedsbetingelserne, dvs. være Egned, Mobil geografisk, Mobil fagligt og Aktivt praktikpladssøgende. Skolen skal både under og efter afslutningen af grundforløbet vejlede eleverne om realismen i deres egnethed for den valgte uddannelse og om evt. alternative uddannelsesønsker og om ordningen i øvrigt.

Praktikcentret skal ved optagelse af elever til skolepraktik i et praktikcenter indgå en skoleaftale med eleven, jf. herom neden for i afsnit 2.2.2.1.4.

Egnet

Elevens egnethed dokumenteres ved optagelse i skolepraktik på grundlag af opnået grundforløbsbevis med adgang til den pågældende uddannelse, jf. § 111, stk. 1, jf. § 110, stk. 1, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser.

Efter optagelse i skolepraktik skal skolen løbende foretage egnethedsvurdering, så længe eleven er optaget til skolepraktik, jf. § 111, stk. 5, bekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Denne egnethedsvurdering foretages ud fra skolens samlede kendskab til elevens resultater sammenholdt med de krav, uddannelsen efterfølgende vil stille. Afgørelsen beror på skolens samlede skøn. Det følger endvidere af bestemmelsen, at skolen i den løbende egnethedsvurdering skal påse, at eleven søger ansættelse som elev inden for de uddannelser, som grundforløbet giver adgang til, og søger ansættelse hos virksomheder, der har ledige praktikpladser på en særlig praktikpladsportal, hvor oplysninger om praktikpladssøgende elever er offentligt tilgængelige, jf. § 107 samt § 111, stk. 3, nr. 1 og 2, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Praktikpladsportalen administreres af Undervisningsministeriet.

I skolens løbende egnethedsvurdering skal indgå, om eleven får et tilfredsstillende udbytte af skoleundervisning og praktik, og om elevens samlede adfærd lever op til, hvad der forventes i forhold til beskæftigelse inden for uddannelsesområdet, for eksempel elevens evne til at overholde mødetider og aftaler, jf. § 111, stk. 6, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser.

Elever med uddannelsesaftale har en prøvetid på tre måneder, i hvilken begge parter kan opsige aftalen uden begrundelse og uden varsel. Skolepraktikelever har ikke en tilsvarende prøvetid og kan på intet tidspunkt udmeldes uden begrundelse. Derimod skal skolepraktikelever under hele skolepraktikforløbet opfylde EMMA-kriterierne og skal udmeldes af skolepraktik, hvis de ikke længere lever op til kriterierne.

Geografisk mobil

Dette krav indebærer, at eleven skal opsøge og ikke må afslå tilbud om en relevant praktikplads, henholdsvis skolepraktikplads, i hele landet, jf. § 112, stk. 1, 1. pkt., i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Afviser en elev et tilbud om en praktikplads, eller søger eleven ikke tilstrækkelig bredt, skal eleven udmeldes af skolepraktik.

Hvis en elev er nødt til at flytte for at acceptere en praktikplads, kan eleven være berettiget til mobilitetsfremmende ydelser fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Skolen skal informere og vejlede eleven om muligheden herfor, jf. § 112, stk. 1, 2. pkt., i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser.

Eleven kan undtagelsesvist fritages for det geografiske mobilitetskrav, hvis eleven kan dokumentere en konkret og realistisk mulighed for en praktikplads i løbet af kort tid i den primært ønskede uddannelse, jf. § 112, stk. 2, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser.

Fagligt mobil

Det følger af kravet om faglig mobilitet, at eleven skal være fleksibel i sit uddannelsesvalg, idet eleven skal acceptere en praktikplads, henholdsvis skolepraktikplads, inden for en anden uddannelse end den primært ønskede.

Efter § 111, stk. 2, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser skal elever, der ønsker optagelse til skolepraktik og ikke har haft en uddannelsesaftale, således i forbindelse med grundforløbets påbegyndelse have angivet mindst tre uddannelsesønsker i den personlige uddannelsesplan, jf. § 56, stk. 2, 2. pkt., bekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Skolen skal påse dette i forbindelse med den

indledende egnedsvurdering. Skolen skal endvidere vejlede eleven om, hvilke uddannelser grundforløbet i øvrigt giver adgang til.

Som omtalt ovenfor skal skolen som led i den løbende egnedsvurdering endvidere påse, at eleven søger ansættelse som elev inden for de uddannelser, som grundforløbet giver adgang til, jf. § 111, stk. 3, nr. 1, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser.

Eleven kan undtagelsesvist fritages for det faglige mobilitetskrav, hvis eleven kan dokumentere en konkret og realistisk mulighed for en praktikplads i løbet af kort tid i den primært ønskede uddannelse, jf. § 112, stk. 2, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser.

Aktivt praktikpladssøgende

Efter § 112 i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser er det som udgangspunkt elevens eget ansvar at finde en praktikplads, og eleven skal tage passende initiativer i forbindelse hermed. Eleven skal være tilmeldt som praktikpladssøgende i skolens elevsystem, og oplysninger herom overføres til en særlig praktikpladsportal, som drives af Undervisningsministeriet.

Eleven skal under hele skolepraktikforløbet være aktiv (synlig) på den særlige praktikpladsportal med en elevprofil. Det er således efter § 107, stk. 4, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser en betingelse for fortsat registrering på praktikpladsportalen, at eleven senest ved afslutningen af uddannelsens grundforløb indlægger sin elevprofil i portalen til brug for virksomhedernes beslutning om, hvorvidt en given ansøger er en mulig kommende elev i virksomheden.

Skolerne skal hjælpe og bistå eleverne ved praktikpladssøgning og skal i samarbejde med de faglige udvalg, de lokale uddannelsesudvalg, kommuner, regionale arbejdsmarkedsråd og andre relevante samarbejdspartnere foretage opsøgende arbejde med henblik på tilvejebringelse af det nødvendige antal praktikpladser.

Ungdommens Uddannelsesvejledning skal inddrages i relevant omfang. Eleven skal fra afslutningen af grundforløbet være registreret som praktikpladssøgende i erhvervsskolernes praktikregistreringssystem (EASY-P).

2.2.2.1.2. Restuddannelsesaftaler

Efter § 66 i i lov om erhvervsuddannelser har både skoler og elever i skolepraktik pligt til under hele skolepraktikforløbet at forsøge at finde en uddannelsesaftale for resten af uddannelsestiden (restuddannelsesaftale). Varigheden af en restuddannelsesaftale kan alene omfatte den manglende skoleundervisning og de manglende praktikperioder, jf. § 48, stk. 5, i lov om erhvervsuddannelser, hvorfor det ikke er muligt at forlænge eller afkorte uddannelsestiden i aftalen alene med henvisning til, at eleven har været i skolepraktik.

Elever, der er registreret som praktikpladssøgende i henhold til regler udstedt i medfør af § 66 c i lov om erhvervsuddannelser, har pligt til at modtage en anvist praktikplads, hvis eleven dermed kan gennemføre sin uddannelse uden tab af uddannelsestid. Hvis ikke eleven, som er registreret som praktikpladssøgende, aktivt søger eller modtager en anvist praktikplads, mister eleven retten til skolepraktik, og eleven må ophøre i skolepraktik.

Skolepraktikelever, der indgår en restuddannelsesaftale, har derefter de samme rettigheder, som elever, der har haft en uddannelsesaftale under hele deres uddannelse, dvs. at eleven får status af lønmodtager med de medfølgende rettigheder.

2.2.2.1.3. Skoleaftalen

Ved optagelse af en elev i skolepraktik indgår det pågældende praktikcenter en skoleaftale med eleven, jf. § 116 i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser.

Aftalen skal indeholde en detaljeret plan for elevens uddannelsesforløb, optagelsesbetingelser, start og slutdatoer, plan for elevens praktikpladssøgning samt plan for løbende opfølgning. Skoleaftalen skal ligeledes indeholde en beskrivelse af, hvordan eleven opfylder EMMA-kriterierne. Skoleaftalen skal endvidere indeholde en beskrivelse af elevens praktikpladssøgning fra grundforløbets afslutning samt praktikcenterets vejledning og bistand til elever heri.

Den nævnte bestemmelse indebærer, at skolen skal tage stilling til, hvilke resultater eleven skal opnå, og hvilke handlinger eleven skal udføre under praktikuddannelsen og den tilhørende skoleundervisning for fortsat at kunne modtage praktikuddannelse på praktikcentret. Skolen kan fx fastsætte, at kravet om faglig mobilitet er opfyldt, hvis eleven under det aftalte uddannelsesforløb modtager en konkret tilbudt praktikplads eller skolepraktikplads i et andet speciale eller en beslægtet uddannelse, som eleven opfylder adgangsbetingelserne til, og som eleven kan gennemføre uden tab af uddannelsestid.

Håndhævelsen af EMMA-kriterierne skal tage hensyn til, hvad der er fastlagt i skoleaftalen om elevens vej gennem uddannelsen. Dette skal sikre, at de aftaler, som praktikcentret, eleven og en eller flere praktikvirksomheder har indgået om elevens uddannelse, også kan opfyldes, jf. forudsætningerne i § 116 i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Der påhviler derfor praktikcentrene en særlig forpligtelse til i deres indbyrdes samarbejde og samarbejdet med skoler uden praktikcenter at sikre, at skoleaftalerne aktiverer alle foreliggende praktikpladsmuligheder på den geografisk og uddannelsesmæssige mest hensigtsmæssige måde. Samtidig vil skoleaftalen i almindelighed indebære, at kravet til elevens faglige mobilitet fastlægges ved aftalens indgåelse på en måde, så elevens samlede uddannelsestid ikke imod elevens ønske forlænges som følge af uddannelsesskifte.

Det følger i øvrigt af § 46, stk. 2, nr. 2, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser at den lokale undervisningsplan skal indeholde eller henvise til en beskrivelse af skolens fremgangsmåde ved vurdering af elevers egnethed i forbindelse med skolepraktik.

Det følger endelig af § 60, stk. 1, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser at skolen skal forsyne eleven med en uddannelsesbog ved påbegyndelsen af skoleundervisningen. Efter samme bestemmelses stk. 2 skal skolen sørge for, at uddannelsesbogen endvidere indeholder reglerne om uddannelsen, herunder reglerne om egnethedskrav vedrørende skolepraktik.

2.2.2.1.4. Skolernes foranstaltninger, hvis EMMA-kriterierne ikke opfyldes samt klagemuligheder

Om elevers deltagelse i skoleundervisningen, herunder regler om procedure ved skolens udelukkelse af elever fra fortsat skoleundervisning, gælder en række regler, jf. kapitel 11 i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Der er derimod ikke fastsat nærmere regler om elevers deltagelse i skolepraktik eller om proceduren for skolens afgørelse af, om eleven skal ophøre i skolepraktik. Derfor er det alene bestemmelserne i lov om erhvervsuddannelser, som regulerer elevens deltagelse i skolepraktik, hvilket vil sige de regler om praktik i uddannelserne, som er fastsat i medfør af loven med de afvigelser, der følger af de særlige regler om skolepraktik, jf. § 66 g i lov om erhvervsuddannelser. Det betyder, at eleven har pligt til at deltage og har ret til at være fraværende i samme omfang, som ville gælde for en elev med uddannelsesaftale.

I relation til registrering som praktikpladssøgende følger det dog af § 105, stk. 3, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser, at skolen regelmæssigt og systematisk mindst hver 3. måned ved brev (kontaktbrev) skal kontakte registrerede praktikpladssøgende elever med henblik på at konstatere, om de fortsat er praktikpladssøgende, normalt med tilbud om vejledning. Det følger endvidere af § 106, stk. 2, nr. 3-5, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser, at skolen skal oplyse de praktikpladssøgende elever om, at de vil udgå af registreringen som søgende, hvis de ikke reagerer på kontaktbrevet inden for en frist fastsat af skolen, hvis de ikke reagerer positivt på et rimeligt praktikpladstilbud, eller hvis de ikke reagerer positivt på en henvendelse fra skolen om praktikpladsmuligheder, herunder undlader at kontakte de virksomheder, som skolen henviser til. Det følger endelig af samme bestemmelses stk. 3, at en skole, som træffer beslutning om, at en praktikpladssøgende elev skal udgå af registeret, straks skal give den pågældende meddelelse herom med oplysning om, at optagelse i registeret vil ske på ny efter anmodning, hvis den pågældende igen bliver aktivt praktikpladssøgende.

I relation til aktiv praktikpladssøgning følger det af § 66 i, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser, at elever i skolepraktik har pligt til at modtage en anvist praktikplads, såfremt eleven kan gennemføre den uddannelse, der er knyttet til den tilbudte praktikplads uden tab af uddannelsestid. Det følger endvidere udtrykkeligt af bestemmelsen, at eleven skal forlade skolepraktik, hvis denne afslår at modtage pladsen. En tilsvarende regel fremgår af bekendtgørelsens § 112.

En skolens afgørelse om en elevs ophør med skolepraktik kan af eleven inden for en frist af en uge, fra afgørelsen er meddelt eleven, indbringes for det faglige udvalg, jf. lovens § 66 j, stk. 1. Det faglige udvalg kan efter bestemmelsen beslutte, at klagerne behandles af det lokale uddannelsesudvalg, hvis afgørelse af eleven kan indbringes for det faglige udvalg inden for en uge, fra afgørelsen er meddelt eleven. Om proceduren gælder, at klage sendes til skolen. Hvis skolen opretholder sin afgørelse, videresender skolen klagen til det faglige udvalg eller det pågældende lokale uddannelsesudvalg, jf. stk. 1, ledsaget af en begrundelse. Det faglige udvalgs afgørelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Der er imidlertid ikke fastsat nærmere regler om proceduren for skolers og praktikcentres behandling af sager om overholdelse af EMMA-kriterier og andre sager om elevs retsstilling i forbindelse med skolepraktik, ligesom der heller ikke findes specifikke regler om de faglige udvalgs behandling af sådanne klagesager.

2.2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Af trepartsaftalens pkt. 49 fremgår, at regeringen og arbejdsmarkedets parter er enige om at præcisere reglerne for praktikcentrenes håndhævelse af kravene til eleverne om at være egnede, mobile og aktivt søgende (EMMA-kriterierne), så skoler, praktikcentre og elever i højere grad påtager sig deres del af ansvaret for at opsøge og formidle henholdsvis ansøge om ledige praktikpladser gennem en ajourføring af vejledningen om skolepraktik, så den afspejler praktikcentrenes nye opgaver og sætter større fokus på en ensartet fortolkning af EMMA-kriterierne m.v. Samtidig er parterne enige om, at der skal ske justeringer af dels reglerne om EMMA-kriterierne og deres forvaltning med henblik på at optimere praktikcentrenes, elevernes og virksomhedernes indsats, dels af reglerne om elevs praktikpladssøgning i og efter grundforløbet.

Trepartsaftalens beskrivelse af den af aftalparterne ønskede styrkelse af EMMA-kriterierne fremgår herudover af aftalens bilag 3.

Undervisningsministeriet deler parternes opfattelse af, at skoler, praktikcentre og elever i højere grad bør forpligtes til at opsøge og anvende alle udbudte praktikpladser, og at en række af de administrativt fastsatte kriterier i relation til det praktikpladsopsøgende arbejde bør gøres mere operationelle.

Hertil kommer, at erfaringer fra skoler og faglige udvalg tyder på, at der er varierende praksis med hensyn til behandling af sager, herunder klagesager, om elevernes retsstilling. Det kan for eksempel dreje sig om manglende dokumentation for elevens misligholdelse af skoleaftalen eller usikkerhed om skolens varsler om ophævelse af skoleaftalen. Skolerne er heller ikke altid opmærksomme på mulighederne for at give en klage opsættende virkning for derved at sikre, at det faglige udvalgs eventuelle afgørelse af klagesagen til elevens fordel ikke forspilder sit øjemed, fordi eleven, når afgørelsen foreligger, måtte have været væk fra uddannelsen i længere tid. Undervisningsministeriet vurderer i denne henseende, at den aftalte ajourføring af EMMA-kriterierne vil kunne skabe større klarhed om reglerne, således at de kan håndhæves mere ensartet på erhvervsskolerne, herunder praktikcentrene. Det vurderes samtidig, at en ajourføring vil kunne bidrage til, at eleverne i højere grad end i dag lever op til kravene om at være egnede, mobile og aktivt praktikpladssøgende, og at de får den støtte, som de har behov for og krav på.

Det er endelig Undervisningsministeriets vurdering, at en ajourføring vil kunne understøtte målet om, at eleverne i højere grad påtager sig deres del af ansvaret i forhold til at sikre flere praktikpladser.

På den anførte baggrund foreslås det at præcisere den eksisterende bemyndigelse i § 66 c, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser med sigte på at skabe den nødvendige hjemmel til at gennemføre trepartsaftalens ønske om at udstrække kravet om aktivitet som praktikpladssøgende til at omfatte elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbets 2. del, samt endvidere kravet om registrering som praktikpladssøgende til at omfatte både elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbets 2. del, og elever, som har tilmeldt sig som praktikpladssøgende uden for skolepraktik, dvs. elever, som har afsluttet grundforløbet, og som enten ikke ønsker at blive optaget i skolepraktik i en uddannelses hovedforløb, der udbydes med skolepraktik, eller søger en uddannelses hovedforløb, som ikke udbydes med skolepraktik. Den konkrete udmøntning vil ske i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser baseret på det konkrete udkast til regelændringer, som indgår i trepartsaftalens bilag 3.

Idet kapitel 7 a i lov om erhvervsuddannelser (hvor i § 66 c, stk. 1, findes) udelukkende gælder for elever, som fra afslutning af grundforløbet tilbydes skolepraktik eller er i skolepraktik, foreslås en redaktionel justering af overskriften til lovens kapitel 7 a, således at den bedre afspejler den foreslåede ændring af § 66 c, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, jf. oven for.

Der foreslås en ændring af § 66 i, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser om elevs pligt til at tage imod en praktikplads, som skolen anviser. Bestemmelsen gælder i dag alene elever, som er i skolepraktik. Forslaget tager i lyset heraf sigte på at gennemføre trepartsaftalens ønske om, at pligten til at søge konkrete praktikpladser kommer til at gælde for alle registrerede praktikpladssøgende elever. Dette vil efter det foreslåede – udover som hidtil elever i skolepraktik – således omfatte elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbets 2. del, samt elever, som har tilmeldt sig som praktikpladssøgende uden for skolepraktik, jf. det oven for omtalte forslag om at etablere hjemmel til at fastsætte regler om disse to elevkategoriers pligt til registrering som praktikpladssøgende. Som trepartsaftalen er formuleret ønskes det, at elever, som ikke aktivt opsøger en konkret praktikplads, som skolen anviser eleven, skal slettes som registrerede praktikpladssøgende, og at der foretages fornøden registrering heraf. Efter det foreslåede vil dette således komme til at gælde for enhver registreret praktikpladssøgende elev, som ikke opfylder pligten. Der kan hertil imødeses en ændring af bekendtgørelse om erhvervsuddannelser baseret på det konkrete udkast til regelændringer, som indgår i trepartsaftalens bilag 3. Der tilsigtes ikke

ændringer i den gældende retsstilling, hvorefter elever, som er i skolepraktik, skal forlade skolepraktikken, når praktikpladsen tiltrædes, eller hvis eleven afslår at modtage pladsen.

Det foreslås i § 66 j at skabe udtrykkelig hjemmel til, at der kan fastsættes nærmere regler om proceduren for skolers og praktikcentres behandling og afgørelse af sager om udelukkelse af elever i skolepraktik og andre sager om elevers retsstilling i forbindelse med skolepraktik, herunder overholdelse af EMMA-kriterierne samt regler om de faglige udvalgs behandling af elevers klager over sådanne afgørelser. Med det foreslåede skabes således grundlaget for at gennemføre trepartsaftalens ønske om en præcisering af praktikcentrenes løbende ansvar for opfølgning på og registrering af elevernes egnethed samt en præcisering af procedure for opfølgning på, om eleverne overholder EMMA-kriterierne, jf. bilag 3 til trepartsaftalen.

De øvrige aftalte initiativer til styrkelse af EMMA-kriterierne udmøntes administrativt gennem ændringer i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser og ajourføring af vejledningen om skolepraktik. Det gælder bl.a. skolernes forpligtelse til at bistå eleverne i forhold til at skabe øget klarhed om mulighederne for større faglig mobilitet.

Der tilsigtes i øvrigt ikke ændringer i forhold til, at det fortsat vil være erhvervsskolerne, som vurderer, hvorvidt en elev opfylder EMMA-kriterierne. Skolernes vurdering af egnethed m.v. vil fortsat både omfatte en indledende og en løbende vurdering af eleverne. Egnethedsvurderingen vil også fortsat bero på skolens samlede skøn og foretages ud fra skolens samlede kendskab til elevens resultater sammenholdt med de krav, uddannelsen efterfølgende vil stille.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 10, 11, og 14-16, og bemærkningerne hertil.

2.2.3. Praktikcentres salg af varer og levering af tjenesteydelser

2.2.3.1. Gældende ret

Lov om erhvervsuddannelser indeholder ikke bestemmelser om praktikcentres mulighed for at afsætte producerede varer og levere tjenesteydelser, der ellers ville blive udført af private virksomheder. Der foreligger på den anden side ikke regler, som udelukker praktikpladscentre fra at afsætte producerede varer og levere tjenesteydelser, der ellers ville blive udført af private virksomheder.

I Undervisningsministeriets vejledning af 20. december 2013 til praktikcentrene er det således tilkendegivet, at det som følge af den uddannelsesmæssige værdi, som produktion af varer og levering af tjenesteydelser kan have, vil kunne anses for at ligge inden for skolens, herunder praktikcentres, formål at lade eleverne producere varer og tjenesteydelser som led i undervisningen, herunder praktikuddannelsen på centret.

Såfremt en sådan produktion kan afsættes, uden at dette kommer i strid med almindelige konkurrenceretlige og statsstøtteretlige regler, kan praktikcentrene derfor sælge producerede varer og levere tjenesteydelser til en ikke tabsgivende pris.

Undervisningsministeriets vejledning til praktikcentrene giver endvidere anvisninger på, hvordan praktikcentrene kan belyse disse modstående hensyn. Inden et praktikcenter med et uddannelsesmæssigt sigte forestår salg af varer og leverancer af tjenesteydelser eller anden produktion til markedet eller centeret selv, skal skolen gennem en dialog med og have tilslutning fra det eller de relevante lokale uddannelsesudvalg og eventuelle drøftelser i praktikcenterudvalget på skolen afdække

spørgsmålet om konkurrenceforvridning i forhold til det private erhvervslivs produktion og levering af ydelser.

2.2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af trepartsaftalens afsnit om ”*Praktikcentres mulighed for at producere varer og tjenesteydelser*”, herunder aftalens pkt. 51, at praktikuddannelse i praktikcenter skal opfylde de samme krav til praktikuddannelsens indhold og kvalitet som praktikuddannelse i en virksomhed. Af aftalen fremgår endvidere, at praktikcentrene derfor efter fast praksis kan sælge producerede varer og levere tjenesteydelser til en ikke tabsgivende pris, når dette har et uddannelsesmæssigt sigte og ikke er konkurrenceforvridende i forhold til det private erhvervsliv. Det anføres endelig i aftalen, at den gældende praksis er meldt ud i en vejledning, jf. ovenfor, men at der er tilbagevendende usikkerhed i sektoren om bl.a. forholdet til konkurrencelovgivningen. Derfor er der efter aftalen behov for at tydeliggøre praktikcentrenes muligheder og begrænsninger på dette område.

Det følger endvidere af trepartsaftalens punkt 51, at regeringen og arbejdsmarkedets parter er enige om at tydeliggøre den gældende retstilstand ved at tilvejebringe klar lovhjemmel til, at praktikcentrene kan producere til et marked gennem en passende bestemmelse i erhvervsuddannelsesloven.

Undervisningsministeriet deler parternes vurdering af, at der er behov for lovgivningsmæssigt at tydeliggøre skolers og praktikcentres eksisterende muligheder for at afsætte deres produktion (varer og tjenesteydelser). Der lægges derfor med lovforslaget op til, at der i § 66 g, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser tilvejebringes den af parterne ønskede udtrykkelige lovhjemmel hertil.

Det bemærkes i denne henseende, at § 3 i lov om produktionsskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 781 af 15. juni 2015, rummer en tilsvarende udtrykkelig hjemmel til, at produktionsskoler kan afsætte varer og levere tjenesteydelser efter den foreslåede model, som således er velafprøvet i produktionsskolesektoren.

Der er Undervisningsministeriets opfattelse, at skolernes og praktikcentrenes hovedformål er og bør vedblive med at være udbud af uddannelser. Det er således ikke hensigten med det foreslåede, at skoler og praktikcentre skal kunne sætte et ønske om at opfylde en kontraktlig leveringsforpligtelse over hensynet til forsvarlig uddannelse, tilvejebringelse af praktikpladser til eleverne m.v.

Som følge af taxametertilskuddene fra staten til skoler og praktikcentre samt skolepraktikydelsen fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til eleverne vil skolerne og praktikcentrene som udgangspunkt kunne udøve urimelig konkurrence, når de udbyder varer og tjenesteydelser. Dette gælder navnlig, hvis der er tale om egentlig ordreproducerende virksomhed, som ellers ville være udført af en privat virksomhed.

Det er på den baggrund ministeriets opfattelse, at skolers og praktikcentres produktion fortsat kun skal kunne afsættes på vilkår, der ikke er i strid med almindelige konkurrenceretlige og statsstøtteretlige regler. Efter den foreslåede bestemmelses ordlyd vil praktikcentre derfor også fremover kun kunne afsætte producerede varer og levere tjenesteydelser til en ikke tabsgivende pris, hvis denne forudsætning er opfyldt, og når dette har et uddannelsesmæssigt sigte. Det forudsættes herudover med det foreslåede, at praktikcentrenes omsætning fortsat er yderst begrænset i forhold til taxametertilskuddene fra staten.

Det er hensigten at følge den foreslåede lovændring op med en fornyet og uddybet vejledning til praktikcentrene om deres muligheder og begrænsninger i relation til salg af varer og tjenesteydelser i

forbindelse med skolepraktik, herunder navnlig håndteringen af de konkurrenceretlige og statsstøtteretlige aspekter.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 13, og bemærkningerne hertil.

2.2.4. Virksomhedsforlagt praktikuddannelse, delaftaler og korte uddannelsesaftaler

2.2.4.1. Gældende ret

2.2.4.1.1. Virksomhedsforlagt undervisning

Virksomhedsforlagt undervisning er ikke et begreb, som anvendes direkte i lov om erhvervsuddannelser.

Det følger imidlertid af § 2, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser, at erhvervsskoler kan indgå aftale med virksomheder om, at dele af undervisningen foregår i virksomheden. Dette gælder både for undervisning i skole- og praktikperioderne. Herudover følger muligheden for virksomhedsforlagt undervisning i skolepraktik forudsætningsvis af § 66 f samt § 19 b, stk. 1, 2. pkt., jf. nedenfor, i lov om erhvervsuddannelser.

Ved virksomhedsforlagt undervisning i skolepraktik gennemfører en virksomhed i en periode praktikundervisning på skolens vegne og på skolens ansvar. Ordningen bygger på et generelt synspunkt om, at samarbejdet mellem skole og erhvervsliv bør intensiveres og også komme praktisk til udtryk i den måde, skoleundervisningen gennemføres på.

Virksomhedsforlagt undervisning anvendes endvidere i tilfælde, hvor skolen mangler faciliteter, der er nødvendige for at opfylde målene for praktikuddannelsen, eller ikke har ansatte, der kan varetage specifikke undervisningsopgaver.

Ved virksomhedsforlagt undervisning i skolepraktik må eleven ikke deltage i virksomhedens produktion, jf. § 66 f, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser. Det betyder efter fast praksis, at eleven skal være overtallig for eksempel således, at eleven udfører et givent stykke arbejde på vegne af en medarbejder i virksomheden, som samtidig instruerer og overvåger eleven samt kvalitetssikrer dennes arbejde.

Skolen betaler skolepraktikydelser til eleven under den virksomhedsforlagte undervisning, jf. § 66 k i lov om erhvervsuddannelser. Skolen bevarer sit taxametertilskud for eleven, mens denne modtager virksomhedsforlagt undervisning. En skole kan dog maksimalt opnå taxametertilskud for en skolepraktikelev i tre måneder i samme virksomhed, jf. § 19 b, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser. Skolen vil opnå taxametertilskud igen, hvis eleven enten vender tilbage til skolepraktik på skolen eller overgår til forlagt undervisning i en ny virksomhed.

Efter § 16, stk. 2, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser er det skolen, som beslutter, om undervisningen skal ske i form af virksomhedsforlagt undervisning med respekt for de fastsatte mål for uddannelsen og den forudsatte kvalitet. Eleverne kan derfor ikke selv finde et virksomhedsforlagt undervisningsforløb og kan ikke afslå at deltage heri, medmindre virksomheden ligger i udlandet.

Erhvervsuddannelseselever, der som led i skolepraktik er i virksomhedsforlagt undervisning, er ikke udskrevet af praktikcentret, som derfor har alle de sædvanlige uddannelsesadministrative opgaver i forhold til eleverne. Det er ligeledes praktikcentret, som fortsat står for skoleaftalen med eleven, og

som dermed skal sikre, at eleverne til stadighed lever op til EMMA-kriterierne, jf. beskrivelsen heraf i lovforslagets afsnit 2.2.2. Det er endelig også praktikcentrets ansvar, at der føres fraværsregistrering, og at eleverne får udbetalt skolepraktikydelser i det omfang, de er berettigede dertil.

Virksomhedsforlagt undervisning kan herudover foregå i en virksomhed i udlandet, såfremt skolen kan garantere for kvaliteten af virksomhedens undervisning og kan føre tilsyn hermed. Eleven skal fortsat kunne opfylde EMMA-kriterierne. Skolen er ikke forpligtet til at efterkomme en elevs ønske om forlagt undervisning i udlandet, og eleven er ikke forpligtet til at tage til udlandet. Det har ikke konsekvenser for eleven i relation til EMMA-kriterierne at afslå forlagt undervisning i udlandet.

Der er efter gældende ret ingen tidsmæssige begrænsninger i relation til varigheden af en aftale om virksomhedsforlagt undervisning. Gældende ret indeholder heller ikke krav om, at virksomheder, som varetager praktikundervisning på skolernes vegne, skal være godkendt som praktikvirksomhed.

2.2.4.1.2. Delaftaler

Hvis en skolepraktikelev under praktikundervisning i en virksomhed skal deltage i virksomhedens produktion, skal der indgås en delaftale, jf. § 66 f, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser.

Delaftaler indgås mellem skolepraktikeleven og virksomheden med skolen som formidlende led. Delaftaler medfører samme rettigheder og pligter som ordinære uddannelsesaftaler. Virksomheden overtager således uddannelsesansvaret for eleven i aftaleperioden og skal betale sædvanlig løn til eleven. Der udbetales ikke skolepraktikydelser til elever, der modtager løn fra en arbejdsgiver, efter § 66 f, jf. § 66 k, stk. 1, 1. pkt., i lov om erhvervsuddannelser. Der er gensidig prøvetid på tre måneder. Aftalen skal indgås på en særlig formular og indberettes af skolen til det faglige udvalg, ligesom virksomheden skal være godkendt som praktiksted for den pågældende del af praktikuddannelsen. Det skal dog fremgå af aftalen, at eleven er optaget til skolepraktik.

Virksomheden skal som minimum være godkendt som praktiksted for den pågældende del af uddannelsen. Efter delaftalens ophør er eleven berettiget til at vende tilbage til skolepraktikordningen. Hvis aftalen ophæves i prøvetiden, eller hvis virksomheden ønsker aftalen ophævet senere, skal skolen foretage en vurdering af, om eleven fortsat opfylder EMMA-kriterierne. Der er mulighed for at afkorte en delaftale.

En delaftale kan ikke omfatte skoleperioder eller flere praktikperioder, og eleven er fortsat skolepraktikelev, men er i aftaleperioden ansat i lønnet beskæftigelse med uddannelsesformål i henhold til uddannelsesreglerne. Praktikcentret modtager delvist tilskud til elever i delaftaler, for tiden 50 pct. af det ordinære tilskud. Eleven modtager skolepraktikydelser under skoleundervisningen.

Der er efter gældende ret ingen tidsmæssig begrænsning for varigheden af en delaftale ud over den naturlige begrænsning, der ligger i, at delaftalen kun kan omfatte én praktikperiode. Der er heller ikke efter gældende ret begrænsninger i antallet af delaftaler, der kan indgås mellem samme elev og samme virksomhed.

2.2.4.1.3 Korte uddannelsesaftaler

Efter § 48, stk. 1, 3. pkt., i lov om erhvervsuddannelser kan der indgås en aftale for en kortere del af uddannelsen end et kompetencegivende trin, forudsat at aftalen omfatter mindst en skoleperiode og mindst en praktikperiode af uddannelsens hovedforløb.

Det følger endvidere af § 48, stk. 1, 4. pkt., i lov om erhvervsuddannelser, at undervisningsministeren efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser kan fastsætte regler om, at reglen i bestemmelsens 3. pkt. ikke finder anvendelse for bestemte uddannelser. Dette er sket i bilag 10 i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelsers indstillingsret i denne henseende følger endvidere af § 35, stk. 1, nr. 17, i lov om erhvervsuddannelser.

Ordningen med korte uddannelsesaftaler har primært baggrund i et ønske om at aktivere virksomheder, der kan opnå en fuld godkendelse som praktikvirksomhed, men som af forskellige årsager ikke kan varetage et helt uddannelsesforløb. Dette kan f.eks. være begrundet i, at horisonten for virksomhedens ordrebog er kortere end længden af et ordinært erhvervsuddannelsesforløb. Herudover kan de korte uddannelsesaftaler være velegnede for specialiserede virksomheder, der ikke kan blive godkendt til at ansætte elever i hele ordinære uddannelsesaftaler.

Flere virksomheder kan være parter i en aftale, og det skal da fremgå, hvilke skole- og praktikperioder den enkelte virksomhed er part i. De første tre måneder af en uddannelsesaftale er prøvetid. Korte aftaler kan både indgås af elever fra praktikcentre, som derefter ikke udløser tilskud til praktikcentret, og elever, som kommer fra grundforløbet eller som har haft en forudgående uddannelsesaftale uden at have været i skolepraktik.

Erhvervsskoler og koordinatore for nationale erhvervsuddannelseskonsortier kan sende elever på udvekslingsophold i en virksomhed eller på en erhvervsskole i andre lande under de EU-baserede Erasmus+ program samt andre lignende udvekslingsprogrammer, fx Nordisk Ministerråds mobilitets- og netværksprogram Nordplus. Sigtet med de pågældende udvekslingsprogrammer er grundlæggende at fastholde samhørigheden mellem de deltagende lande og styrke udviklingen og kvaliteten inden for uddannelsesområdet.

Gældende ret indeholder ikke begrænsninger i forhold til, hvor mange korte uddannelsesaftaler, der kan indgås mellem samme elev og samme virksomhed i et uddannelsesforløb.

2.2.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af trepartsaftalens afsnit om ”*Begrænsning af virksomhedsforlagt undervisning (VFU), delaftaler og korte uddannelsesaftaler*”, at virksomhedsforlagt undervisning i skolepraktik (som efter aftalen ønskes omdøbt til virksomhedsforelagt praktikuddannelse), delaftaler for elever på praktikcentre og korte uddannelsesaftaler for elever i og uden for skolepraktik har fået et omfang, der indikerer, at anvendelsen af disse ordninger har fået karakter af en fravigelse af den grundlæggende hovedregel om, at praktikuddannelse skal være omfattet af en længerevarende uddannelsesaftale og dermed være lønnet beskæftigelse i uddannelsesøjemed.

Det følger videre af trepartsaftalens punkt 63-66, at aftaleparterne er enige om, at ordningernes varighed bør begrænses for den enkelte elev i samme virksomhed i form af følgende konkrete tiltag:

- Virksomhedsforlagt undervisning som led i skolepraktik (VFU) betegnes fremover som virksomhedsforlagt praktikuddannelse (VFP).
- Virksomhedsforlagt praktikuddannelse kan højst vare tre uger for den enkelte elev i samme virksomhed og højst vare seks uger af elevens samlede praktikuddannelse.
- Aktiviteterne i virksomhedsforlagt praktikuddannelse skal leve op til praktikuddannelsens krav og mål for den periode, som er aftalt mellem virksomheden og praktikcentret. Eleven i virksomhedsforlagt praktikuddannelse indgår derfor i uddannelsesrelevante oplæringsaktiviteter på

samme måde som elever, der er ansat med uddannelsesaftaler. Bestemmelsen om, at der skal være en uddannelsesaftale, hvis eleven deltager i produktionen, ændres ikke.

- Virksomhedsforelagt praktikuddannelse kan fremadrettet kun ske i praktikgodkendte virksomheder.
- Delaftaler kan kun indgås og gennemføres én gang for den enkelte elev i samme virksomhed.
- Korte uddannelsesaftaler kan kun indgås op til 2 gange mellem den enkelte elev og samme virksomhed med mulighed for 3.-gangsdispensation med godkendelse fra det lokale uddannelsesudvalg.

Undervisningsministeriet har i relation til denne del af trepartsaftalen nedenstående overvejelser.

Skolepraktikordningen, herunder muligheden for at gennemføre dele af skolepraktikken på en virksomhed, har grundlæggende ydet et væsentligt bidrag til at sikre, at langt de fleste erhvervsuddannelseselever i praksis stifter bekendtskab med en virksomhed, inden de afslutter deres uddannelse. En væsentlig del af formålet med at gennemføre dele af skolepraktikken på en virksomhed er således at bane vejen frem mod en egentlig praktikplads.

Udfordringerne ved ordningen med at gennemføre dele af skolepraktikken på en virksomhed, hvor der bortset fra den ovenfor omtalte tilskudsbestemmelse i lovens § 19 b ikke er begrænsninger i forhold til antal virksomhedsophold og disses varighed, er imidlertid, at ordningen i sin nuværende form giver virksomheder mulighed for at anvende elever uden en uddannelsesaftale som ulønnet arbejdskraft, selv om eleven principielt ikke må medregnes til arbejdsstyrken i virksomheden. De data, som foreligger på området, indikerer således, at eleverne generelt gennemfører skolepraktik på virksomheder i op til de tre måneder, som er den maksimale tilskudsberettigede periode for elevers ophold hos den enkelte virksomhed. Mønsteret har i store træk været det samme set over en årrække.

Undervisningsministeriet finder på denne baggrund, at det vil være hensigtsmæssigt at begrænse varigheden af den enkelte elevs samlede virksomhedsforelagte praktikuddannelse. En sådan begrænsning vurderes at kunne bidrage til at frigøre praktikpladskapacitet til indgåelse af egentlig uddannelsesaftaler med elever, som herefter kan udgå af skolepraktik.

Formålet med delaftaler for elever på praktikcentre samt korte uddannelsesaftaler er til dels sammenfaldende med formålet med ordningen med at gennemføre dele af skolepraktikken på en virksomhed. Udviklingen i antallet af lange og korte aftaletyper i perioden 2010-2015 viser imidlertid, at antallet af lange aftaletyper har været støt faldende, mens antallet af korte aftaletyper omvendt har været stigende i samme periode.

Udviklingen indikerer således en tendens til, at elever i mindre grad end tidligere får længerevarende uddannelsesaftaler med den tilhørende faste tilknytning til arbejdsmarkedet, som vekseluddannelsesprincippet i erhvervsuddannelserne er karakteriseret ved.

Undervisningsministeriet deler på denne baggrund aftaleparternes opfattelse af, at stigningen kan være et udtryk for, at anvendelsen af delaftaler og korte uddannelsesaftaler i et vist omfang kan have fået karakter af en fravigelse af hovedreglen om, at praktikuddannelse skal foregå som lønnet beskæftigelse i uddannelsesøjemed på basis af en fuld uddannelsesaftale med en virksomhed, som også omfatter skoleperioderne.

Undervisningsministeriet deler derfor også parternes vurdering af, at der er behov for at begrænse anvendelsen af delaftaler og korte uddannelsesaftaler mellem de samme elever og samme virksomheder.

En begrænsning af delaftalers og korte uddannelsesaftalers varighed for den enkelte elev i samme virksomhed vurderes at ville bidrage til erhvervsuddannelsernes attraktivitet for de unge gennem større forudberegnelighed og tryghed i ansættelsesforholdet.

På den anførte baggrund foreslås det med lovforslaget, at erhvervsuddannelsesloven ændres, således at:

- Virksomhedsforlagt praktikuddannelse kun kan finde sted i virksomheder, der er godkendt som praktikvirksomhed, jf. dog bemærkningerne om udlandsophold nedenfor, og højst kan have en varighed af tre uger for den enkelte elev i samme virksomhed og højst seks uger af elevens samlede praktikuddannelse under skolepraktik. I overensstemmelse med trepartsaftalen lægges der ikke op til at ændre de gældende bestemmelser om, at der skal foreligge en uddannelsesaftale, hvis elever skal deltage i virksomhedens produktion.
- Delaftaler kun kan indgås og gennemføres én gang for den enkelte elev i samme virksomhed.
- Korte uddannelsesaftaler kan kun indgås op til to gange mellem den enkelte elev og samme virksomhed. Det foreslås dog samtidig, at kan fastsættes regler om mulighed for 3.-gangsdispensation med godkendelse fra det lokale uddannelsesudvalg.

Det er dog Undervisningsministeriets opfattelse, at trepartsaftalens anbefaling om, at virksomhedsforlagt praktikuddannelse fremadrettet kun skal kunne finde sted i godkendte praktikvirksomheder, bør fremsættes i modificeret form. Baggrunden herfor er et ønske om at sikre, at skolepraktikelever fortsat kan anvende de forskellige udvekslingsprogrammer, fx Erasmus+, Nordplus og DK-USA, som faciliterer uddannelsesophold i udlandet for bl.a. erhvervsuddannelseselever. Et ubetinget krav om, at virksomhedsforlagt praktikuddannelse alene kan ske i virksomheder, der er godkendt som praktikvirksomhed, ville ikke kunne omfatte udenlandske virksomheder, som ikke kan godkendes efter danske regler.

Det er Undervisningsministeriets opfattelse, at sådanne udvekslingsophold under 3 ugers varighed i udenlandske virksomheder for skolepraktikelever næppe vil bevirke en konkurrenceforvridning. Det er tværtimod Undervisningsministeriets opfattelse, at sådanne udlandsophold bidrager til at styrke den internationale dimension i elevernes uddannelse og dermed ultimativt vil udgøre et gode for både eleverne og de virksomheder, der siden hen skal ansætte de pågældende elever.

Det foreslås på den anførte baggrund, at kravet om, at virksomhedsforlagt praktikuddannelse fremadrettet kun skal kunne finde sted i virksomheder, der er godkendt som praktikvirksomhed, ikke skal berøre muligheden for, at skolepraktikelever kan gøre brug af uddannelsesophold i udlandet under de forskellige udvekslingsprogrammer. Det lægges dog med det foreslåede op til, at den grundlæggende betingelse i trepartsaftalen om, at virksomhedsforlagt praktikuddannelse højst kan vare tre uger for den enkelte elev i samme virksomhed og højst seks uger af elevens samlede praktikuddannelse også skal gælde i forhold til sådanne udlandsophold.

Trepartsaftalen indeholder ikke tilkendegivelser i relation til begrænsninger i anvendelsen af ordningen med at gennemføre dele af skolepraktikken på en virksomhed for elever, som er indskrevet på produktionsskolebaseret erhvervsuddannelse, jf. kapitel 7 c i lov om erhvervsuddannelser. På denne baggrund lægges der ikke med lovforslaget op til ændringer i lovens bestemmelser herom.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 2, 3, 5 og 6, og bemærkningerne hertil.

2.2.5. Udvidede muligheder for disciplinære reaktioner over for elever

2.2.5.1. Gældende ret

Skolerne skal fastsætte ordensregler, som skal indeholde regler om blandt andet god orden og andre regler, som skolen finder hensigtsmæssige samt regler om de forholdsregler, skolen vil iagttage ved overtrædelse af ordensreglerne. Elever, som uden lovlig grund udebliver fra undervisningen, eller som groft overtræder skolens ordensregler, kan, når mindre vidtgående foranstaltninger forgæves har været anvendt, udelukkes fra fortsat undervisning. Nærmere regler om udelukkelse og om behandlingen af sager herom er fastsat i bekendtgørelse om erhvervsuddannelse efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser.

2.2.5.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at der skabes udtrykkelig hjemmel til, at skolen udarbejder ordensregler, og at bemyndigelsesbestemmelsen udvides til at iværksætte foranstaltninger i anledning af elevadfærd, der er udvist uden for skolen, hvis adfærden har haft en direkte indflydelse på god orden på skolen samt at private genstande kan tilbageholdes, og at tilbageholdelsen af praktiske eller pædagogiske grunde kan opretholdes ud over skoletiden. Forslaget harmonerer med såvel § 52 i lov om folkeskolen som § 43 i lov om de gymnasiale uddannelser. Det foreslås endvidere, i lighed med de gældende bestemmelser for de gymnasiale uddannelser, at der kan fastsættes regler om elevernes frivillige medvirken i skolens test for rusmidler.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 7 og 8, og bemærkningerne hertil.

2.2.6. Digitale beviser

2.2.6.1. Gældende ret

Efter gældende ret modtager elever i erhvervsuddannelserne bevis for den gennemførte uddannelse, herunder bevis både for gennemført skoleuddannelse og for gennemført praktikuddannelse. Undervisningsministeren fastsætter efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser regler om bedømmelsesplaner i almindelighed og regler for bevisernes udformning og udstedelse, jf. § 33, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser.

I bekendtgørelse om erhvervsuddannelser er det fastsat, at der udstedes uddannelsesbevis til eleven, når skolebevis og afsluttende praktikerklæring er udstedt, og eventuel svendeproe uden for skoleundervisningen er bestået. I den enkelte uddannelsesbekendtgørelse er det fastsat, om uddannelsesbevis skal udstedes af skolen eller af det faglige udvalg. Den instans, der udsteder uddannelsesbeviset, skal underrette det faglige udvalg henholdsvis skolen om uddannelsesbeviset.

2.2.6.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at ministeren som noget nyt fastsætter nærmere regler om digitale beviser i erhvervsuddannelserne. Forslaget om indførelse af digitale beviser skal ses i sammenhæng med tilsvarende bestemmelser i lov om de gymnasiale uddannelser og lov om studiekompetencegivende eksamen i forbindelse med erhvervsuddannelse (eux), hvorefter der udstedes digitale beviser for gymnasiale eksaminer. I overensstemmelse hermed foreslås det, at der også for erhvervsuddannelser indføres digitale beviser, og at ministeren fastsætter nærmere regler herom.

Den gældende hjemmel i erhvervsuddannelsesloven, hvorefter ministeren fastsætter regler om bedømmelsesplaner i almindelighed og regler for bevisernes udformning og udstedelse, foreslås derfor ændret, idet bemyndigelsen som noget nyt foreslås at omfatte, at ministeren fastsætter nærmere regler om udstedelse af digitale beviser.

Forslaget om at digitalisere beviser for erhvervsuddannelserne har til hensigt at lette de administrative procedurer ved overgangen fra en erhvervsuddannelse til en videregående uddannelse. I første omgang vil det være skolebeviset, som er elevens bevis for gennemførelse af den skolemæssige del af uddannelsen, der digitaliseres. Som hidtil skal skolebeviset omfatte bestået afsluttet prøve i skoleundervisningen, og det faglige udvalg og praktikvirksomheden underrettes om skolebeviset. Det er endvidere hensigten, at elevens uddannelsesbevis og eventuelt svendebrev skal kunne vedhæftes det digitaliserede skolebevis.

Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om digitalisering af beviser skal ses som led i bestræbelserne på at skabe generel it-understøttelse på erhvervsuddannelsesområdet med henblik på at forenkle de administrative procedurer. Desuden er det hensigten at lette procedurene for elever, som efter gennemført erhvervsuddannelse ønsker optagelse på en videregående uddannelse, sådan at optagelsesproceduren for disse elever sidestilles med optagelsesproceduren for elever med en gymnasial uddannelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

2.3. Ændring af lov om folkeskolen

2.3.1. Samarbejde med virksomheder og erhvervsskoler

2.3.1.1 Gældende ret

Efter folkeskolelovens § 3, stk. 4, indgår folkeskolerne i samarbejder, herunder i form af partnerskaber, med lokalsamfundets kultur-, folkeoplysnings-, idræts- og foreningsliv og kunst- og kulturskoler, med lokale fritids- og klubtilbud og med de kommunale eller kommunalt støttede musikskoler og ungdomsskoler, der kan bidrage til opfyldelsen af folkeskolens formål og mål for folkeskolens fag og obligatoriske emner. Kommunalbestyrelsen fastlægger mål og rammer for skolernes samarbejder, og skolebestyrelsen fastsætter principper for samarbejdet. § 3, stk. 4, blev indsat i folkeskoleloven som følge af den aftale om en reform af folkeskolen, som folkeskoleforligskredsen nåede til enighed om den 13. juni 2013, jf. lovforslag L 51 af 31. oktober 2013, Folketingstidende Tillæg A, som vedtaget ved lov nr. 1640 af 26. december 2013. Bestemmelsen har til formål at understøtte, at skolerne i højere grad åbner sig over for det omgivende samfund (den åbne skole).

Bestemmelsen forpligter folkeskolerne til at søge at indgå i samarbejder med lokalsamfundets kultur-, idræts og foreningsliv, og kunst- og kulturskoler, som typisk udgøres af selvejende institutioner, private foreninger og organisationer.

Inden for de af kommunalbestyrelsen fastlagte mål og rammer og de af skolebestyrelsen fastsatte principper er det den enkelte skoles leder, der beslutter, under hvilke nærmere omstændigheder skolen skal indgå samarbejder eller partnerskaber. Denne beslutning træffes under hensyn til skolelederens ansvar for kvaliteten i undervisningen i henhold til folkeskolens formål, jf. folkeskolelovens § 2, stk. 2.

Tilsvarende er det ledelsen af andre skoler, som folkeskolen samarbejder med, der under de for dem fastsatte kompetenceforhold beslutter omfanget og omstændighederne omkring samarbejdet med folkeskolen.

De nævnte samarbejder og partnerskaber kan dels vedrøre dele af de undervisningsopgaver, som skal supplere og støtte op om undervisningen i folkeskolens fag og obligatoriske emner (understøttende

undervisningsopgaver) og dels tjene som inspiration og supplement til den fagopdelte undervisning. Samarbejdet skal desuden medvirke til, at eleverne er bekendt med mulighederne for et aktivt fritidsliv og for at deltage i aktiviteter og samværsformer, der fremmer den enkeltes alsidige udvikling, selvstændighed og evne til at indgå i forpligtende relationer og fællesskaber.

De understøttende undervisningsopgaver skal understøtte samtlige folkeskolens mål inden for de enkelte fag og emner, hvormed kun dele af de understøttende undervisningsopgaver kan lægges hos samme type af skole, kulturinstitutioner eller forening. Der vil således skulle sikres en variation i de understøttende undervisningsopgaver, som svarer til målene for folkeskolens formål og mål for forskellige fag og emner.

Efter folkeskolelovens § 3, stk. 5, kan skolens leder som led i de i § 3, stk. 4, nævnte samarbejder beslutte, at personer, der ikke er ansat ved kommunens skolevæsen, i begrænset omfang kan varetage undervisningsopgaver i folkeskolens fag og obligatoriske emner og i tiden til den understøttende undervisning. Det er en betingelse, at vedkommende har de relevante kvalifikationer til at varetage de pågældende undervisningsopgaver.

Skolelederens beslutning skal ligge inden for de af kommunalbestyrelsen fastsatte rammer og de principper, som skolebestyrelsen måtte have fastsat for samarbejdet. I forhold til andre end ansatte ved kommunens skolevæsen finder uddannelseskvalifikationskravene i folkeskolelovens kapitel 4 ikke anvendelse.

Med lov nr. xx af xx 2017 (lovforslag nr. L 109 af 15. december 2016) blev den personkreds, der kan varetage undervisningsopgaver i begrænset omfang udvidet, således at det ikke nødvendigvis skal ske i forbindelse med de samarbejder, som skolen efter folkeskolelovens § 3, stk. 4, er forpligtet til at søge at indgå. Med loven blev det i § 3, stk. 5, fastsat, at personer fra fx uddannelsesinstitutioner, organisationer eller virksomheder m.v. efter skolelederens beslutning også vil kunne varetage undervisningsopgaver i begrænset omfang.

2.3.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af trepartsaftalen, at kunne skolernes forpligtelse til at samarbejde med lokalsamfundets kulturtilbud m.v. udvides til også at kunne omfatte samarbejde med virksomheder og erhvervsskoler. Derved sidestilles skolernes forpligtelse til at samarbejde med virksomheder og erhvervsskoler med forpligtelsen til at samarbejde med lokalsamfundets kulturtilbud m.v.

Med den åbne skole er det oplagt, at folkeskolerne også samarbejder med virksomheder og erhvervsskoler - særligt om undervisningen i udskoling. Samarbejdet med en virksomhed kan styrke elevernes læring ved at gøre undervisningen mere varieret og anvendelsesorienteret eller koble teorien til praksis. Samtidig kan det være med til at vise eleverne nogle af de mange muligheder for videre uddannelse og job, herunder erhvervsfaglige uddannelser.

Den åbne skole kan give virksomhederne en mulighed for at komme ind i skolen og inspirere eleverne til, dels hvordan deres teoretiske viden kan omsættes til praksis, dels hvordan kreativitet og innovation kan omsættes til konkrete produkter m.v. Endvidere er det en mulighed for, at virksomhederne kan skabe en tydelighed om deres egen eksistens i lokalmiljøet, og om hvilke kompetencer de på sigt efterspørg. Et formaliseret samarbejde om erhvervspraktik vil kunne bidrage hertil.

Et af målene med erhvervsuddannelsesreformen er, at søgningen til erhvervsuddannelserne direkte fra grundskolen skal øges. Undervisningsministeriet følger løbende op på dette, og en øget inddragelse af erhvervsskolerne i den åbne skole vurderes at kunne understøtte dette mål.

Det foreslås derfor, at virksomheder og institutioner for erhvervsrettet uddannelse tilføjes i opstillingen af, hvilke parter folkeskolerne skal søge at indgå samarbejder med. Samarbejder med virksomheder og institutioner for erhvervsrettet uddannelse skal ske inden for de gældende rammer for skolernes samarbejder med lokalsamfundets kultur-, folkeoplysnings-, idræts- og foreningsliv m.v. Det betyder bl.a., at samarbejdet skal bidrage til opfyldelsen af folkeskolens formål og mål for folkeskolens fag og obligatoriske emner.

Som følge af, at virksomheder og institutioner for erhvervsrettet uddannelse fremover vil indgå i opstillingen af samarbejdspartner i folkeskolelovens § 3, stk. 4, vil skolens leder i henhold til § 3, stk. 5, kunne beslutte, at personer herfra i begrænset omfang kan varetage undervisningsopgaver i folkeskolens fag og obligatoriske emner og i tiden til den understøttende undervisning. Det vil fortsat være en betingelse, at vedkommende har de relevante kvalifikationer til at varetage de pågældende undervisningsopgaver.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 3, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.3.2. Fremrykning af praktik til 6. og 7. klasse

2.3.2.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende folkeskolelovs § 9, stk. 3, at skolens leder med inddragelse af Ungdommens Uddannelsesvejledning kan tilbyde eleverne i 8. og 9. klasse, at de i kortere perioder udsendes i praktik i virksomheder og institutioner. § 9, stk. 3, giver ikke mulighed for at tilrettelægge individuel praktik for elever på 8. og 9. klassetrin, som måtte have behov for en kortere eller længere afbrydelse af skolegangen. Sådanne ordninger kan kun iværksættes efter reglerne i lovens § 9, stk. 4, og § 33.

Eleverne er i praktikperioden omfattet af statens erstatningsordning, jf. bekendtgørelse nr. 1753 af 23. december 2016 om statens erstatningsordning for deltagere i praktisk erhvervsorientering m.v.

2.3.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af trepartsaftalen, at der skal ske en fremrykning af erhvervspraktikken i folkeskolen, således at folkeskoleeleverne kan tilbydes erhvervspraktik allerede i 6. og 7. klasse.

Eleverne i grundskolen har begrænset kendskab til arbejdsmarkedet, bl.a. fordi forældrenes jobfunktioner i stadig større omfang ikke længere er synlige i lokalsamfundet, og dermed bliver mere abstrakte for eleverne. Samtidig er erhvervspraktikken for grundskoleelever mange steder blevet nedprioriteret. Størstedelen af underviserne i folkeskolen har taget en gymnasial uddannelse, hvorfor de ikke selv har erhvervsfaglig indsigt til at udfordre de unge på deres valg af uddannelse.

Det foreslås på denne baggrund, at den gældende mulighed for at tilbyde eleverne praktik i kortere perioder i virksomheder og institutioner udvides til fremover at gælde for elever i 6. til 9. klasse.

Kommuner og skoler får dermed øget frihed i tilrettelæggelsen af undervisningen.

Det primære formål med erhvervspraktikken er ikke nødvendigvis at afprøve et specifikt erhverv, men at give eleverne et indtryk af, hvordan en arbejdsplads fungerer, og at der er forskellige arbejdsfunktioner og uddannelsesbaggrunde på virksomheden. Det kan være i tema- eller branchepraktikker, hvor klasser eller hold udsendes i fx landbrugspraktik, industripraktik, merkantil praktik m.v. eller individuelle praktikker, hvor eleverne prøver forskellige arbejdsfunktioner.

Undervisningsministeriet vil udarbejde et katalog med gode eksempler, der giver ideer til tilrettelæggelse og gennemførelse af praktikken, på en måde så aktiviteterne indgår i sammenhæng med andre udskolings- og vejledningsaktiviteter.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 3, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

2.4. Ændring af lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse

2.4.1 Gældende ret

Efter gældende ret skal elever i folkeskolen og den kommunale ungdomsskoles heltidsundervisning som led i indsatsen for ikke-uddannelsesparate elever deltage i brobygning i 9. klasse, medmindre lederen af elevens skole i samråd med Ungdommens Uddannelsesvejledning vurderer, at det ikke vil gavne elevernes mulighed for fortsat uddannelse. Der kan endvidere tilbydes brobygning til elever i 9. klasse i andre skoleformer som led i indsatsen for understøtning af uddannelsesparathed.

Den obligatoriske brobygning i 9. klasse, som er målrettet ikke-uddannelsesparate elever, er et supplement til vejledningsindsatsen. Bestemmelsen er en konsekvens af vejledningslovens bestemmelser om uddannelsesparathed, hvorefter Ungdommens Uddannelsesvejledning og skolens leder i samarbejde skal iværksætte en målrettet vejlednings- og skoleindsats i 8. klasse for at understøtte, at eleven kan blive uddannelsesparat ved afslutningen af 9. klasse. Skønt brobygningen skal tilbydes alle ikke-uddannelsesparate elever, kan skolens leder dog i samråd med Ungdommens Uddannelsesvejledning og med forældrenes accept vurdere, at brobygning ikke skal være en del af indsatsen, hvis det ikke vil gavne elevens muligheder for fortsat uddannelse.

Brobygningen har en varighed af mindst 2 og højst 10 dage. Brobygningen kan dog forlænges til i alt 4 uger for elever i 9. klasse, der deltager i undervisningsforløb i medfør af folkeskolelovens § 9, stk. 4, og § 33, stk. 4 og 5, eller tilsvarende forløb i andre skoleformer i medfør af folkeskolelovens § 33, stk. 2. For elever i 10. klasse skal der brobygges til mindst en erhvervsrettet ungdomsuddannelse eller en gymnasial uddannelse i forløb af mindst to dages varighed.

2.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af trepartsaftalen, at bestemmelserne om brobygning i 9. klasse skal smidiggøres, sådan at brobygningen også kan tilbydes uddannelsesparate elever, der har behov for afklaring af et uddannelsesvalg. Den omstændighed, at brobygningen i dag er målrettet til ikke-uddannelsesparate elever, betyder, at uddannelsesparate elever, som har behov for yderligere afklaring, ikke får denne mulighed.

Det foreslås derfor, at ordningen smidiggøres således, at brobygning i højere grad rettes mod de elever, som vurderes at have størst gavn af tilbuddet. Med forslaget vil brobygning, udover at blive tilbudt ikke-uddannelsesparate elever, tillige skulle tilbydes elever, som er uddannelsesparate, men som har behov for afklaring af deres uddannelsesvalg. Ordningen er således møntet på enkelte elever, som enten er ikke-uddannelsesparate eller elever, som har behov for yderligere afklaring eller udfordring af

deres uddannelsesvalg. Der er således ikke tale om brobygning for hele klasser, som det er tilfældet ved introduktionskurserne i 8. klasse.

Endvidere foreslås det, at det ikke længere vil være et krav, at ikke-uddannelsesparate elever i 9. klasse skal deltage i brobygning. Forslaget tilsigter, at brobygning alene tilbydes de elever, som har behov for afklaring eller udfordring af deres uddannelsesvalg, i 9. klasse. Efter gældende regler, som foreslås videreført, skal elever i 10. klasse deltage i brobygning eller kombinationer af brobygning og ulønnet praktik med et uddannelsesperspektiv og elever, der efter folkeskoleloven følger undervisningen i erhvervsrettet 10. klasse (eud10), skal deltage i brobygning til erhvervsrettet ungdomsuddannelse. Elever, som er ikke-uddannelsesparate ved afslutningen af 9. klasse, og som ønsker at gå i 10. klasse, kommer således under alle omstændigheder til at deltage i brobygning efter reglerne herom. Bl.a. af hensyn til disse elever foreslås det, at der ikke fremover skal være krav om, at alle ikke-uddannelsesparate elever deltager i brobygning i 9. klasse. Forslaget om, at brobygning kan tilbydes uddannelsesparate elever, omfatter ud over elever i folkeskolen og i den kommunale ungdomsskoles heltidsundervisning tillige elever i 9. klasse i andre skoleformer.

Endelig foreslås det, at tilrettelæggelsen af brobygningen i 10. klasse i alle skoleformer gøres mere fleksibel, sådan at der bliver mulighed for at gennemføre brobygning enkelte dage.

Med de nye bestemmelser i vejledningsloven i forbindelse med gymnasireformen, jf. § 12, nr. 1, i lov nr. 1746 af 27. december 2016, hvorefter eleverne skal vedlægge en studievalgportfolio ved tilmeldingen til ungdomsuddannelserne, vil elevens refleksion ved forberedelse og efterbehandlingen af brobygningsforløbet således skulle dokumenteres i studievalgportfolioen. I studievalgportfolioen skal eleven dokumentere at have gennemført en række afklaringsaktiviteter på såvel det erhvervsfaglige som det gymnasiale område, hvor de udfordres på deres valg af ungdomsuddannelse. Brobygningsaktiviteterne er således omfattet af afklaringsaktiviteter i både 9. og 10. klasse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 4 og bemærkningerne hertil.

2.5. Ændring af lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse

2.5.1. Gældende ret

Af § 1 i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lovebekendtgørelse nr. 761 af 22. juni 2016, fremgår det, at loven har til formål at skabe grundlag for, at fortrinsvis kortuddannede voksne, der er i beskæftigelse, kan deltage i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse til og med erhvervsuddannelsesniveau med godtgørelse for tab af indtægt og med tilskud til befordring.

Undervisningsministeren er med § 4 i loven bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om, hvilken erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, herunder kompetencevurderingsforløb og erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse inden for andre ministerområder, der beretter til godtgørelse, og hvilke erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, herunder kompetencevurderingsforløb, der berettiger til tilskud til befordring.

Bemyndigelsen er udmøntet ved § 5 i bekendtgørelse nr. 1475 af 16. december 2014 om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse med senere ændringer. Heraf fremgår det, at der kan opnås godtgørelse ved deltagelse i fx arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i en fælles kompetence beskrivelse efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Det følger af § 5, stk. 2, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 761 af 22. juni 2016, at godtgørelse efter stk. 1 pr. uge højst kan udgøre fem gange beløbet for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Godtgørelsen ydes pr. arbejdstime med tab af arbejdsindtægt på grund af deltagelse i uddannelse og beregnes på grundlag af en normeret ugentlig arbejdstid og et beløb svarende til dagpengenes højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring, m.v., ganget med fem. Der kan højst ydes godtgørelse for det antal timer, som inden for det pågældende område svarer til fuldtidsarbejde.

Af forarbejderne til bestemmelsen (lov nr. 639 af 14. juni 2010, jf. Folketingstidende 2009-10, A, L 148 som fremsat den 25. februar 2010) anføres i relation til bestemmelsens sidste punktum, at der højst ydes godtgørelse for det antal timer, som svarer til fuldtid på det pågældende område, hvilket typisk er 37 timer pr. uge.

Undervisningsministeren er med § 5, stk. 4, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om godtgørelse efter stk. 2.

Bemyndigelsen er blandt andet udmøntet ved § 8, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1475 af 16. december 2014 om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse med senere ændringer. Heraf fremgår det, at godtgørelsen pr. dag højst kan udbetales med 1/5 af det beløb, der maksimalt kan udbetales for en uge, jf. stk. 1.

Ved vejledning nr. 9469 af 9. september 2013 om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse pkt. 4.3. præciseres det, at "udgangspunktet er under alle omstændigheder, at godtgørelsen kun kan kompensere et tab, og at godtgørelsen aldrig kan gives for mere end 37 timer om ugen eller 7,4 timer pr. dag".

Når arbejdsgiveren betaler sædvanlig løn til deltagere under uddannelse, der berettiger til godtgørelse, indtræder arbejdsgiveren i deltagerens ret til godtgørelse. Godtgørelsesbeløbet til arbejdsgiveren svarer til den godtgørelse, som deltageren kunne have fået udbetalt. Beløbet kan dog højst svare til lønudgiften under uddannelsen m.v. Overstiger godtgørelsesbeløbet lønnen, udbetales differencen til deltageren. Dette følger af § 7, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 761 af 22. juni 2016.

2.5.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning

Virksomheder kan i dag kun hjemtage godtgørelse for 7,4 timer om dagen. Det opleves som en barriere i flere brancher, når eksempelvis et 3 dages kursus på i alt 22 timer afholdes med mere end 7,4 timer pr. dag, og virksomheden samtidig udbetaler løn for de timer, medarbejderen er på kursus.

Lovgivningen begrænser således den planlægningsmæssige fleksibilitet for virksomhedernes brug af arbejdsmarkedsuddannelser.

I trepartsaftalen fremgår det af pkt. 73, at parterne er enige om, at reglen om, at der kun kan udbetales VEU-godtgørelse for maksimalt 7,4 timer pr. dag, afskaffes. Fremover opnås ret til godtgørelse for mere end 7,4 timer om dagen, såfremt medarbejderen har deltaget i kursus i mere end 7,4 timer pr. dag. Det afgørende kriterium for tildeling af godtgørelse er, at virksomheden har et løntab for medarbejderens kursusdeltagelse. Det vil fortsat gælde, at godtgørelsen/lønkomensationen kun gives for de antal timer, som den givne medarbejder har skullet arbejde den pågældende dag. Forslagets

implementering afventer, at der foreligger en varig plan for administrationen og it-understøttelse af godtgørelsen. Forslaget drøftes i forlængelse af afrapporteringen fra ekspertgruppen om voksen-, efter- og videreuddannelse, jf. nedenfor.

På baggrund heraf foreslås det i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, at der kan ydes godtgørelsen pr. dag for mere end 7,4 timer, når medarbejderen har deltaget i et kursus i mere end 7,4 timer pr. dag. Dette forudsat, at der er lidt et løntab.

Tilsynet med ændringen vil indgå som led i ministeriets (i praksis Styrelsen for Undervisning og Kvalitets) generelle tilsyn på lige fod med de øvrige krav og regler på voksen-, efter- og videreuddannelsesområdet.

Som det fremgår, er der ved trepartsaftalen ikke taget stilling til den tidsmæssige implementering af forslaget, der skal afvente afrapportering fra ekspertgruppen om voksen-, efter- og videreuddannelse, der kommer inden udgangen af maj 2017. Den afventer, at der foreligger en varig plan for administrationen og it-understøttelsen af godtgørelsen. I forbindelse hermed skal der også tages stilling til de økonomiske konsekvenser ved gennemførelsen, herunder finansieringen af disse.

På baggrund heraf foreslås det, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 5, nr. 1, hvorefter der kan ydes godtgørelsen pr. dag for mere end 7,4 timer, når medarbejderen har deltaget i et kursus i mere end 7,4 timer pr. dag.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 5 og bemærkningerne hertil.

2.6. Ændring af lov om efterskoler og frie fagskoler

2.6.1. Forsøg med samarbejde mellem efterskoler og institutioner for erhvervsuddannelse om 10.-klasseforløb

2.6.1.1 Gældende ret

Efterskoler er kostskoler, hvor eleverne udover at modtage undervisning på skolen også bor på skolen under skoleopholdet. Efterskoler kan efter § 2, stk. 4, i lov om efterskoler og frie fagskoler udbyde undervisning på 10. klassetrin, der tilbydes som 10. klasse. En efterskoles tilbud om 10. klasse skal stå mål med kravene til undervisningen i de obligatoriske fag, selvvalgt opgave, uddannelsesplan og vejledning i folkeskolelovens § 19 c, stk. 2, 3, 5 og 6. Eleverne i en efterskoles 10. klasse skal deltage i brobygning eller kombinationer af brobygning og ulønnet praktik med et uddannelsesperspektiv efter folkeskolelovens § 19 c, stk. 4. Elever i 10. klasse kan indstille sig til prøver efter folkeskolelovens § 19 f, hvis efterskolen tilbyder en undervisning i prøvefagene, der står mål med undervisningen i folkeskolen. Skolen skal tilbyde prøver i de obligatoriske fag dansk, matematik og engelsk. Den valgfrie del af 10. klasse kan efterskolerne disponere frit inden for rammerne af lov om efterskoler og frie fagskoler. Den valgfrie del omfatter aktiviteter, pædagogisk tilrettelagt samvær samt undervisning i de fag, som den enkelte skole i øvrigt måtte vælge at udbyde, jf. skolens værdigrundlag og pædagogiske profil. Fælles for skolens tilbud er, at de understøtter lovens hovedsigte, som er livsoplysning, folkelig oplysning og demokratisk dannelse.

Det følger af § 15, stk. 2, i lov om efterskoler og frie fagskoler, at et kursus på en efterskole skal være åbent for alle, der opfylder betingelserne i lovens § 13, stk. 1-3, hvorefter det bl.a. er en betingelse for at kunne medregnes i årselevtallet, at en elev har afsluttet 8 års skolegang, 7. klasse eller fyldt 14 år. Af § 11 i lov om efterskoler og frie fagskoler fremgår, at elevbetalingen fastsættes af skolen, men den ikke

må være væsentlig over gennemsnittet for skoleformen. Der er på de årlige finanslove fastsat en mindste elevbetaling. Bortset fra i tilfælde, hvor en elev ikke modtager statslig elevstøtte, skal egenbetalingen mindst udgøre halvdelen af den mindste fastsatte egenbetaling. For elever på efterskoler, der modtager statslig elevstøtte, skal egenbetalingen mindst udgøre halvdelen af det beløb, der fremkommer ved at fradrage den maksimale statslige elevstøtte i den mindste fastsatte egenbetaling. Staten yder efter lovens § 30 dels en indkomstbestemt elevstøtte til nedsættelse af elevbetalingen på kurser af mindst 2 ugers varighed, dels elevstøtte med et grundstøttebeløb uanset indkomstgrundlagets størrelse på kurser af mindst 5 ugers varighed og derover. Den indkomstbestemte elevstøtte ydes på grundlag af et indkomstgrundlag, der er fastsat på de årlige finanslove. Det er en betingelse for den statslige elevstøtte, at efterskolen oppebærer tilskud efter lov om efterskoler og frie fagskoler.

Efter folkeskoleloven § 19 e, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen indgå en overenskomst med en institution, der udbyder erhvervsuddannelse, om tilbud af et 10. klasseforløb, der kombinerer 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb, også benævnt 20/20-ordning.

Der er tale om et fleksibelt forløb, der kombinerer 10. klasse og 1. del af en erhvervsuddannelses grundforløb i et integreret forløb. Forløbene er kommunalt finansieret i 20 uger, bortset fra brobygningsperioden på fem uger, der er finansieret gennem statslige aktivitetsafhængige taxametertilskud efter lov om lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v., og 20 uger, der er finansieret ved statslige aktivitetsafhængige taxametertilskud til 1. del af erhvervsuddannelsens grundforløb. Kommunalbestyrelsen er ansvarlig for den del af forløbet, der vedrører undervisningen i 10. klasse, mens institutionen, der udbyder erhvervsuddannelse, er ansvarlig for den del, der vedrører erhvervsuddannelsernes grundforløb. Det beror på den overenskomst, der er indgået mellem kommunalbestyrelsen og en institution, der udbyder erhvervsuddannelse, hvor undervisningen finder sted, herunder om den del af undervisningen kommunen er ansvarlig for og står for gennemførelsen af gennemføres i kommunale bygninger eller på institutionen, der udbyder erhvervsuddannelse.

Eleverne i sådanne kombinerede forløb efter folkeskolelovens § 19 e, stk. 1, skal opfylde adgangskravene til erhvervsuddannelserne, jf. lov om erhvervsuddannelser, for at kunne påbegynde forløbet. En elev, der har afsluttet et 10. klasseforløb, der kombinerer 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb, kan enten vælge at fortsætte på 2. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb eller at påbegynde en anden ungdomsuddannelse efter 10. klasse, idet eleven ved afslutningen af forløbet har de samme muligheder for at søge optagelse på andre ungdomsuddannelser som en elev, der har afsluttet en almindelig 10. klasse.

Eleverne i kombinerede forløb efter folkeskolelovens § 19 e, stk. 1, er under 10. klassesdelen omfattet af de ordensregler, der gælder i henhold til folkeskoleloven, mens de under erhvervsuddannelsesdelen er omfattet af de ordensregler, der gælder på erhvervsuddannelserne.

En efterskole kan ikke indgå en overenskomst med en institution, der udbyder erhvervsuddannelse, om tilbud af et 10. klasseforløb som en 20/20-ordning.

Efter folkeskolelovens § 26 skal kommunalbestyrelsen sørge for befordring af elever mellem skolen eller brobygningsinstitutionen og hjemmet af elever i 10. klasse, der har længere skolevej end 9 km eller hvis hensynet til børnenes sikkerhed i trafikken gør det særligt påkrævet. Ordningen i folkeskolelovens § 26 omfatter ikke elever på efterskoler, hvorfor befordring mellem skolen og hjemmet for efterskoleelever må ske for egen regning. Staten yder dog efter § 23 c i lov om efterskoler og frie fagskoler tilskud til nedbringelse af befordringsudgifter i forbindelse med brobygning inden for en

bevilling, der fastsættes på de årlige finanslove. Tilskuddet fordeles til de enkelte skoler af Efterskoleforeningen, som fastsætter kriterier for fordelingen, herunder om egendækning.

Det følger af § 5 i lov om erhvervsuddannelse, at for at blive optaget i en erhvervsuddannelse skal en ansøger uden uddannelsesaftale, der søger om optagelse til grundforløbets 1. del til påbegyndelse, senest i august måned året efter, at ansøgeren har opfyldt undervisningspligten efter folkeskoleloven dels have opnået et karaktergennemsnit på mindst 2,0 i henholdsvis dansk og matematik ved 9.- eller 10.-klasseprøver eller et tilsvarende resultat ved en tilsvarende prøve, dels være vurderet uddannelsesparat i henhold til lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. Hvis en ansøger ikke opfylder karakterbetingelserne kan vedkommende dog optages, hvis den ansøgte skole ud fra en helhedsvurdering på baggrund af en centralt stillet prøve og en samtale med ansøgeren vurderer, at denne kan gennemføre en erhvervsuddannelse. Hvis ansøgeren ikke er vurderet uddannelsesparat, kan vedkommende optages, hvis den ansøgte skole på baggrund af en samtale vurderer, at ansøgeren kan gennemføre en erhvervsuddannelse. En ansøger kan ikke optages på grundforløbets 1. del, hvis ansøgeren har været optaget på grundforløbets 1. del, har modtaget undervisning på en produktionsskole af mindst 1 års varighed rettet mod optagelse på en erhvervsuddannelse eller har gennemført 1 år af en gymnasial uddannelse.

Elever i erhvervsuddannelserne er omfattet af lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., hvis deres uddannelse er tilrettelagt som heltidsundervisning. Det er en betingelse for at få rabat, at eleven ikke samtidig er indskrevet som studerende ved en videregående uddannelsesinstitution. Der er endvidere betingelser om, at eleven ikke samtidig kan få befordringsgodtgørelse eller lignende i henhold til andre regler samt ikke modtager løn fra praktikvirksomhed i skoleperioden eller ikke er i lønnet praktik. Desuden skal eleven være studieaktive. Retten til rabat efter lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. gælder kun for måneder, hvor der efter uddannelsesstedets undervisningsplan tilbydes undervisning eller eksamen.

Elever, der deltager i 10. klasse kombineret med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb, er omfattet af den ordning, der gælder med hensyn til befordring efter folkeskolelovens § 26, jf. § 8, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 1251 af 27. november 2014 om overenskomst mellem en kommunalbestyrelse og en institution, der udbyder erhvervsuddannelse, om varetagelse af 10. klasseundervisning samt om 10.-klasseforløbene eud10 og kombineret 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb (10. klassebekendtgørelsen).

En institution for erhvervsrettet uddannelse kan efter § 1, stk. 1, 4. pkt., i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse efter overenskomst med en kommunalbestyrelse varetage 10.-klasseundervisning efter folkeskoleloven. En institution for erhvervsrettet uddannelse kan ikke indgå tilsvarende overenskomst med en efterskole.

Institutioner for erhvervsrettet uddannelse kan efter lov om erhvervsuddannelser udbyde erhvervsuddannelsernes grundforløb, der består af en 1. del af 20 skoleugers varighed og en 2. del af indtil 20 skoleugers varighed. Det er institutionen for erhvervsrettet uddannelse, der skal gennemføre og tilrettelægge undervisningen i skoleugerne, der er praksisnær og anvendelsesorienteret, således at eleverne opnår generelle erhvervsfaglige kompetencer og bliver afklaret om valg af den erhvervsuddannelse, de vil fortsætte med. Hovedparten af undervisningen i skoleuger på 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb foregår derfor i et erhvervsfagligt miljø.

Kommunerne yder et kommunalt bidrag pr. årselev, der er indskrevet på en efterskole pr. 5. september året før finansåret. Det er et kommunalt bidrag, som er fastsat på baggrund af, at efterskoleeleven tager hele 10. klasse på efterskolen i stedet for i folkeskolen, som er en kommunal forpligtelse. Det kommunale bidrag til efterskoler er et enhedsbidrag til finansiering af efterskolerne.

2.6.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Over en årrække har der været færre og færre unge, der har søgt ind på erhvervsuddannelserne. Med erhvervsuddannelsesreformen fra 2014 (aftale af 24. februar 2014 om "Bedre og mere attraktive erhvervsuddannelser"), er gennemført en reform af erhvervsuddannelserne, der samlet har styrket erhvervsuddannelserne. Der er imidlertid behov for yderligere tiltag med henblik på at øge søgningen til erhvervsuddannelserne.

En af mulighederne er, at flere unge i overgangen fra grundskolen til ungdomsuddannelser får mulighed for at kombinere 10. klasse på en efterskole med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb, således som der allerede er mulighed for i henhold til overenskomst mellem en kommunalbestyrelse og institution for erhvervsrettet uddannelse. Sådanne forløb kan medvirke til at flere unge overvejer mulighederne for at søge ind på en erhvervsuddannelse i stedet for automatisk at søge ind på det almene gymnasium, som langt størstedelen af de unge gør i dag.

Det foreslås derfor, at der etableres en forsøgsordning, hvor efterskoler og institutioner for erhvervsrettet uddannelse efter ansøgning kan deltage.

Som led i forsøget kan en efterskole og en institution for erhvervsrettet uddannelse indgå en overenskomst om gennemførelsen af et 10. klasseforløb, der kombinerer 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb, svarende til de overenskomster som kommunalbestyrelserne i dag kan indgå i henhold til folkeskolelovens § 19 e, stk. 1. Modellen vil således med hensyn til rammerne for undervisningen svare til det, som kendes fra folkeskolelovens § 19 e, stk. 1, blot sådan, at det er en efterskole og ikke en kommunalbestyrelse, der er ansvarlig for 10.-klasseundervisningen. Gennemførelsen af 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb som led i sådan en overenskomst vil for institutionen for erhvervsrettet uddannelse være ordinær virksomhed, der skal være i overensstemmelse med uddannelsesreglerne i lov om erhvervsuddannelser.

Af sådanne overenskomster mellem en efterskole og en institution for erhvervsrettet uddannelse skal det fremgå, hvordan den nærmere procedure for optagelse, organisering, tilrettelæggelse m.v. er i forløbet. Det skal af overenskomsten fremgå, at det er efterskolen, der er ansvarlig for den del, der vedrører undervisning i 10. klasse, mens institutionen for erhvervsrettet uddannelse, er ansvarlig for grundforløbet. Efterskolen og institutionen for erhvervsrettet uddannelse, vil herunder inden for deres ansvarsområder være forpligtede til at sørge for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til elever med behov herfor. Af overenskomsten skal også fremgå en tidsplan for gennemførelsen af undervisningen, og hvor den skal gennemføres.

Det vil være efterskolen, der optager elever i forløbet, men eleverne skal være uddannelsesparate og opfylde adgangskravene til erhvervsuddannelserne for at kunne påbegynde det kombinerede forløb. Det er institutionen for erhvervsrettet uddannelse, der som ansvarlig for gennemførelsen af 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb vurderer, hvorvidt optagelsesbetingelserne i lov om erhvervsuddannelser er opfyldt.

Eleverne vil under 10. klassesdelen og kostskoleopholdet være omfattet af efterskolens ordensregler, mens de under erhvervsuddannelsesdelen vil være omfattet af de ordensregler, der gælder i henhold til lov om erhvervsuddannelser.

Finansieringen af undervisningen i forløbene i forsøgene vil for 10.-klassesdelen være statslige tilskud til efterskolen efter lov om efterskoler og frie fagskoler, bortset fra brobygningsperioder, der er finansieret gennem statslige aktivitetsafhængige taxametertilskud efter lov om lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. Erhvervsuddannelsesdelen vil være finansieret ved statslige aktivitetsafhængige taxametertilskud, til erhvervsuddannelsens grundforløb. Tilskuddene udbetales efter de regler, der gælder for de enkelte tilskud og til den institution, der gennemfører den tilskudsudløsende aktivitet. De almindelige tilskudsregler i lov om efterskoler og frie fagskoler gælder således for 10.-klassesdelen og betyder bl.a., at der i hver uge skal være undervisning svarende til mindst 5 hele undervisningsdage, jf. § 16, stk. 1, 2. pkt., i lov om efterskoler og frie fagskoler.

Eleverne, som søger om optagelse i et 10. klasseforløb, der gennemføres som led i forsøget, vil under hele 10. klasseforløbet, dvs. både 10. klassesdelen ved efterskolens foranstaltning og 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb ved institutionen for erhvervsrettet uddannelses foranstaltning, bo på efterskolen og deltage i et kostskoleliv på efterskolen. Under 10. klassesdelen af forløbet vil elevens kostskoleophold være omfattet af reglerne i lov om efterskoler og frie fagskoler, herunder med hensyn til statslige tilskud og statslig elevstøtte. Under 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb vil eleven ikke være omfattet af reglerne i lov om efterskoler og frie fagskoler om statslige tilskud og statslig elevstøtte, hvorfor efterskolen må opkræve betaling hos eleven for selve kostskoleopholdet under denne del af forløbet. § 11 i lov om efterskoler og frie fagskoler vil ikke gælde for den del af kostskoleopholdet på efterskolen, der vedrører 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb.

Eleverne vil under 10. klasseforløbets brobygningsperioder være omfattet af ordningen med statsligt tilskud til nedbringelse af befordringsudgifter efter § 23 c i lov om efterskoler og frie fagskoler. Under resten af 10. klasseforløbets 10.-klassesdel vil eleverne ikke være omfattet af offentlige befordringsordninger, mens de under erhvervsuddannelsesdelen vil være omfattet af ordningen efter lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. Det vil betyde, at de kan få befordringsrabat efter lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., hvis deres uddannelse er tilrettelagt som heltidsundervisning og de opfylder betingelserne om ikke samtidig at være er indskrevet som studerende ved en videregående uddannelsesinstitution, ikke samtidig kan få befordringsgodtgørelse eller lignende i henhold til andre regler, ikke modtager løn fra praktikvirksomhed i skoleperioden, ikke er i lønnet praktik og er studieaktive. Hvis betingelserne er opfyldte, gælder retten til rabat efter lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. for måneder, hvor der efter uddannelsesstedets undervisningsplan tilbydes undervisning eller eksamen.

Eud-aftalekredsen (Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) er enige om, at gennemføre et treårigt rammeforsøg, hvor der kan deltage op til seks efterskoler med samlet op til 200 elever i 10. klasseforløb, der kombinerer 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb. Forsøget startes så vidt muligt op pr. 1. august 2017 og gennemføres i så fald i skoleårene 2017/18, 2018/19 og 2019/20 med en evaluering inden den 1. oktober 2019 med henblik på, at eud-aftalekredsen i efteråret 2019 kan drøfte, hvorvidt der skal etableres permanent ordning, hvor en efterskole og en institution for erhvervsrettet uddannelse kan indgå en overenskomst om tilbud af et 10. klasseforløb, der kombinerer 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb.

Evalueringen vil derfor blandt andet indeholde en undersøgelse af søgemønstret henholdsvis til og fra kombinationsordningen, da det er grundlaget for at kunne vurdere de økonomiske konsekvenser ved en permanentgørelse af ordningen både for efterskolerne og erhvervsuddannelserne.

Ansøgning om at være med i forsøget skal sendes til undervisningsministeren senest den 30. juni 2017. Vurderingen af forsøgsansøgninger vil ske på baggrund af en vurdering af de ansøgende skolars betydning i forhold til at fremme unges overgang til erhvervsuddannelserne. Der vil også ved vurderingen af ansøgningerne kunne lægges vægt på at få en bred geografisk fordeling af de deltagende efterskoler og institutioner for erhvervsrettet uddannelse med henblik på, at forsøgene kan gennemføres under forskellige regionale og lokale forhold. Undervisningsministeren kan fastsætte vilkår ved godkendelse af et forsøg, herunder f.eks. om overenskomstens indhold, årlige opdatering, undervisningens organisation og tilrettelæggelse og krav til parternes afrapportering, herunder medvirken ved en af ministeriet igangsat evaluering af forsøget.

Erfaringerne fra forsøgene vil som nævnt indgå i de politiske overvejelser i efteråret 2019 om en permanent ordning som led i det fortsatte arbejde med at sikre attraktive erhvervsuddannelser.

I forsøgsordningen er eleven kun 20 uger i 10. klasse, hvorfor staten ikke kan opkræve det almindelige kommunale bidrag til efterskoleopholdet, men i stedet må opkræve det særlige kommunale bidrag, som er det halve af det på finansloven fastsatte kommunale bidrag på finanslovskonto § 20.22.22.

Der henvises til lovforslagets § 6 og bemærkninger hertil.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

For så vidt angår lovforslagets § 1 berøres de offentlige arbejdsgivere administrativt på samme måde som de private arbejdsgivere. Både offentlige og private arbejdsgivere skal forholde sig til de årligt offentliggjorte måluddannelses- og uddannelsesratioer for at blive bekendt med, hvordan arbejdsgiverne skal agere for at undgå at betale merbidrag til det praktikpladsafhængige AUB. Arbejdsgiverne vil ikke skulle indberette data til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag eller søge om bonusudbetaling. Dette vil ske automatisk i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Derfor er der ingen administrative konsekvenser forbundet med denne del af ordningen. Dog vil der være administrative konsekvenser for arbejdsgivere, som ønsker at søge om tilskud for forgæves søgte elever, jf. den foreslåede § 21 b i lovforslagets § 1, nr. 9.

Økonomisk berøres det offentlige af lovforslagets § 1 som arbejdsgivere på samme måde som arbejdsgivere i erhvervslivet. Alle arbejdsgivere modtager efter forslaget et tilskud fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. den foreslåede § 21 c. Herudover kan arbejdsgiverne modtage en fordels- og/eller en praktikbonus, jf. de foreslåede § 15 g og § 15 h i lovforslagets § 1, nr. 6, og evt. få udbetalt en forholdsmæssig del af et evt. overskud i den samlede praktikpladsafhængige AUB-ordning for den enkelte sektor (her statslig, regional eller kommunal), jf. den foreslåede § 21 d i lovforslagets § 1, nr. 9. Det offentlige kan som arbejdsgiver også risikere at skulle betale et merbidrag på 27.000 kr. årligt pr. manglende praktikårselev, jf. den foreslåede § 21 a i lovforslagets § 1, nr. 9, samt evt. skulle indbetale et forholdsmæssigt bidrag til underskudsdekning, hvis der er underskud i den samlede praktikpladsafhængige AUB-ordning for den enkelte sektor (her statslig, regional eller kommunal), jf. den foreslåede § 21 e, også i lovforslagets § 1, nr. 9. Samlet set vil det praktikpladsafhængige AUB-kredsløb gå i nul for den enkelte sektor, men der vil være en omfordeling mellem de enkelte arbejdsgivere i hver sektor. Denne omfordeling er tilsigtet og skal give arbejdsgiverne en tilskyndelse til at oprette flere praktikpladser.

...

For så vidt angår lovforslagets § 6, er skønnet over de økonomiske konsekvenser forbundet med usikkerhed. Forslagets økonomiske konsekvenser afhænger således af elevernes søgemønster til og fra kombinationsordningen.

Hvis det lægges til grund, at eleverne alternativt ville vælge et fuldt efterskoleophold i 10. klasse indebærer lovforslaget offentlige mindreudgifter. Det skyldes, at 20 uger med grundforløb 1 i gennemsnit udløser et lavere statsligt tilskud end 20 uger på efterskole. Hvis det omvendt lægges til grund, at eleverne alternativt ville have startet direkte på en uddannelse eller være i beskæftigelse, indebærer lovforslaget offentlige merudgifter.

Det er samlet set vurderingen, at [denne del af] lovforslaget ikke indebærer hverken mer- eller mindreudgifter for det offentlige.

Evalueringen i 2019 indebærer bl.a. en vurdering af søgemønstret til og fra kombinationsordningen med henblik på at fastlægge en vurdering af de økonomiske konsekvenser inden en evt. permanentgørelse af ordningen.

Lovforslaget har ingen væsentlige administrative konsekvenser for det offentlige. Der vil være administrationsudgifter forbundet med behandling af ansøgninger, opfølgning og evaluering m.v. af forsøgsordningen. Udgifterne hertil afholdes dog inden for Undervisningsministeriets eksisterende økonomiske ramme.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervslivet berøres administrativt af lovforslagets § 1 på samme måde som de offentlige arbejdsgivere. Både offentlige og private arbejdsgivere vil skulle forholde sig til de årligt offentliggjorte måluddannelses- og uddannelsesratioer for at blive bekendt med, hvordan arbejdsgiverne skal agere for at undgå at betale merbidrag til det praktikpladsafhængige AUB. Arbejdsgiverne vil ikke skulle indberette data til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag eller søge om bonusudbetaling. Dette vil ske automatisk i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Derfor er der ingen administrative konsekvenser forbundet med denne del af ordningen. Dog vil der være administrative konsekvenser for arbejdsgivere, som ønsker at søge om tilskud for forgæves søgte elever, jf. det foreslåede § 21 b i lovforslagets § 1, nr. 9.

Økonomisk berøres erhvervslivet af lovforslagets § 1 som arbejdsgivere på samme måde som arbejdsgivere i det offentlige. Alle arbejdsgivere vil modtage et tilskud fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. den foreslåede § 21 c i lovforslagets § 1, nr. 9. Herudover kan arbejdsgiverne modtage en fordels- og/eller en praktikbonus, jf. de foreslåede § 15 g og § 15 h i lovforslagets § 1, nr. 6, og evt. få udbetalt en forholdsmæssig del af et evt. overskud i den samlede praktikpladsafhængige AUB-ordning for den enkelte sektor (her privat), jf. den foreslåede § 21 d i lovforslagets § 1, nr. 9. Erhvervslivet kan som arbejdsgiver også risikere at skulle betale et merbidrag på 27.000 kr. årligt pr. manglende praktikårselev, jf. den foreslåede § 21 a i lovforslagets § 1, nr. 9, samt evt. skulle indbetale et forholdsmæssigt bidrag til underskudsdekning, hvis der er underskud i den samlede praktikpladsafhængige AUB-ordning for den enkelte sektor (her privat), jf. den foreslåede § 21 e også i lovforslagets § 1, nr. 9. Samlet set vil det praktikpladsafhængige AUB-kredsløb gå i nul for den private sektor, men der vil være en omfordeling mellem de enkelte arbejdsgivere i sektoren. Denne omfordeling er tilsigtet og skal give arbejdsgiverne en tilskyndelse til at oprette flere praktikpladser.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

...

8. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslag har i perioden den [3. februar] 2017 til den [21. februar] 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

[Akademikerne, Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, B-SOSU, Børne- og Ungdomspædagogernes Landsforbund (BUPL), Børnerådet, Centralorganisationernes Fællesudvalg, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation, Danmarks Private Skoler – grundskoler & gymnasier, Danmarks Statistik, Danmarks Vejlederforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Center for Undervisningsmiljø, Dansk Friskoleforening, Dansk Industri, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier-Lederne, Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier-Bestyrelserne, Danske Handicaporganisationer, Danske Landbrugsskoler, Danske Regioner, Danske Skoleelever, Danske SOSU-skoler, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Det Nationale Dialogforum for Uddannelses- og Erhvervsvejledning, Deutscher Schul- und Sprachverein für Nordschleswig, Efterskoleforeningen, Erhvervsskolelederne, Erhvervsskolernes ElevOrganisation, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Foreningen af tekniske og administrative tjenestemænd, Foreningen for Kristne Friskoler, Foreningen Frie Fagskoler, Foreningsfællesskabet Ligeværd, Forhandlingsfællesskabet, Frie Skolers Lærerforening, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Håndværksrådet, Institut for Menneskerettigheder, KL, LandboUngdom, Landbrug & Fødevarer, Landselevbestyrelsen for det pædagogiske område, Landselevbestyrelsen for social- og sundhedsområdet, Landsorganisationen i Danmark, Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, Lederne, Lilleskolerne, Lærernes Centralorganisation, Netværket for kostafdelinger, Rigsrevisionen, Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser (REU), Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Ungdomsuddannelser, Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-Rådet), Studievalg Danmark og UU Danmark.]

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Offentlige arbejdsgivere: <ul style="list-style-type: none"> • Vil modtage et tilskud fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (den foreslåede § 21 c i lovforslagets § 1, nr. 9). • Vil kunne modtage fordels- og praktikbonus 	Offentlige arbejdsgivere: <ul style="list-style-type: none"> • Vil kunne risikere at skulle betale et merbidrag på 27.000 kr. årligt pr. manglende praktikårselev (den

	<p>(de foreslåede § 15 g og § 15 h i lovforslagets § 1, nr. 6)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vil kunne modtage overskydende midler fra ordningen ved overskudsdeling (den foreslåede § 21 d i lovforslagets § 1, nr. 9) <p>Tilgangen til skolepraktik forventes at falde. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil derfor få færre udgifter til skolepraktikydelse.</p>	<p>foreslåede § 21 a i lovforslagets § 1, nr. 9)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vil kunne risikere at skulle betale manglende midler til ordningen ved underskudsdeling (den foreslåede § 21 e i lovforslagets § 1, nr. 9)
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Automatisk udbetaling af bonus samt tilskud fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.</p>	<p>Nye krav om antallet af elever i uddannelsesaftale (uddannelses- og måluddannelsesratioer), jf. lovforslagets § 1, nr. 9.</p> <p>Samt ansøgning om tilskud for forgæves søgte elever (den foreslåede § 21 b i lovforslagets § 1, nr. 9).</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	<p>Erhvervslivet:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vil modtage et tilskud fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (den foreslåede § 21 c i lovforslagets § 1, nr. 9). • Vil kunne modtage fordels- og praktikbonus (de foreslåede § 15 g og § 15 h i lovforslagets § 1, nr. 6) • Vil kunne modtage overskydende midler fra ordningen ved overskudsdeling (den foreslåede § 21 d i lovforslagets § 1, nr. 9) <p>Tilgangen til skolepraktik forventes at falde.</p>	<p>Erhvervslivet:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vil kunne risikere at skulle betale et merbidrag på 27.000 kr. årligt pr. manglende praktikårselev (den foreslåede § 21 a i lovforslagets § 1, nr. 9) • Vil kunne risikere at skulle betale manglende midler til ordningen ved underskudsdeling (den foreslåede § 21 e i lovforslagets § 1, nr. 9)

	Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil derfor få færre udgifter til skolepraktikydelse.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Automatisk udbetaling af bonus samt tilskud fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.	Nye krav om antallet af elever i uddannelsesaftale (uddannelses- og måluddannelsesratioer), jf. lovforslagets § 1, nr. 9. Samt ansøgning om tilskud for forgæves søgte elever (den foreslåede § 21 b i lovforslagets § 1, nr. 9).
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forhold til EU-retten	[Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter]	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser	Ja	Nej [X]

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. x

Det foreslås at justere kapiteloverskriften til kapitel 2 a, som følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter det foreslås, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags refusion af arbejdsgiveres udgifter til elevers kost- og logiophold på kostafdelinger omlægges, således at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag afregner udgiften direkte med kostafdelinger i tilknytning til institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.4 i de almindelige bemærkninger samt bemærkningerne til § 1, nr. xx.

Til nr. xx

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder i henhold til § 5 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag refusion for arbejdsgiveres afholdte udgifter til elevers nødvendige eller aftalte ophold på kostafdelinger under skoleophold som led i en erhvervsuddannelse. Elevens udgift til kost- og logi betales eller refunderes af arbejdsgiveren, hvorefter Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag refunderer arbejdsgiverens udgift til kostopholdet. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udbetaler refusion for kost- og logiophold automatisk til arbejdsgivere på grundlag af elektronisk indberetninger fra kostafdelinger i tilknytning til institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

Det foreslås, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags refusion af arbejdsgiveres udgifter til elevers kost- og logiophold på kostafdelinger omlægges, således at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag afregner udgiften direkte med erhvervsskolernes kostafdeling.

Lovforslagets § 1, nr. x indebærer, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag på visse betingelser dækker elevers udgifter efter reglerne i bekendtgørelse om optagelse på kostafdelinger og om betaling for kost og logi ved institutioner for erhvervsrettet uddannelse, hvorefter elever skal betale for kost og logi, medens eleven bor på kostafdelingen. Det er efter forslaget en betingelse, at der mellem arbejdsgiver og elev er indgået en uddannelsesaftale efter lov om erhvervsuddannelser, og at elevens ophold på kostafdelingen er nødvendigt for elevens gennemførelse af uddannelsen, eller finder sted, fordi arbejdsgiveren og eleven har aftalt at vælge den pågældende skole, selv om den ikke er nærmeste skole med den pågældende uddannelse. Det beløb, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan dække, kan ikke overstige det beløb, som skolen kan opkræve efter bekendtgørelsen for elevens ophold på kostafdelingen. Der dækkes kun udgifter til kost og logi under skoleophold, og dermed ikke for ophold på kostafdelinger i praktikperioder. Dækning af udgifter ydes for ophold på kostafdelinger, der er omfattet af regler, der er fastsat i medfør af § 49, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser, jf. § 18, stk. 2, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

Ophold på en kostafdeling anses som nødvendigt, når det følger af, at eleven er berettiget til optagelse på kostafdeling med statstilskud som følge af, at elevens transporttid fra hjem til nærmeste skole er på mindst fem kvarter. Ophold på kostafdeling er aftalt, når eleven og arbejdsgiveren har aftalt et skoleophold på en bestemt skole, der ikke er nærmeste skole, i henhold til gældende regler i lov om erhvervsuddannelser om frit skolevalg i erhvervsuddannelserne.

Det foreslås, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan bestemme, at uddannelser, der efter § 4, stk. 1, i loven er sidestillet med erhvervsuddannelse i relation til lønrefusionsordningen også kan omfattes af den foreslåede ordning. Det er en betingelse, at eleverne optages på kostafdelinger, der er omfattet af § 49, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser, jf. § 18, stk. 2, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse. De sidestillede uddannelser er for tiden bl.a. erhvervsfiskeruddannelsen og lokomotivføreruddannelsen.

Med forslaget ophæves § 5 a, stk. 2, hvorefter gælder, at for elever under erhvervsuddannelse for voksne, der er omfattet af § 66 y, stk. 1, nr. 1, i lov om erhvervsuddannelser, kan arbejdsgiveren tidligst opnå ret til refusion efter stk. 1 fra det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren forinden har beskæftiget den pågældende på fuld tid i sammenhængende 3 måneder eller ved deltidsbeskæftigelse i en sammenhængende periode, der svarer til 3 måneders fuldtidsbeskæftigelse.

Med forslaget ophæves endvidere § 5 a, stk. 3, hvoraf følger, at såfremt kollektive overenskomster om afholdelse af udgifter til elevers nødvendige eller aftalte ophold på kostafdelinger under skoleophold som led i en erhvervsuddannelse, jf. regler udstedt i medfør af § 49, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser, findes inden for uddannelsesområdet eller dele af uddannelsesområdet, skal de herom i overenskomsten fastsatte ydelser udredes af alle arbejdsgivere inden for området.

Det bemærkes, at forslaget vil fritage arbejdsgiverne for administration i forbindelse med elevers kostophold.

Herudover vil institutionerne i stedet for at skulle indberette et beløb til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag for hvert kostophold kunne nøjes med at sende en samlet faktura til

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag for de kost- og logiophold, som kostafdelingen har haft i en given periode.

Institutionerne kontrollerer allerede i dag, om et kostophold opfylder betingelserne for refusion fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Lovforslaget indebærer ikke ændringer i de gældende regler om, hvilke elever der kan optages på kostafdelinger ved institutioner for erhvervsrettet uddannelse, om elevens betalingsforpligtelse og de fastsatte regler om størrelsen af betalingen for kost og logi.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. xxx

Det foreslås at justere § 7 a, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, således at det ikke længere er muligt for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag at kunne udbetale den overenskomstmæssige arbejdsgiverudgift til elevens nødvendige eller aftalte ophold på kostafdeling direkte til eleven, såfremt det på grund af arbejdsgivers konkurs, virksomhedsophør eller død ikke er muligt for eleven at få udbetalt ydelsen til opholdet på kostafdelingen under det pågældende skoleophold i en erhvervsuddannelse.

Forslaget er en konsekvens af § 1, nr. xx, hvorefter det foreslås, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags refusion af arbejdsgivers udgifter til elevers kost- og logiophold på kostafdelinger omlægges, således at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag afregner udgiften direkte med kostafdelinger i tilknytning til institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

Det foreslås, at den hidtil gældende bestemmelse i § 7 a, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag finder fortsat anvendelse for overenskomstmæssig udgift til de ophold på kostafdeling, som er afholdt før det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt for den nye ordning.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.4 i de almindelige bemærkninger samt bemærkningerne til § 1, nr. xx og § 7, stk. x.

Til nr. 1

Det følger af § 12 c, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at staten yder tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner til praktikpladsopsøgning og vejledning af elever om praktik og beskæftigelsesmuligheder. Der ydes et tilskud pr. elev, der indgår uddannelsesaftale inden for lov om erhvervsuddannelser, herunder kombinationsaftale, eller som kommer i praktik i udlandet, jf. § 31, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser. Tilskuddets størrelse fastsættes på de årlige finanslove.

Tilskuddets størrelse er fastsat i tekstanmærkning 102 ad finanslovskonto § 20.31.11, af hvis stk. 2 følger, at tilskud efter § 12 c, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ydes fra 2007 på grundlag af et årligt måltal for antal registrerede uddannelsesaftaler pr. tilskudsmodtagende institution, jf. dog stk. 3 og 4. Tilskud ydes for uddannelsesaftaler, som er registreret i systemet Easy-P senest den 31. december året efter, at uddannelsesaftalen er indgået. Måltallet for den enkelte institution i tilskudsåret beregnes som en procent af antal tilskudsudløsende aftaler det sidste kalenderår, jf. dog stk. 3 og 4. Måltallet udgør i 2017 90 pct. af antal tilskudsudløsende uddannelsesaftaler registreret ved institutionen i 2016. Nygodkendte institutioner vil ikke være omfattet af præmieringsordningen, før der foreligger et måltal for institutionen. Indtil da modtager institutionerne grundsatsen på 7.210 kr. pr.

uddannelsesaftale. For 2017 fastsættes taksten pr. registreret uddannelsesaftale til følgende beløb pr. uddannelsesaftale:

- 1) Uddannelsesaftaler til og med måltallet: 7.210 kr.
- 2) Uddannelsesaftaler over måltallet: 14.410 kr.

Det følger videre af tekstanmærkningens stk. 3, at såfremt en erhvervsuddannelse overgår til en anden uddannelseskategori, f.eks. til en mellemlang videregående uddannelse, medtages uddannelsesaftaler for den oprindelige erhvervsuddannelse, registreret ved institutionen, ikke i grundlaget for beregningen af institutionens måltal. I stk. 4 er det fastslået, at til institutioner, der samarbejder om praktikpladsopsøgning og vejledning af elever om praktik- og beskæftigelsesmuligheder samt om registrering af uddannelsesaftaler, ydes tilskud efter stk. 2 dog på grundlag af et fælles måltal for de uddannelser, der er omfattet af samarbejdsaftalen, og tilskuddet udbetales til den institution, som efter aftalen registrerer uddannelsesaftalerne.

Det følger af § 12 c, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at der dog hverken ydes tilskud for elever inden for social- og sundhedsuddannelsesområdet eller tilskud for uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f i lov om erhvervsuddannelser, dvs. uddannelsesaftale mellem en arbejdsgiver og en skolepraktikelev om en delvis praktikuddannelse, hvis eleven skal deltage i virksomhedens produktion. Retten til tilskud efter § 12 c i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bortfalder, hvis uddannelsesaftalen eller praktikken i udlandet ikke får en varighed på mindst 3 måneder.

Det følger af § 12 c, stk. 2, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer ordningen og fastsætter nærmere regler om udbetalingen. Bemyndigelsen er anvendt til udstedelse af bekendtgørelse nr. 126 af 21. februar 2011 om tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner til praktikpladsopsøgning og vejledning af elever med senere ændringer. Samme § 12 c, stk. 2, fastslår, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om institutionernes regnskabsaflæggelse og revision. Bemyndigelsen er anvendt til udstedelse af kapitel 6 i bekendtgørelse nr. 1257 af 1. november 2013 om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag med senere ændringer.

Undervisningsministeren udbetaler efter § 12 c, stk. 3, et foreløbigt beløb til dækning af udgiften til tilskuddet og administrationsudgifter til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Beløbet udbetales kvartalsvis forud. Der gennemføres en efterfølgende regulering efter årets afslutning.

Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udarbejder et særligt regnskab for udbetalinger i løbet af året, jf. lovens § 24, og regnskabet revideres efter bestemmelserne i § 25, jf. § 12 c, stk. 4.

Det fremgår af trepartsaftalens punkt 45, at erhvervsskolernes tilskyndelse til at hjælpe elever i virksomhedspraktik skal øges ved, at modellen for tilskud til formidling af uddannelsesaftaler justeres. For at få det høje praktikpladstaxametertilskud vil skolerne skulle opnå en forbedring i antallet af indgåede uddannelsesaftaler i forhold til det foregående år. Det følger endvidere af trepartsaftalen, at der desuden vil skulle etableres en bonusordning til institutioner for formidling af uddannelsesaftaler med virksomheder, der ikke tidligere har haft elever.

Det foreslås med henblik på førstnævnte, at der foretages en justering af *stk. 1*, således at det fremgår direkte af bestemmelsen, at tilskuddet ydes på grundlag af et årligt måltal for antal registrerede uddannelsesaftaler pr. tilskudsmodtagende institution, og at måltallet for den enkelte institution beregnes som en procentdel af antallet af tilskudsudløsende uddannelsesaftaler i det seneste kalenderår. Det foreslås endvidere, at det angives direkte i bestemmelsen, at procentdelen fastsættes på de årlige

finanslove, og at tilskuddet kan forhøjes, når institutionen har opfyldt det på finansloven fastsatte årlige måltal.

Regeringen vil i overensstemmelse med trepartsaftalen søge tilslutning til, at tilskuddet procentdelen fastsættes til 100 på finansloven for 2018.

Den foreslåede formulering af stk. 1, indebærer endvidere en rent sproglig justering af den gældende formulering. Det er ikke intentionen hermed at ændre indholdet af bestemmelsen udover, hvad følger af ovenstående.

Det foreslås samtidig, at der indsættes et nyt *stk.* 2, hvorefter staten vil skulle yde tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner for formidling af uddannelsesaftaler med arbejdsgivere, der ikke har indgået en uddannelsesaftale med en elev i de seneste fem år, dvs. kalenderår. Hvis en arbejdsgiver f.eks. indgår en uddannelsesaftale med en elev i 2018, kan denne uddannelsesaftale udløse en bonus til institutionerne omfattet af bestemmelsen, hvis arbejdsgiveren ikke har indgået en uddannelsesaftale med en elev siden den 1. januar 2013.

Det foreslås, at der vil skulle ydes tilskud pr. elev, der indgår uddannelsesaftale inden for lov om erhvervsuddannelser, herunder kombinationsaftale. Det foreslås videre, at der lige som i stk. 1 dog ikke ydes tilskud for uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f i lov om erhvervsuddannelser eller tilskud for elever inden for social- og sundhedsuddannelsesområdet. Tilskuddets størrelse vil efter forslaget skulle fastsættes på de årlige finanslove, og retten til tilskud vil bortfalde, hvis uddannelsesaftalen ikke får en varighed på mindst 3 måneder.

Den foreslåede ordning med tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner for formidling af uddannelsesaftaler med arbejdsgivere, der ikke tidligere har haft en uddannelsesaftale med en elev vil med den foreslåede placering i § 12 c blive omfattet af bestemmelsens stk. 2-4, som efter forslaget bliver stk. 3-5.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3 i de almindelige bemærkninger samt bemærkningerne til § 1, nr. 2.

Til nr. 2

Det følger af § 12 c, stk. 2, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer ordningen og fastsætter nærmere regler om udbetalingen. Denne bemyndigelse er anvendt til udstedelse af bekendtgørelse om tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner til praktikpladsopsøgning og vejledning af elever. Samme § 12 c, stk. 2, fastslår, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om institutionernes regnskabsafleggelse og revision. Bemyndigelsen er anvendt til udstedelse af kapitel 6 i bekendtgørelse om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslås, at § 12 c, stk. 2, som bliver *stk.* 3, justeres, således at det bliver bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der også skal administrere ordningen i det foreslåede stk. 2. Samtidig foreslås det, at de gældende bemyndigelser til henholdsvis Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og undervisningsministeren også skal omfatte den foreslåede nye ordning.

[Bemyndigelserne forventes udmøntet således, at...]

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3 i de almindelige bemærkninger samt bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Til nr. 3

Det foreslås, at overskriften til lovens kapitel 4 a ændres fra *Skolepraktikydelse* til *Skolepraktikydelse m.v.* som følge af lovforslagets § 1, nr. 4, der indebærer en udvidelse af anvendelsesområdet for kapitel 4 a.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.2 i de almindelige bemærkninger samt bemærkningerne til § 1, nr. 4.

Til nr. 4

Efter § 12 d i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag dækker Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udgifter til skolepraktikydelse til elever i skolepraktik, jf. § 66 k, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, herunder administrationsudgifter. § 12 d i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er placeret i lovens kapitel 4 a *Skolepraktikydelse*.

Det bidrag, som arbejdsgivere betaler til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter lovens § 18, stk. 1, medgår bl.a. til dækning af udgifter i medfør af 4 a, herunder administrationsudgifter. I 2017 udgør bidraget 2.382 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau. Herefter udgør bidraget 2.312 kr. årligt pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau. Bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Efter gældende ret dækker staten driftsudgifterne til skolepraktik.

Det fremgår af trepartsaftalens punkt 47, at arbejdsgiverne for at understøtte vekseluddannelsesprincippet og virksomhedernes incitament til at oprette praktikpladser overtager det fremadrettede finansieringsansvar for driftsudgifterne til skolepraktik på marginen i forhold til udgifterne i 2016. Hermed menes, at virksomhederne skal finansiere den del af driftsudgifterne til skolepraktik, som ligger over udgiftsniveauet for 2016. Formålet med forslaget er at styrke virksomhedernes incitament til at reducere brugen af skolepraktik, da virksomhederne ikke vil skulle betale for driftsudgifterne til skolepraktik, hvis aktiviteten i skolepraktik og dermed driftsudgifterne er lavere end den var i 2016. ...

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk.* 2, i § 12 d, hvorefter Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag dækker den del af statens driftsudgifter til skolepraktik, der årligt overstiger udgiftsniveauet herfor i 2016. Det foreslås i den forbindelse, at beløbet opregnes årligt med det generelle pris- og lønindeks. Denne årlige regulering skal sikre, at udgiftsniveauet i 2016 fastholdes over tid, når man tager pris- og lønudviklingen i samfundet i betragtning.

Forslagets § 1, nr. 4, indebærer, at bidraget efter lovens § 18, stk. 1, tillige vil skulle dække den del af statens driftsudgifter til skolepraktik, der årligt overstiger udgiftsniveauet herfor i 2016. Den del af statens driftsudgifter til skolepraktik, som efter forslaget dækkes det nye § 12 d, stk. 2, vil omfatte udgifter der afholdes den 1. januar 2018 eller senere, jf. lovforslagets § 7, stk. 3.]

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.2 i de almindelige bemærkninger.

[Til nr. 5 - tom]

Til nr. 6

Efter kapitel 5 c i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er der etableret en midlertidig ordning for 2017 med godkendelse af mulige fordelsuddannelser, bonus til arbejdsgivere pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for fordelsuddannelserne og bonus til arbejdsgivere for merbeskæftigelse i praktikpladser. Kapitel 5 c blev indført ved § 1, nr. 2, i lov nr. 1747 af 27. december 2016 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og lov om erhvervsuddannelser (Justering af arbejdsgiverbidrag og midlertidige bonusordninger for 2017 m.v.).

Det følger af trepartsaftalen, at der skal indføres en bonus på maksimalt 5.000 kr. til arbejdsgivere, der tager elever inden for fordelsuddannelserne, samt en bonus på maksimalt 15.000 kr. til arbejdsgivere, som opfylder deres måluddannelsesratio og ansætter flere elever sammenlignet med de tre foregående år. Disse ordninger skal indføres med virkning for 2018 bl.a. på baggrund af positivlisten for fordelsuddannelser. Den konkrete udmøntning af ordningerne for 2018 skal efter aftalen fastlægges af undervisningsministeren efter drøftelse med arbejdsmarkedets parter, og merbidraget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skal finansiere to puljer på hver 20 mio. kr. til ordningerne. Bonus vil skulle udbetales året efter bonusåret.

Det foreslås, at der indsættes et nyt kapitel 5 d om bonus for praktikpladser inden for fordelsuddannelserne og for merbeskæftigelse i praktikpladser i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslås at indsætte § 15 g, efter hvis *stk. 1* Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i overensstemmelse med forslagetets stk. 2-5 og regler fastsat i medfør af forslagetets stk. 6 yder en bonus til arbejdsgivere omfattet af § 2 pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser, inden for erhvervsfiskeruddannelsen og lokomotivføreruddannelsen. Der vil med henvisningen til lovens § 2 alene kunne ydes bonus til arbejdsgivere omfattet af loven.

Det foreslås i *stk. 2*, at der alene ydes bonus for uddannelsesaftaler inden for de uddannelser, der er fordelsuddannelser omfattet af det foreslåede stk. 4. Herved vil de uddannelser, der ikke er fordelsuddannelser, der omfattes af det foreslåede stk. 4, ikke kunne udløse bonus.

Det foreslås i *stk. 3*, at en praktikårselev svarer til en elev i en uddannelsesaftale af et kalenderårs varighed. Praktikårselev er et begreb, som foreslås anvendt til at beskrive uddannelsesaftalernes volumen. Begrebet blev indført ved § 1, nr. 2, i lov nr. 1747 af 27. december 2016, og finder allerede anvendelse i relation til den midlertidige, statslige fordelsbonus i lovens § 15 e.

Det foreslås, at praktikårselever vil blive opgjort ved at se på antallet af dage i et kalenderår, som en uddannelsesaftales varighed dækker, dvs. er i kraft, herunder også omfattede skoleperioder.

Det foreslås samtidig, at uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f, stk. 1, og § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser ikke indgår i beregningen af praktikårselever, dvs. at disse uddannelsesaftaler ikke vil kunne udløse bonus. Det følger af § 66 f, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, at en skolepraktikelevs praktikuddannelse i en virksomhed, jf. lovens § 66 d, stk. 2, finder sted på grundlag af en uddannelsesaftale mellem virksomheden og eleven om en delvis praktikuddannelse, hvis eleven skal deltage i virksomhedens produktion m.v. Af § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser følger, at for en elev i produktionsskolebaseret erhvervsuddannelse finder eventuel praktikuddannelse i en virksomhed i uddannelsens hovedforløb sted på grundlag af en uddannelsesaftale mellem virksomheden og eleven om en delvis praktikuddannelse, hvis eleven skal deltage i virksomhedens

produktion m.v. Baggrunden for forslaget er den, at bonusordningen ikke skal understøtte aktivitet i skolepraktik.

Datagrundlaget for opgørelsen er de registreringer i skolernes elevadministrative systemer, der også danner grundlag for udarbejdelse af praktikpladsstatistikker.

Endeligt foreslås det, at alene kalenderdage i bonusåret indgår i beregningen af praktikårselever, der kan udløse bonus. Bonusåret er efter forslaget perioden fra den 1. januar til og med den 31. december i det kalenderår, hvor der optjenes bonus.

Hvis en virksomhed ansætter en elev i en ordinær uddannelsesaftale, der træder i kraft den 1. oktober 2019, vil eleven efter forslaget indgå i virksomhedens praktikårselevberegning for 2019 med (31 dage + 30 dage + 31 dage) = 92/365 = 0,25 praktikårselever. Hvis virksomheden ansætter to elever i ordinær aftale fra den 1. oktober 2019, vil disse to elever tilsammen udløse $(0,25+0,25) = 0,5$ praktikårselever.

Det foreslås i *stk. 4*, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i året efter bonusåret foretager en opgørelse af, hvilke fordelsuddannelser der kan udløse bonus for bonusåret. Det foreslås i den forbindelse, at den enkelte fordelsuddannelse kan udløse bonus, hvis uddannelsen opfylder følgende betingelser:

1) Andelen af uddannelsesaktive elever, som har kvalificeret sig til at påbegynde hovedforløbet på fordelsuddannelsen, og som efter tre måneder ikke har indgået en uddannelsesaftale med en arbejdsgiver, må ikke overstige 10 pct. af samtlige uddannelsesaktive elever på fordelsuddannelsen i bonusåret.

2) Andelen af elever i skolepraktik på fordelsuddannelsen må ikke overstige 15 pct. af omfanget af praktik og skolepraktik for samtlige elever på fordelsuddannelsen i bonusåret.

Arbejdsmarkedets parter har udtrykt bekymring for, om de to krav er for restriktive i forhold til at få volumen i fordelsuddannelserne. Der er enighed blandt aftaleparterne om at følgeudviklingen og på den baggrund løbende vurdere, om der kan være behov for at justere kravene. Et helt særligt opmærksomhedspunkt er i den forbindelse, om sommerferieperioden kan vanskeliggøre opfyldelse af kravet om at være i uddannelsesaftale tre måneder efter afsluttet grundforløb. Denne problemstilling analyseres i foråret 2017, når data for 2016 til brug for analysen er tilgængelig.

Ved uddannelsesaktive elever forstås elever, som tre måneder efter færdiggørelsen af grundforløbets anden del enten er i uddannelsesaftale, skolepraktik eller er aktivt praktikpladssøgende. Elever, som tre måneder efter færdiggørelsen af grundforløbets anden del hverken er i uddannelsesaftale, skolepraktik eller er aktivt praktikpladssøgende, indgår således ikke i opgørelsen.

Andelen af elever i skolepraktik på den enkelte fordelsuddannelse i bonusåret vil beregningsteknisk blive opgjort på samme måde som uddannelsesaftaler gør i begrebet praktikårselev. En praktikårselev er en beregnet måleenhed for tid i uddannelsesaftaler i løbet af et kalenderår, jf. ovenfor. På samme måde vil andelen af elever i skolepraktik således blive opgjort ved at se på antallet af dage i et kalenderår, som eleverne er i skolepraktik.

Andelen af elever i skolepraktik på den enkelte fordelsuddannelse i bonusåret må efter forslaget ikke overstige 15 pct. af det samlede omfang af virksomhedspraktik og skolepraktik for samtlige elever på den enkelte fordelsuddannelse i bonusåret. Ved opgørelsen af omfanget af virksomhedspraktik og skolepraktik for samtlige elever på fordelsuddannelsen i bonusåret, vil der kun indgå data for virksomhedspraktik og skolepraktik afviklet fra den 1. januar til den 31. december i bonusåret.

Det bemærkes, at det alene er uddannelserne på den liste over fordelsuddannelser for bonusåret, som undervisningsministeren godkender og offentliggør efter den foreslåede § 15 i, der indgår i opgørelsen af bonus.

Det foreslås i *stk. 5*, at bonus pr. praktikårselev beregnes forholdsmæssigt af en pulje på 20 mio. kr., som divideres med det samlede antal bonusudløsende praktikårselever i bonusåret. Bonus kan efter forslaget maksimalt udgøre 5.000 kr.

Forslaget indebærer, at såfremt udgifterne overstiger den afsatte pulje, vil der ske en forholdsmæssig reduktion af bonusbeløbet til den enkelte arbejdsgiver. Såfremt der samlet set ville have været udgifter for 24,5 mio. kr. ved en bonus på 5.000 kr. pr. praktikårselev, vil bonussen pr. praktikårselev i eksemplet blive reduceret til ca. 4.080 kr. $((20/24,5)*5.000)$. Såfremt en arbejdsgiver har 0,5 praktikårselev, udgør bonussen i eksemplet ca. 2.040 kr. $(4.080*0,5)$.

Det bemærkes, at der ikke stilles krav om, at arbejdsgiverne indgiver formel ansøgning til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om udbetaling af fordelsbonus. Dette skyldes, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har eller får adgang, herunder fra skolernes elevadministrative systemer, til alle relevante oplysninger til afgørelse af, om og i givet fald med hvilket beløb en arbejdsgiver skal have fordelsbonus.

Endelig foreslås det i *stk. 6*, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om bonussens beregning, dens udbetaling, efterregulering, modregning og tilbagebetaling samt om administration af ordningen i øvrigt. Administrationen vil blive tilrettelagt ud fra hensynet til dels at påføre arbejdsgiverne mindst mulig administration, dels at sikre rimelige kontrolmuligheder for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag med udbetalingernes rigtighed.

[Bemyndigelsen forventes så vidt muligt udmøntet således, at den lægger sig op ad ordningen efter lovens kapitel 5 c om statslig bonus for 2017 for praktikpladser inden for fordelsuddannelserne og for merbeskæftigelse i praktikpladser, som vil skulle administreres af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Med hjemmel i § 15 e, stk. 7, og § 15 f, stk. 5, vil undervisningsministeren udstede bekendtgørelse om..., hvorefter...]

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.1 i de almindelige bemærkninger samt til bemærkningerne til § 3, stk. 3.

Det foreslås at indsætte § 15 h, efter hvis *stk. 1* Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i overensstemmelse med forslagets stk. 2-5 og regler fastsat i medfør af forslagets stk. 6 yder en bonus til arbejdsgivere omfattet af § 2 pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser, inden for erhvervsfiskeruddannelsen og lokomotivføreruddannelsen. Der vil med henvisningen til lovens § 2 alene kunne ydes bonus til arbejdsgivere omfattet af loven.

Det foreslås i *stk. 2*, at det skal være en betingelse for retten til bonus, at arbejdsgiveren har haft [mindst én erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder i perioden 1. januar-31. december det foregående kalenderår].

Det er endvidere efter forslaget en betingelse for retten til bonus, at arbejdsgiveren i bonusåret har haft merbeskæftigelse målt i praktikårselever i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december,

der overstiger gennemsnittet af den pågældende arbejdsgivers samlede antal praktikårselever i de foregående tre år. Med merbeskæftigelse forstås [således], at den pågældende arbejdsgiver fx i 2019 ansætter flere elever, målt som praktikårselever, sammenlignet med den pågældende arbejdsgivers gennemsnitlige antal praktikårselever i perioden 2016-2018.

Det foreslås i den forbindelse, at gennemsnittet for en arbejdsgiver, der har oprettet sin virksomhed i et af de tre foregående år, udregnes som en forholdsmæssig del af det antal praktikårselever, som arbejdsgiveren har haft i de år, hvor virksomheden har eksisteret. Det bemærkes, at det vil være virksomhedens CVR-nummer, der vil blive anvendt i forbindelse med udregningen af det nævnte gennemsnit.

Det foreslås i *stk. 3*, at bonus ydes for merbeskæftigelse målt i praktikårselever, som den pågældende arbejdsgiver har haft i bonusåret i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december, der overstiger arbejdsgiverens måluddannelsesratio. For måluddannelsesratioen henvises til forslaget § 1, nr. 9 om ny § 21 a. Til brug for beregning af det bonusudløsende antal praktikårselever omregnes måluddannelsesratio til praktikårselever ved at multiplicere ratioen med antallet af erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede medarbejdere vægtet med deres modelparameter i det foreslåede § 21 a, stk. 6. De realiserede praktikårselever vægtes også med deres modelparameter i det foreslåede § 21 a, stk. 6.

Det foreslås i *stk. 4*, at en praktikårselev svarer til en elev i en uddannelsesaftale af et kalenderårs varighed. Praktikårselev er et begreb, som foreslås anvendt til at beskrive uddannelsesaftalernes volumen. Begrebet blev indført ved § 1, nr. 2, i lov nr. 1747 af 27. december 2016, og finder allerede anvendelse i relation til den midlertidige, statslige praktikpladsbonus i lovens § 15 f.

Det foreslås, at praktikårselever vil blive opgjort ved at se på antallet af dage i et kalenderår, som en uddannelsesaftales varighed dækker, dvs. er i kraft, herunder også omfattede skoleperioder.

Det foreslås samtidig, at uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f, stk. 1, og § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser ikke indgår i beregningen af praktikårselever, dvs. at disse uddannelsesaftaler ikke vil kunne udløse bonus. Det følger af § 66 f, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, at en skolepraktikelevs praktikuddannelse i en virksomhed, jf. lovens § 66 d, stk. 2, finder sted på grundlag af en uddannelsesaftale mellem virksomheden og eleven om en delvis praktikuddannelse, hvis eleven skal deltage i virksomhedens produktion m.v. Af § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser følger, at for en elev i produktionsskolebaseret erhvervsuddannelse finder eventuel praktikuddannelse i en virksomhed i uddannelsens hovedforløb sted på grundlag af en uddannelsesaftale mellem virksomheden og eleven om en delvis praktikuddannelse, hvis eleven skal deltage i virksomhedens produktion m.v. Baggrunden for forslaget er den, at bonusordningen ikke skal understøtte aktivitet i skolepraktik.

Datagrundlaget for opgørelsen er de registreringer i skolernes elevadministrative systemer, der også danner grundlag for udarbejdelse af praktikpladsstatistikker.

Endeligt foreslås det, at alene kalenderdage i bonusåret indgår i beregningen af praktikårselever, der kan udløse bonus. Bonusåret er efter forslaget perioden fra den 1. januar til og med den 31. december i det kalenderår, hvor der optjenes bonus.

Hvis en virksomhed ansætter en elev i en ordinær uddannelsesaftale, der træder i kraft 1. oktober 2019, vil eleven efter forslaget indgå i virksomhedens praktikårselevberegning for 2019 med (31 dage +

30 dage + 31 dage) = $92/365 = 0,25$ praktikårselever. Hvis virksomheden ansætter to elever i ordinær aftale fra 1. oktober 2019, vil disse to elever tilsammen udløse $(0,25+0,25) = 0,5$ praktikårselever.

Det foreslås i *stk. 5*, at bonus pr. praktikårselev beregnes forholdsmæssigt af en pulje på 20 mio. kr., som divideres med det samlede antal bonusudløsende praktikårselever i bonusåret. Bonus kan efter forslaget maksimalt udgøre 15.000 kr.

Forslaget indebærer, at såfremt udgifterne overstiger den afsatte pulje, vil der ske en forholdsmæssig reduktion af bonusbeløbet til den enkelte arbejdsgiver. Såfremt der samlet set ville have været udgifter for 30 mio. kr. ved en bonus på 15.000 kr. pr. praktikårselev, vil bonussen pr. praktikårselev i eksemplet blive reduceret til ca. 10.000 kr. $((20/30)*15.000)$. Såfremt en arbejdsgiver har 0,5 praktikårselev, udgør bonussen i eksemplet ca. 5.000 kr. $(10.000*0,5)$.

Det bemærkes, at der ikke stilles krav om, at arbejdsgiverne indgiver formel ansøgning til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om udbetaling af fordelsbonus. Dette skyldes, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har eller får adgang, herunder fra skolernes elevadministrative systemer, til alle relevante oplysninger til afgørelse af, om og i givet fald med hvilket beløb en arbejdsgiver skal have fordelsbonus.

Endelig foreslås det i *stk. 6*, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om gennemsnittets beregning, bonussens beregning, bonussens udbetaling, efterregulering, modregning og tilbagebetaling samt om administration af ordningen i øvrigt. Administrationen vil blive tilrettelagt ud fra hensynet til dels at påføre arbejdsgiverne mindst mulig administration, dels at sikre rimelige kontrolmuligheder for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag med udbetalingernes rigtighed.

[Bemyndigelsen forventes så vidt muligt udmøntet således, at den lægger sig op ad ordningen efter lovens kapitel 5 c om statslig bonus for 2017 for praktikpladser inden for fordelsuddannelserne og for merbeskæftigelse i praktikpladser, som vil skulle administreres af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Med hjemmel i § 15 e, stk. 7, og § 15 f, stk. 5, vil undervisningsministeren udstede bekendtgørelse om..., hvorefter...

Bemyndigelsen forventes i relation til gennemsnittets beregning udmøntet således, at der kan regnes i mindre enheder end et kalenderår, dvs. at gennemsnittet i det foreslåede stk. 2, 2. pkt., fx vil kunne beregnes helt ned på dagsniveau.]

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 15 i, *stk. 1*, at undervisningsministeren godkender, hvilke uddannelser omfattes af xxx, der i det kommende bonusår er fordelsuddannelser på baggrund af forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft samt af indstillinger fra arbejdsgivernes brancheorganisationer. Det foreslås endvidere, at godkendte fordelsuddannelser forbliver fordelsuddannelser, så længe de opfylder betingelserne i § 15 g, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Som omtalt i afsnit 2.1.1 i de almindelige bemærkninger følger det af trepartsaftalens pkt. 38, at Undervisningsministeriet skulle nedsætte en teknisk arbejdsgruppe, der inden for rammerne af trepartsaftalen skulle fremlægge et forslag til grundlaget for den fremtidige model for blandt andet

udpegning af en årlig positivliste over forventede fordelsuddannelser. Den tekniske arbejdsgruppe fremlagde i overensstemmelse hermed et sådant forslag ultimo november 2016.

Det fremgår af den tekniske arbejdsgruppes forslag, at der er taget udgangspunkt i trepartsaftalens forudsætning om, at både den fremtidige dimensionering af erhvervsuddannelser, jf. herved lovforslagets § 2, nr. 1, og den fremtidige udvælgelse af fordelsuddannelse skal afspejle de forventede fremtidige behov inden for forskellige fagområder. Arbejdsgruppen har på den baggrund lagt op til en samlet model, hvor den samme beregnede parameter for forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft indgår i grundlaget for både udpegning af fordelsuddannelser og i forhold til dimensionering af erhvervsuddannelser. Arbejdsgruppen har således foreslået, at positivlisten over forventede fordelsuddannelser kommer til bygges på værdierne i den omtalte beregnede parameter for forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft.

Den foreslåede § 15 i, stk. 1, er i det hele baseret på arbejdsgruppens anbefaling.

En nærmere beskrivelse af den tekniske arbejdsgruppes samlede model, herunder den beregnede parameter for forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft, fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1, om fremtidig dimensionering af erhvervsuddannelser.

I stk. 2, foreslås det, at undervisningsministeren årligt offentliggør en revideret liste over godkendte fordelsuddannelser på Undervisningsministeriets hjemmeside, dvs. de uddannelser, som potentielt vil kunne udløse fordelsbonus. Det bemærkes i den forbindelse, at dette i overensstemmelse med trepartsaftalen indebærer, at den omtalte liste over fordelsuddannelser for det kommende bonusår alene vil være indikativ for virksomhedernes eventuelle beslutning om at oprette praktikpladser inden for disse uddannelser. Listen fastlægger således alene, hvilke uddannelser, der potentielt vil kunne udløse bonus, men giver således ikke sikkerhed herfor, da dette først opgøres i året efter bonusåret. Der henvises i den henseende til de kriterier, der efter forslaget vil skulle være opfyldt for, at bonus udløses, jf. det foreslåede stk. § 15 g, stk. 4, ovenfor (dvs. krav til andelen af elever, har indgået en uddannelsesaftale efter fuldført grundforløb samt krav til andelen af elever skolepraktik). Begge kriterier skal være opfyldt, såfremt fordelsuddannelsen fortsat skal kunne udløse fordelsbonus og fortsat være en fordelsuddannelse.

Det foreslås endvidere i stk. 3, at undervisningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om godkendelses- og ansøgningsproceduren for fordelsuddannelser. Bemyndigelsen forventes udmøntet således, at undervisningsministeren vil kunne fastsætte udfyldende regler om udpegningen af fordelsuddannelser.

I relation til den beregnede parameter for forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft, jf. det foreslåede stk. 1, forventes det i overensstemmelse med den tekniske arbejdsgruppes anbefaling konkret fastsat, at uddannelser med en parameter på 1,0 og derover vil komme på positivlisten. Som bemærket af den tekniske arbejdsgruppe vil der dermed være sammenhæng til det foreslåede vedrørende dimensionering af erhvervsuddannelser, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, hvor der lægges op til, at dimensionering af erhvervsuddannelser ikke vil kunne ske for uddannelser med en beregnet parameter på 1,0 og derover. Det er således et kendetegn ved fordelsuddannelser, at der er frit optag hertil. Uddannelser med adgangsbegrænsning (dimensionering) kan derfor ikke komme på positivlisten til at være fordelsuddannelser.

Der kan endelig forventes fastsat regler om den proces, som de faglige udvalg og de relevante arbejdsgiverforeningers brancheorganisationer eller sammenslutninger skal følge i forbindelse med den

årlige udpegning af fordelsuddannelser. Der vil i den henseende blive taget udgangspunkt i den proces med de faglige udvalg og de relevante arbejdsgiverforeningers brancheorganisationer eller -sammenslutninger, som i efteråret 2016 blev iværksat med henblik på udpegning af forventede fordelsuddannelser for 2017.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det følger af lovens § 17 b, stk. 1, at det med hensyn til udenlandske elever er en betingelse for at opnå lønrefusion efter lovens kapitel 2, refusion af udgifter til elevers ophold på kostafdelinger efter kapitel 2 a, tilskud til befordringsudgifter efter kapitel 3, mobilitetsfremmende ydelser efter kapitel 4 og præmie og bonus efter kapitel 5 b, at eleven opfylder de betingelser, der er nævnt i § 19, stk. 2 og 3, i lov om erhvervsuddannelser og § 15, stk. 5 og 6, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse. Heraf følger, at såfremt en elev efter bestemmelserne i lov om erhvervsuddannelser og lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse ikke kan udløse statstilskud til institutionen, vil eleven ej heller kunne udløse de nævnte ydelser efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det følger endvidere af § 17 b, stk. 2, at det er med hensyn til udenlandske elever en betingelse for at indgå i opgørelsen af praktikårselever og bonus efter kapitel 5 c, at eleven opfylder de betingelser, der er nævnt i § 19, stk. 2 og 3, i lov om erhvervsuddannelser og § 15, stk. 5 og 6, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse. Dette indebærer ligeledes, at såfremt en elev efter bestemmelserne i lov om erhvervsuddannelser og lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse ikke kan udløse statstilskud til institutionen, vil eleven ej heller kunne udløse de nævnte ydelser efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag

Betingelsen for, at en udenlandsk elev kan udløse statstilskud efter § 19, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser og § 15, stk. 5, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, er, at eleven:

- 1) er meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse eller tidsbegrænset opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold i Danmark,
- 2) meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, som medfølgende barn af en udlænding, som dels er statsborger i et land, der ikke er tilsluttet Den Europæiske Union eller omfattet af EØS-aftalen, dels er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a,
- 3) er udvekslet med en dansk elev efter aftale mellem institutionen og en institution i udlandet eller
- 4) efter EU-retten, herunder EØS-aftalen, eller internationale aftaler, som Danmark har indgået, har krav på ligestilling med danske statsborgere.

§ 17 b i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag blev indført ved lov nr. 1615 af 22. december 2010 om ændring af lov om erhvervsuddannelser og lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion (De faglige udvalgs praktikpladsopsøgende arbejde, begrænsning af ydelser med hensyn til udenlandske elever, adgang til skolepraktik og skoleundervisning, tilskud til praktikvirksomheder m.v.) og er senest ændret ved lov nr. 1747 af 27. december 2016.

§ 17 b i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag omfatter i sagens natur ikke det foreslåede kapitel 5 d om bonus for praktikpladser inden for fordelsuddannelserne og for merbeskæftigelse i praktikpladser.

Det foreslås i § 1, nr. 7, at det med hensyn til udenlandske elever skal være en betingelse for at indgå i opgørelsen af praktikårselever og bonus efter det foreslåede kapitel 5 d, at eleven opfylder de

betingelser, der er nævnt i § 19, stk. 2 og 3, i lov om erhvervsuddannelser og § 15, stk. 5 og 6, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

Med forslaget vil en elev ikke kunne indgå i opgørelsen af praktikårselever og dermed udløse bonus efter den foreslåede § 15 g om fordelsbonus eller bonus efter den foreslåede § 15 h om bonus for merbeskæftigelse i praktikpladser, såfremt eleven ikke efter bestemmelserne i lov om erhvervsuddannelser og lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse kan udløse statstilskud til institutionen (elevens skole).

Til nr. 8

Efter gældende lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er ikke etableret en ordning med et praktikpladsafhængigt bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, herunder med permanente ordninger med henholdsvis bonus til arbejdsgivere pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for fordelsuddannelserne og bonus til arbejdsgivere for merbeskæftigelse i praktikpladser. Følgelig er der heller ikke i gældende lov bestemmelser om finansieringen af administrationen af sådanne ordninger.

Det foreslås, at det bidrag, som alle arbejdsgivere omfattet af loven betaler til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter § 18, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også vil skulle dække udgifterne til administration af det foreslåede kapitel 5 d om bonus og det praktikpladsafhængige bidrag i de foreslåede §§ 21 a-f..

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

I henhold til § 18, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag betaler arbejdsgiverne et bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til dækning af udgifter i medfør af lovens kapitel 2 om lønrefusion, bortset fra § 5, stk. 2, om statens dækning af udgifter til lønrefusion, som vedrører valgfri supplerende undervisning, der er studieforbereende, i en erhvervsuddannelses grundforløb og hovedforløb, samt udgifter i medfør af kapitel 2 a om refusion af arbejdsgiveres afholdte udgifter til elevers ophold på kostafdelinger, kapitel 3 om befordingstilskud, kapitel 4 om mobilitetsfremmende ydelser, kapitel 4 a om skolepraktikydelser og kapitel 5 b om tilskud til oprettelse af praktikpladser til unge under 25 år samt løntilskud for praktikaftaler med elever under erhvervsgrunduddannelse m.v. I 2017 udgør bidraget 2.382 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau. Herefter udgør bidraget 2.312 kr. årligt pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau. Bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent, og beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

I henhold til § 18, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, betaler alle arbejdsgivere i 2017 et bidrag (VEU-bidrag) på 455 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2017-pris- og -lønniveau. Herefter udgør bidraget 525 kr. årligt pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau. Bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag overfører kvartalsvis beløbet til Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling til hel eller delvis finansiering af godtgørelse m.v. ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. § 15 b. Den kvartalsvise overførsel finder sted senest den 30. januar, den 30. april, den 30. juli og den 30. oktober.

I henhold til lovens § 20, stk. 1, beregnes bidrag efter § 18 kvartalsvis på grundlag af de samlede bidrag, som Arbejdsmarkedets Tillægspension har modtaget fra arbejdsgiveren i en forudgående 3-

måneders-periode. Det følger af stk. 2, at der i det kvartalsvis beregnede arbejdsgiverbidrag for hver arbejdsgiver fratrækkes et beløb, der svarer til $\frac{1}{4}$ af det årlige bidrag for een lønmodtager. Dette gælder, uanset hvor mange kvartaler det ATP-bidrag, der danner grundlag for beregningen, vedrører. Herudover fratrækkes et beløb, der svarer til $\frac{1}{4}$ af det årlige bidrag for en lønmodtager, for hver gang der er modtaget et ATP-bidrag svarende til 50 fuldtidsansatte lønmodtagere. Der betales dog ikke bidrag, hvis arbejdsgiveren ud over elever, som nævnt i § 20, stk. 4, har ansatte, hvis samlede beskæftigelse i kvartalet højst svarer til en fuldtidsansat, jf. stk. 3.

Det følger af § 20, stk. 4, at der ikke betales bidrag for nærmere angivne kategorier af uddannelsessøgende, der har skriftlig aftale med arbejdsgiveren om gennemførelse af et uddannelsesforhold. Der er tale om 1) elever i erhvervsuddannelser og erhvervsgrunduddannelser, 2) uddannelsessøgende i uddannelser, hvor både skoleophold og praktikophold er reguleret ved eller i henhold til lov, 3) uddannelsessøgende i indtil 3 år i praktikuddannelse, der a) er aftalt eller godkendt af vedkommende overenskomstparter eller vedkommende brancheorganisation eller b) er fastsat af en offentlig myndighed som betingelse for at opnå en autorisation el.lign. eller som betingelse for at deltage i eller afslutte en videregående uddannelse, samt 4) elever, der gennemgår uddannelsen til træningsterapeut på Opføringscentret i Karlslunde. Undervisningsministeren fastsætter efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag regler om, hvilke uddannelser der berettiger til bidragsfritagelse, jf. stk. 5.

Det følger af § 21, stk. 1 og 2, at bidrag efter § 18 indbetales til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fire gange årligt. Indbetaling af bidrag for mindre end 4 ansatte kan dog ske een gang årligt. Sker indbetaling ikke rettidigt, kan Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag pålægge arbejdsgiveren at betale renter af bidragene med $1\frac{1}{2}$ pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen.

Efter § 21, stk. 3, fastsætter beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med undervisningsministeren og efter indstilling fra bestyrelserne for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og Arbejdsmarkedets Tillægspension regler om opkrævning og betaling af bidrag, der indgår i en fælles opkrævning, jf. lovens § 18, stk. 4. Det kan ved disse regler bestemmes, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan give henstand med betalingen og eftergive bidrag og renter. Undervisningsministeren kan i henhold til stk. 4, efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætte særlige regler om beregningen af bidraget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Regler om opkrævning og betaling af bidrag, der indgår i en fælles opkrævning, er fastsat i bekendtgørelse om fællesopkrævning af visse arbejdsgiverbidrag mv., og regler om beregning af bidraget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er fastsat i bekendtgørelse om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Bekendtgørelse om fællesopkrævning af visse arbejdsgiverbidrag mv. er udstedt af beskæftigelsesministeren med hjemmel i bl.a. § 21, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og efter indstilling fra bl.a. bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Bekendtgørelse om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er udstedt med hjemmel i § 2, stk. 2, § 5, stk. 2, § 12 c, stk. 2, § 20, stk. 5, § 21, stk. 4, og § 22, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Trepartsaftalen generelt om det praktikpladsafhængige AUB-bidrag

Efter trepartsaftalens punkt 38-42 ønskes der indført styrkede økonomiske incitamenter til at oprette praktikpladser. Inden for rammerne af skatte- og byrdestoppet, som det var beskrevet i regeringsgrundlaget for den tidligere V-regering, etableres et praktikpladsafhængigt AUB-bidrag. Det praktikpladsafhængige AUB-bidrag skal entydigt belønne de arbejdere, der bidrager til at uddanne

erhvervsuddannet arbejdskraft samt pålægge de arbejdsgivere, der ikke i tilstrækkelig grad bidrager til at uddanne erhvervsuddannet arbejdskraft, et større ansvar for den samlede finansiering i AUB. Det praktikpladsafhængige AUB-bidrag skaber en omfordeling internt mellem arbejdsgivere til fordel for de arbejdsgivere, der opretter et tilstrækkeligt antal uddannelsesaftaler i forhold til deres ansvar for indfrielsen af trepartsaftalens overordnede målsætning om mindst 8.000-10.000 flere praktikpladser om året.

Det praktikpladsafhængige AUB-bidrag indrettes ud fra følgende principper:

- Arbejdsgivernes bidrag skal afspejle forholdet mellem antal erhvervsuddannede medarbejdere og elever. Arbejdsgiverne skal fortsat betale et uændret bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter lovens § 18 for sine medarbejdere.
- Der skal tages højde for, om arbejdsgiveren har arbejdskraft, der er høj efterspørgsel efter set i forhold til udbud, ansat, samt om arbejdsgiveren bidrager til at uddanne erhvervsuddannet arbejdskraft, der er høj efterspørgsel efter.
- Der skal tages højde for forskelle mellem brancher, sådan at brancher, der i dag bidrager meget til at uddanne erhvervsuddannet arbejdskraft, stadig får et styrket incitament til at oprette uddannelsesaftaler.
- Brancher, der allerede bidrager forholdsmæssigt meget til uddannelsen af erhvervsuddannede medarbejdere, skal tilgodeses for dette, og brancher, der ikke bidrager tilstrækkeligt, skal have et større incitament til at bidrage til uddannelsen af erhvervsuddannet arbejdskraft.

Det praktikpladsafhængige AUB-bidrag består af en fordelsbonus (bonus for praktikpladser inden for fordelsuddannelserne), en praktikpladsbonus (bonus for merbeskæftigelse i praktikpladser), et tilskud pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder (i trepartsaftalen angivet som bidragsnedsættelse) og et merbidrag.

Efter gældende ret er der ikke etableret en ordning med et praktikpladsafhængigt bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslås på den baggrund at indsætte § 21 a om merbidrag, § 21 b om tilskud til arbejdsgivere, der forgæves har søgt efter elever, § 21 c om tilskud til arbejdsgivere pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder, §§ 21 d og e om henholdsvis overskuds- og underskudsdeling i det praktikpladsafhængige bidrag samt § 21 f om særskilt regnskab for ordningen.

Trepartsaftalen særligt om merbidraget

Det fremgår af aftalens punkt 39, at arbejdsgiverne skal betale et merbidrag for hver uddannelsesaftale, arbejdsgiveren mangler i forhold til sin måluddannelsesratio. Formålet er at give virksomhederne økonomisk incitament til at indgå uddannelsesaftaler således, at den overordnede målsætning om mindst 8.000-10.000 flere praktikpladser om året fra 2025 fra *Trepartsaftale om tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark og praktikpladser* indfris.

Den enkelte arbejdsgivers måluddannelsesratio beskriver, hvor mange uddannelsesaftaler målt i praktikårselever den enkelte arbejdsgiver skal have for at indfri sin del af målsætningen om mindst 8.000-10.000 ekstra praktikpladser om året fra 2025.

Satsen for merbidrag foreslås fastsat således, at den svarer til udgifterne til bonusordningerne, jf. det foreslåede kapitel 5 d, samt tilskud pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder jf. den

foreslåede § 21 c. Merbidraget foreslås fastsat i perioden 2018-2020 til 27.000 kr. pr. praktikårselev, som arbejdsgiverens uddannelsesratio ligger under arbejdsgiverens måluddannelsesratio.

Det foreslås i § 21 a, stk. 1, at alle arbejdsgivere, der opfylder betingelsen i stk. 2, betaler et årligt merbidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til dækning af udgifter i medfør af det foreslåede kapitel 5 d om bonus og den foreslåede § 21 c om tilskud til arbejdsgivere pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder. Bidraget beregnes i overensstemmelse med de foreslåede stk. 3-10. Med henvisningen til lovens § 2...

Det foreslås i den forbindelse, at alene arbejdsgivere, der har haft [mindst én erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder i perioden 1. januar-31. december det foregående kalenderår] betaler merbidrag.

Det foreslås i stk. 2, at såfremt en arbejdsgivers uddannelsesratio er lavere end arbejdsgiverens beregnede måluddannelsesratio, skal arbejdsgiveren betale et bidrag for hver praktikårselev, som arbejdsgiveren mangler for at opfylde den beregnede måluddannelsesratio.

Til brug for beregning af merbidraget opgøres måluddannelsesratio og uddannelsesratio i praktikårselever ved at multiplicere hver ratio med antallet af erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede medarbejdere vægtet med deres modelparameter i det foreslåede stk. 6 nedenfor.

Forholdet mellem arbejdsgiverens måluddannelsesratio og uddannelsesratio udtrykker, hvor stort et uddannelsesansvar i form af at skabe praktikpladser arbejdsgiveren løfter i forhold til, hvor stort et ansvar den enkelte arbejdsgiver skal løfte for, at trepartsaftalens overordnede målsætning om mindst 8.000-10.000 flere praktikpladser om året indfris.

Praktikårselevbegrebet opgøres på samme måde som beskrevet under bonusordningerne, jf. bemærkningerne ovenfor til § 1, nr. 6.

Det foreslås i stk. 3, at en arbejdsgivers samlede merbidrag opgøres på grundlag af forskellen på måluddannelsesratioen og uddannelsesratioen opgjort i praktikårselever ganget med merbidragssatsen. Det betyder, at såfremt uddannelsesratioen er lavere end måluddannelsesratioen, vil arbejdsgiveren skulle betale et merbidrag, idet arbejdsgiveren ikke har løftet sit uddannelsesansvar. Både uddannelsesratioen og måluddannelsesratioen vil skulle opgøres i praktikårselever. Det er forskellen mellem de to mål i praktikårselever, der sammen med merbidragssatsen udgør grundlaget for det merbidrag, som arbejdsgiveren i givet fald vil skulle betale. [Hvis en arbejdsgivers måluddannelsesratio fx er [5 praktikårselever] og uddannelsesratioen er [3 praktikårselever], vil det indebære, at arbejdsgiverens samlede merbidrag for det konkrete bidragsår er $(5 \text{ praktikårselever} - 3 \text{ praktikårselever}) * 27.000 \text{ kr.} = 54.000 \text{ kr.}$

Med henblik på at sikre en gennemsigtighed og vished for arbejdsgiverne omkring udgiften til merbidrag foreslås det, at merbidragssatsen skal fastfryses i 2018-2020, således at merbidragssatsen i denne periode udgør 27.000 kr. årligt pr. praktikårselev. Den vægtede uddannelsesratio og den beregnede måluddannelsesratio foreslås fastsat efter bestemmelserne i de foreslåede stk. 4 og 5.

Det foreslås i stk. 4, at en arbejdsgivers uddannelsesratio beregnes på baggrund af forholdet mellem antallet af praktikårselever under erhvervsuddannelse i henhold til lov om erhvervsuddannelser [erhvervsfiskeruddannelsen og lokomotivføreruddannelsen] hos den pågældende arbejdsgiver pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver.

I beregning af uddannelsesratioen vil de forskellige typer af erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede samt praktikårselever skulle vægtes med en modelparameter, jf. det foreslåede stk. 6. I udregningen af uddannelsesratioen multipliceres antallet af praktikårselever hos arbejdsgiveren med den respektive modelparameter for disses uddannelse(r). Dette divideres med antallet af erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede medarbejdere multipliceret med modelparameteren for deres uddannelser. Formel til udregning af uddannelsesratioen ser således ud:

$$UR = \frac{\sum \text{Antal praktikårselever}_{ud} * \text{Modelparameter}_{ud}}{\sum \text{Antal erhvervsuddannede}_{ud} * \text{Modelparameter}_{ud}}$$

Et eksempel på en uddannelsesratio er:

- En arbejdsgiver med to elever ansat i et halvt år hver svarende til 0,5 praktikårselev har i alt 1 praktikårselev i det år.
- De to elever har hhv. en modelparameter på 0,9 og 1,1.
- Arbejdsgiveren har 10 erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede medarbejdere, hvoraf 5 har en modelparameter på 1,0, mens de resterende 5 har en modelparameter på 1,2.

Arbejdsgiverens uddannelsesratio vil være som følger: ...

$$\text{Uddannelsesratio} = \frac{(0,5 \text{ praktikårselev} * 0,9 + 0,5 \text{ praktikårselev} * 1,1)}{(5 \text{ ansatte} * 1,0 + 5 \text{ ansatte} * 1,2)} = 1/11$$

Endelig foreslås en arbejdsgivers uddannelsesratio opgjort for et kalenderår i det efterfølgende år. Oplysninger om arbejdsgivernes uddannelsesratio for et givent år forventes at kunne beregnes ultimo marts i det efterfølgende år. Beregningen foretages af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Til grundlag for beregningen for den enkelte arbejdsgivers uddannelsesratio anvendes oplysninger om arbejdsgiverens antal praktikårselever, elevernes uddannelsesbaggrund, modelparameteren for uddannelserne, antal erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede medarbejdere, højest fuldførte uddannelse for de erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede medarbejderne samt modelparameteren for de konkrete uddannelser.

Følgende data vil skulle anvendes af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i beregningen:

- Arbejdsgiverne: CVR-nr.
- Antal praktikårselever: EASY-P [eller det til enhver tid værende praktikadministrativt system]
- Modelparameteren for de enkelte uddannelser: Bilag X til lov om arbejdsgivernes uddannelsesbidrag, jf. det foreslåede stk. 6.
- Antal fuldtidsbeskæftigede medarbejdere: Den enkelte arbejdsgivers AUB-bidrag, jf. ...
- Medarbejdernes højest fuldførte uddannelse: Danmarks Statistiks register over befolkningens højest fuldførte uddannelse (uddannelsesregister).

Det foreslås i *stk. 5*, at en arbejdsgivers måluddannelsesratio beregnes på følgende vis:

Der beregnes en vægtet ratio bestående af en brancheratio og en uddannelsesratio for det samlede arbejdsmarked, jf. det foreslåede *nr. 1, litra a og b*.

Brancheratioen vil skulle vægte 25 %. Brancheratioen vil skulle udregnes som antallet af praktikårselever for alle virksomheder inden for en given hovedbranche i forhold til antallet af erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede samlet set inden for branchen. Branchen defineres i overensstemmelse med det foreslåede stk. 9. I beregningen af brancheratioen vægtes de forskellige typer af erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede og praktikårselever med deres respektive modelparameter, som følger af det foreslåede stk. 6.

Uddannelsesratioen for det samlede arbejdsmarked vil skulle vægte 75 %. Uddannelsesratioen for det samlede arbejdsmarked vil skulle udregnes som det samlede antal praktikårselever i forhold til det samlede antal erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede. I beregning af uddannelsesratioen for det samlede arbejdsmarked vil de forskellige typer af erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede og praktikårselever skulle vægtes med deres respektive modelparameter, som følger af det foreslåede stk. 6.

Det foreslås i *nr. 2*, at den vægtede ratio efter det foreslåede *nr. 1* multipliceres med en sektorspecifik faktor for at sikre indbetalinger efter stk. 2 svarende til de forventede udbetalinger af bonus efter det foreslåede kapitel 5 d og tilskud i medfør af den foreslåede § 21 c [svarende til i alt 270 mio. kr.].

Det foreslås i den forbindelse, at de forventede udbetalinger fastsættes for henholdsvis den private, den kommunale, den regionale og den statslige sektor, jf. det foreslåede stk. 10, som summen af de af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag budgetterede udgifter efter 1. pkt. i bonusåret ganget med hver sektors andel af erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede i året før bonusåret i forhold til det samlede antal erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede før bonusåret. Der tages udgangspunkt i det budget for året, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag allerede i dag sender til Undervisningsministeriet i januar måned.

Den sektorspecifikke faktor vil herefter skulle fastsættes med henblik på at opnå indbetalinger efter stk. 2, svarende til [de forventede sektorspecifikke udbetalinger].

...

Det foreslås endvidere i *nr. 2*, at faktoren for den kommunale sektor reduceres svarende til effekten af et merbidrag for 900 praktikårselever. Dette er for ikke at pålægge de kommunale arbejdsgivere en ekstra økonomisk byrde som følge af *To-årig dimensioneringsaftale om offentlige praktikpladser på uddannelserne til social- og sundhedshjælper, social- og sundhedsassistent samt pædagogisk assistent* fra 31. august 2016, hvor antallet af uddannelsesaftaler på den pædagogiske assistentuddannelse, som kommunerne indgår, reduceres svarende til 900 elever.

Det foreslås i *stk. 6*, at de forskellige typer af erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede og praktikårselever vægtes med en modelparameter. Modelparameteren vil skulle udtrykke forventninger til fremtidigt mismatch på arbejdsmarkedet mellem udbud og efterspørgsel af de enkelte uddannelser.

Inddragelsen af modelparameteren indebærer, at der tages højde for, om arbejdsgiveren har medarbejdere ansat, der er høj efterspørgsel efter set i forhold til udbud, samt om arbejdsgiveren bidrager til at uddanne erhvervsuddannet arbejdskraft, der er høj efterspørgsel efter.

Modelparameteren for de enkelte uddannelse vil skulle beregnes af Dansk Arbejdsgiverforening (DA) og Landsorganisationen i Danmark (LO) og oversendes til undervisningsministeren. Undervisningsministeren vil herefter sende modelparametrene i høring i Rådet for grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser (REU). Modelparametrene i bilag X er midlertidige og vil blive genberegnet og fastsat endeligt for 2018 ved lovforslag, der forventes fremsat i samlingen 2017/18. Modelparametrene genberegnes årligt, og der forventes derfor fremsat lovforslag med henblik på at opdatere bilag X hvert år.

Modelparametre for de eksisterende erhvervsuddannelser, [erhvervsfiskeruddannelsen og lokomotivføreruddannelsen] foreslås fastsat som et bilag til loven. Det foreslås endvidere, at undervisningsministeren offentliggør en oversigt over sammenhængen mellem tidligere og nuværende erhvervsuddannelser til brug for administrationen af ordningen.

Det foreslås i *stk. 7*, at der ved erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget forstås en fuldtidsbeskæftiget medarbejder, der har en erhvervsuddannelse som højest fuldførte uddannelse. Oplysninger om den konkrete erhvervsuddannelse for de fuldtidsbeskæftigede erhvervsuddannede medarbejdere indhentes efter forslaget § 1, nr. 10, af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fra Danmarks Statistiks register over befolkningens højest fuldførte uddannelse (uddannelsesregister).

Det foreslås samtidig, at de nærmere opregnede kategorier i det foreslåede *stk. 8*, udgør en modifikation hertil, idet ikke alle arbejdstagere har en registreret uddannelse i Danmarks Statistiks register over befolkningens højest fuldførte uddannelse (uddannelsesregister).

En erhvervsuddannet medarbejders beskæftigelsesgrad udregnes efter forslaget på grundlag af arbejdsgiverens ATP indberetning.

Det foreslås således i *stk. 8*, at såfremt en arbejdsgiver har ansat medarbejdere uden en registreret uddannelse, fastsættes denne efter:

- 1) En frivillig registrering af uddannelsesniveau hos Statsforvaltningen for nytilkomne EU/EØS-borgere ekskl. borgere fra Finland, Island, Norge og Sverige.
- 2) Såfremt medarbejderen med uoplyst uddannelsesbaggrund ikke har registreret en uddannelse som nævnt i det foreslåede nr. 1, fastsættes den pågældendes uddannelsesniveau på baggrund af arbejdsfunktion opgjort som DISCO-kode. DISCO-koder er ...
- 3) Såfremt medarbejderen med uoplyst uddannelsesbaggrund, hverken frivilligt har registreret sin uddannelsesbaggrund eller har tilknyttet en arbejdsfunktionskode, fastsættes uddannelsesniveaue på baggrund af uddannelsesfordelingen for den hovedbranche, som medarbejderens arbejdsgiver er registreret i. Det betyder, at medarbejderen vægtes som en sammensætning af uddannelsesniveaue for den gennemsnitlige medarbejder i arbejdsgiverens hovedbranche. Hvis eksempelvis 50 pct. af medarbejderne i hovedbranchen har en erhvervsuddannelse som højest fuldførte uddannelse, indgår medarbejderen som 0,5 pct. erhvervsuddannet.

Det foreslås i den forbindelse, at der ved fastsættelse af uddannelsesniveau efter de foreslåede nr. 1-3, ikke vil blive foretaget en vægning med modelparametre efter det foreslåede *stk. 6*.

Det foreslås i *stk. 9*, at det ved opgørelse af hovedbrancher vil være Dansk Branchekode 2007 (DB07) opdelt i 19 standardgrupper med en yderligere opdeling af hovedgruppen "Bygge og anlæg" i to grupper "Bygge og anlæg" og "Bygningsinstallation", der anvendes.

Endelig foreslås det i *stk. 10*, at alle arbejdsgivere placeres som tilhørende en af de fire sektorer privat sektor, kommunal sektor, regional sektor eller statslig sektor. Dette er for at sikre en mere hensigtsmæssig fordeling af især de offentlige virksomheder.

Det foreslås, at indplaceringen i de nævnte fire sektorer skal ske på baggrund af Danmarks Statistiks sektorgruppering i det erhvervsstatistiske register (ESR), der fremgår af bilag Z. Den konkrete inddeling i de fire sektorer fremgår af bilag Z.

Det foreslås i § 21 b, *stk. 1*, at såfremt en arbejdsgiver er omfattet af det foreslåede § 21 a, stk. 2, dvs. at arbejdsgiveren skal betale merbidrag, vil arbejdsgiveren modtage et tilskud, når arbejdsgiveren forgæves har søgt en elev uden at indgå en uddannelsesaftale, såfremt en af betingelserne i nr. 1-3 er opfyldt:

1) Arbejdsgiveren skal forgæves have søgt en elev via opslag på Undervisningsministeriets centrale praktikpladsportal i mindst tre måneder, og enten har ingen skole anvist en ansøger, der har bestået det relevante grundforløb, eller arbejdsgiveren skal efter behandling af en eller flere ansøgninger have underrettet ansøgerens skole om, at ansøgerne ikke har gennemført det relevante grundforløb.

2) Ansøgerne skal have afslået arbejdsgiverens tilbud om ansættelse med en uddannelsesaftale.

3) Der er ikke registreret søgende elever på uddannelsen på ministeriets centrale praktikpladsportal.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at ingen arbejdsgivere kommer til at betale et merbidrag efter § 21 a som følge af manglende opfyldelse af måluddannelsesratioen, såfremt arbejdsgiveren forgæves har søgt at rekruttere elever i uddannelsesaftaler. De foreslåede nr. 1-3 angiver de aftalte betingelser, der kan begrunde, at merbidraget neutraliseres for de manglende elever, som arbejdsgiveren forgæves har søgt at rekruttere. Neutraliseringen sker i form af et tilskud, der udligner konsekvensen af det forgæves rekrutteringsforsøg, som ellers efter forslaget ville resultere i merbidrag.

Det foreslås i *stk. 2*, at der kan ydes tilskud for elever inden for uddannelser dimensioneret uden kvote i det omfang, arbejdsgiveren kan dokumentere, at arbejdsgiveren har opslået en uddannelsesstilling, der omfatter både anden del af grundforløbet og hovedforløbet, og at der ikke har været nogen ansøgere til stillingen. Begrundelsen herfor er, at elever på uddannelser dimensioneret uden kvote som følge af lovforslagets § 2, nr. 1, ikke kan optages på anden del af grundforløbet på erhvervsuddannelsen uden en uddannelsesaftale. Elever på disse uddannelser skal således have en uddannelsesaftale omfattende såvel anden del af grundforløbet som hovedforløbet for at kunne blive optaget på uddannelsen. Der er på den baggrund foreslået en særlig betingelse for at kunne blive fritaget for merbidrag i form af et tilskud efter det foreslåede *stk. 1* for denne elevgruppe. Det foreslås i den forbindelse, at de omfattede stillinger vil skulle have været opslået i mindst tre måneder for at kunne udløse tilskuddet.

Det foreslås i *stk. 3*, at tilskuddets størrelse pr. praktikårselev højst kan udgøre merbidraget, jf. § 21 a. Udbetaling foretages efter forslaget i forbindelse med opgørelserne efter §§ 21 a, d og e.

Det foreslås i *stk. 4*, at tilskuddet højst kan udgøre merbidragssatsen efter det foreslåede § 21 a, stk. 3, 2. pkt. Hermed er der en parallelitet til, at tilskud skal kompensere for det merbidrag, som det forgæves rekrutteringsforsøg har medvirket til.

Det foreslås i den forbindelse, at tilskuddet beregnes og ydes for den tid opgjort i praktikårselever vægtet med modelparameteren i § 21 a, stk. 6, hvor opslaget har været synligt på Undervisningsministeriets centrale praktikpladsportal.

Tilskuddet kan efter forslaget alene ydes for den periode, hvor opslaget har været tilgængeligt på den centrale praktikpladsportal. Der kan maksimalt gives tilskud svarende til en praktikårselev pr. opslag, og der kan maksimalt ydes tilskud for en praktikårselev pr. uddannelsesaftale pr. år. En praktikårselev svarer efter forslaget til en elev i en uddannelsesaftale af et kalenderårs varighed. Uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f, stk. 1, og § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser indgår ikke i beregningen af praktikårselever. Der henvises til bemærkningerne til praktikårselevsbegrebet i § 1, nr. 6.

Det foreslås, at såfremt arbejdsgiveren er godkendt til et bestemt antal elever, jf. § 31 i lov om erhvervsuddannelser, kan der ved beregningen af tilskudsudløsende praktikårselever maksimalt indgå et sådant antal elever.

Det foreslås i *stk. 5*, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte nærmere regler om procedurer for ansøgning og behandling af ansøgninger om tilskud, herunder dokumentationskrav. Bemyndigelsen forventes udmøntet således, at der fastsættes regler for, hvornår og hvordan ansøgninger om tilskud skal indsendes, og hvordan opfyldelsen af betingelserne dokumenteres. Det forventes endvidere, at der vil kunne fastsættes regler om fakultativ høring af de faglige udvalg i tvivlstilfælde.

For at understøtte arbejdsgivernes økonomiske incitament til at indgå uddannelsesaftaler med et tilstrækkeligt antal elever blev regeringen og arbejdsmarkedets parter enige om, at alle arbejdsgivere får et årligt tilskud pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder, mens arbejdsgivere som ikke opfylder deres måluddannelsesratio, betaler et merbidrag pr. elev, arbejdsgiveren mangler at ansætte i forhold til sin måluddannelsesratio.

Det foreslås i § 21 c, *stk. 1*, at alle arbejdsgivere vil modtage et årligt tilskud pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder i overensstemmelse med de foreslåede stk. 2-4. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter efter forslaget tilskuddets størrelse, som samlet skal svare til andelen af udgifter til skolepraktikydelse, der finansieres af bidrag efter § 18, stk. 1, indbetalt for erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede i det foregående år. Der vil med henvisningen til lovens § 2 alene kunne ydes tilskud til arbejdsgivere omfattet af loven.

Det foreslås, at udbetalingen af tilskuddet foretages i forbindelse med opgørelserne af de foreslåede §§ 21 a, d og e, således at ....

Det foreslås i *stk. 2*, at der ved opgørelsen af tilskudsudløsende medarbejdere skal fratrækkes det antal fuldtidsmedarbejdere, som i henhold til § 20, stk. 2, fratrækkes arbejdsgiverens bidrag efter lovens § 18. Det foreslås endvidere, at der ikke ydes tilskud til arbejdsgivere, der i henhold til lovens § 20, stk. 3, ikke betaler bidrag efter lovens § 18.

Det følger af lovens § 20, stk. 1, at bidrag efter § 18 beregnes kvartalsvis på grundlag af de samlede bidrag, som Arbejdsmarkedets Tillægspension har modtaget fra arbejdsgiveren i en forudgående 3-måneders-periode. Det følger af stk. 2, at der i det kvartalsvis beregnede arbejdsgiverbidrag for hver arbejdsgiver fratrækkes et beløb, der svarer til $\frac{1}{4}$ af det årlige bidrag for en lønmodtager. Dette gælder, uanset hvor mange kvartaler det ATP-bidrag, der danner grundlag for beregningen, vedrører. Herudover fratrækkes et beløb, der svarer til $\frac{1}{4}$ af det årlige bidrag for en lønmodtager, for hver gang

der er modtaget et ATP-bidrag svarende til 50 fuldtidsansatte lønmodtagere. Det følger af § 20, stk. 3, at der dog ikke betales bidrag, hvis arbejdsgiveren ud over elever, som nævnt i lovens § 20, stk. 4, har ansatte, hvis samlede beskæftigelse i kvartalet højst svarer til en fuldtidsansat.

Hvis arbejdsgiver kun har én erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder, er arbejdsgiveren fritaget fra at betale bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter § 18, stk. 1 (uddannelsesbidrag) og stk. 2 (VEU-bidrag), jf. § 20, stk. 3. Arbejdsgiveren er således ikke en del af den eksisterende bidragsordning i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og betaler derfor ikke til finansieringen af skolepraktikydelsen, som er den udgift, som nærværende foreslåede tilskud beregnes ud fra. Derfor foreslås det, at der ikke ydes tilskud til arbejdsgivere, som er fritaget fra at betale bidrag efter § 20, stk. 3.

[Flere medarbejdere og forskellig sammensætning af medarbejderstab (erhvervsuddannet/ej erhvervsuddannet).]

Det foreslås i *stk. 3*, at der ved erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget forstås en fuldtidsbeskæftiget medarbejder, der har en erhvervsuddannelse som højest fuldførte uddannelse.

Det foreslås, at de nærmere opregnede kategorier i det foreslåede § 21 a, stk. 8, udgør en modifikation hertil, idet ikke alle arbejdstagere har en registreret uddannelse i Danmarks Statistiks register over befolkningens højest fuldførte uddannelse (uddannelsesregister).

En erhvervsuddannet medarbejders beskæftigelsesgrad udregnes efter forslaget på grundlag af arbejdsgiverens ATP indberetning.

Det foreslås i § 21 d, *stk. 1*, at såfremt det samlede merbidrag pr. sektor efter den foreslåede § 21 a med fradrag af tilskud efter den foreslåede § 21 b om tilskud til arbejdsgivere, der forgæves har søgt efter elever, overstiger udbetalingen af bonus pr. sektor i medfør af det foreslåede kapitel 5 d og tilskud pr. sektor i medfør af det foreslåede § 21 c om tilskud til arbejdsgivere pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder, vil dette overskud blive udbetalt til arbejdsgiverne pr. praktikårselev i overensstemmelse med de foreslåede stk. 2 og 3. Det foreslås, at opgørelsen foretages i året efter bidragsåret i forbindelse med den samlede opgørelse af merbidrag og udbetalinger.

Det foreslås i *stk. 2*, at opgørelsen foretages pr. sektor. Overskuddet opgøres ifølge forslaget efter udbetaling af bonus i medfør af kapitel 5 d og tilskud i medfør af § 21 c om tilskud til arbejdsgivere pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder, da det først på dette tidspunkt er muligt at opgøre, om merbidrag, dvs. ordningens indtægter, overstiger bonusudbetalinger og tilskud til arbejdsgivere pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder, dvs. ordningens udgifter. Den sektorfordelte opgørelse sikrer, at der ikke sker en omfordeling mellem sektorer som følge af den foreslåede nye ordning. Det indebærer samtidig, at der i det samme år kan være et overskud i nogle sektorer, mens der kan være et underskud, jf. det foreslåede § 21 e, i andre sektorer.

Det foreslås i *stk. 3*, at overskuddet vil blive betalt tilbage til arbejdsgivere i sektoren for hver praktikårselev, som arbejdsgiveren har haft i det år, overskuddet vedrører. Overskud pr. praktikårselev vil blive beregnet ved at dividere overskuddet med antal praktikårselever i bidragsåret i den pågældende sektor. Der foretages efter forslaget også en vægtning af praktikårselever med modelparameteren i det foreslåede § 21 a, stk. 6.

Endelig foreslås det i *stk. 4*, at inddelingen af sektorer svarer til inddelingen i medfør af den foreslåede § 21 a.

Det foreslås i § 21 e, *stk. 1*, at såfremt udbetaling af bonus pr. sektor i medfør af det foreslåede kapitel 5 d og foreslåede tilskud pr. sektor i medfør af den foreslåede § 21 c om tilskud til arbejdsgivere pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder overstiger det samlede merbidrag pr. sektor efter den foreslåede § 21 a med fradrag af tilskud efter den foreslåede § 21 b om tilskud til arbejdsgivere, der forgæves har søgt efter elever, opkræves underskuddet i overensstemmelse med de foreslåede *stk. 2* og *6*.

Det foreslås i *stk. 2*, at opgørelsen foretages pr. sektor for at sikre, at der ikke sker en omfordeling mellem sektorer som følge af den foreslåede nye ordning. Det indebærer samtidig, at der i det samme år kan være et underskud i nogle sektorer, mens der kan være et overskud, jf. det foreslåede § 21 d, i andre sektorer. Underskuddet opgøres efter beregning af merbidrag, opgørelse af udbetaling af bonus i medfør af det foreslåede kapitel 5 d og opgørelse af tilskud i medfør af den foreslåede § 21 c om tilskud til arbejdsgivere pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder, da det først på dette tidspunkt er muligt at opgøre, om bonusudbetalinger og tilskud til arbejdsgivere pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder, dvs. ordningens udgifter, overstiger merbidrag, dvs. ordningens indtægter.

Det foreslås i *stk. 3*, at underskuddet opkræves af arbejdsgivere i sektoren for hver erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder, som arbejdsgiveren har haft i det år, underskuddet vedrører. Underskud pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder beregnes efter forslaget ved at dividere underskuddet med antal erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftigede medarbejdere i bidragsåret i den pågældende sektor. Denne opkrævning af underskud foretages således efter samme metode som opgørelse og fordeling af tilskud til arbejdsgivere pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder. Det foreslås, at underskuddet opkræves ved modregning i tilskuddet efter det foreslåede § 21 c, *stk. 1*, *2. pkt.*

Det foreslås i *stk. 4*, at der ved opgørelsen af underskud for hver omfattet erhvervsuddannet medarbejder fratrækkes [det antal fuldtidsmedarbejdere, som i henhold til § 20, *stk. 2*, fratrækkes arbejdsgiverens bidrag efter § 18]. Det foreslås endvidere, at arbejdsgivere, der i henhold til lovens § 20, *3*, ikke betaler bidrag efter § 18, ikke er omfattet af opkrævningen i det foreslåede *stk. 3*. Bestemmelsen skal sikre, at arbejdsgivere, der i overensstemmelse med de foreslåede § 21 c, *stk. 2* og *3*, ikke modtager et tilskud pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder efter det foreslåede § 21 c, *stk. 1*, heller ikke opkræves et beløb til finansiering af et underskud i ordningen.

Det foreslås i *stk. 5*, at der ved erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget forstås en fuldtidsbeskæftiget medarbejder, der har en erhvervsuddannelse som højest fuldførte uddannelse. Se i øvrigt de særlige bemærkninger til det foreslåede § 21 a, *stk. 7*.

Det foreslås, at de nærmere opregnede kategorier i det foreslåede § 21 a, *stk. 8*, udgør en modifikation hertil, idet ikke alle arbejdstagere er registreret med en højest fuldført uddannelse i det register, hvorfra oplysninger om arbejdstageres højest fuldførte uddannelse hentes.

En erhvervsuddannet medarbejders beskæftigelsesgrad udregnes efter forslaget på grundlag af arbejdsgiverens ATP indberetning.

Endelig foreslås det i stk. 6, at inddelingen af sektorer svarer til inddelingen i medfør af det foreslåede § 21 a, stk. 10.

Det foreslås i § 21 f, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil skulle udarbejde et særligt regnskab for ordningen for det praktikpladsafhængige bidrag.

Efter gældende ret indsender bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag et budget for de samlede udgifter efter loven til Undervisningsministeriet, jf. § 23 b.

Bestyrelsen udarbejder endvidere for hvert regnskabsår et årsregnskab bestående af balance, resultatopgørelse og noter. Der udarbejdes endvidere årsberetning. Disse dele udgør en helhed. Regnskabet følger kalenderåret, jf. § 24, stk. 1. Det reviderede og godkendte årsregnskab sendes senest 6 måneder efter regnskabsårets udløb til Undervisningsministeriet, jf. stk. 2. Årsregnskabet opstilles på en overskuelig måde i overensstemmelse med denne lov og forskrifter i henhold til loven, jf. stk. 3.

Årsregnskabet for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skal revideres af mindst én statsautoriseret revisor, jf. § 25, stk. 1, 1. pkt. Revisionen foretages i overensstemmelse med § 3 i lov om revisionen af statens regnskaber m.m., jf. § 25, stk. 3. Det følger af stk. 4, at efter revisionen af årsregnskabet er afsluttet, skal revisorerne ved påtegning på regnskabet bekræfte, at de har revideret dette. Revisorerne har altid ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandling af sager, der har betydning for revision eller aflæggelse af regnskabet, jf. stk. 5, og revisorerne har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af de pågældende sager, hvis det ønskes af blot et bestyrelsesmedlem, jf. stk. 6.

Det foreslås at indsætte § 21 f, hvorefter bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil skulle udarbejde et særligt regnskab for indbetalingerne efter den foreslåede § 21 a om merbidrag og udbetalingerne efter det foreslåede kapitel 5 d om bonus og de foreslåede § 21 b - § 21 e om henholdsvis tilskud til arbejdsgivere, der forgæves har søgt en elev, årligt tilskud til alle arbejdsgivere pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget og over- og underskudsdeling. Det foreslås endvidere, at regnskabet vil skulle revideres efter bestemmelserne i lovens § 25.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 10, at der indsættes et nyt § 26 a, stk. 1, hvorefter Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for administration af refusion- og tilskudsordninger kan forlange at få nødvendige ikke-følsomme oplysninger fra andre offentlige myndigheder og uddannelsesinstitutioner i elektronisk form med henblik på registersamkøring i kontroløjemed.

Det foreslås endvidere i § 1, nr. 10, at der indsættes et nyt § 26 a, stk. 2, hvorefter Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan foretage registersamkøring af data fra egne registre til brug for kontrol af, om refusions- og tilskudsordningerne udbetales på et korrekt grundlag, herunder af de data, der er indhentet i medfør af det foreslåede nye § 26 a, stk. 1.

Kompetencen til at foretage den egentlige registersamkøring er i medfør af § 12 c, stk. 5, og § 12 d i lov om Udbetaling Danmark overladt til Udbetaling Danmark, der efterfølgende er forpligtet til at udstille datalisterne for Arbejdsgiverenes Uddannelsesbidrag.

En oplysning om at en person eller en arbejdsgiver fremgår på en liste, som kan give Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag anledning til at undersøge nærmere, om personen eller arbejdsgiveren modtager

refusion eller tilskud i medfør af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag på et uberettiget grundlag er en oplysning, der er omfattet af persondatalovens § 6 og kan videregives.

Der gælder i almindelighed en oplysningspligt efter persondatalovens § 29, når der indsamles oplysninger fra andre end den registrerede. Dette vil også være tilfældet, når Udbetaling Danmark samkører registre efter de foreslåede § 26 a, stk. 1 og 2. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil derfor skulle informere de personer, der er nævnt i de foreslåede bestemmelser, og som bliver berørt af en eventuel databehandling efter forslaget, i overensstemmelse med persondatalovens § 29.

Underretningen efter persondatalovens § 29, kan dog undlades, jf. persondatalovens § 29, stk. 3, hvis underretningen er umulig eller uforholdsmæssig vanskelig. Da Udbetaling Danmark ved samkøringen vil kunne databehandle oplysninger i forhold til et stort antal personer, vurderes det, at underretningen kan undlades, hvis registersamkøringen ikke får retlige konsekvenser for disse personer, da underretning ud fra en proportionalitetsbetragtning må anses for at være vanskelig, særligt set i lyset af, at der alene samkøres ikke-personfølsomme oplysninger. Der vil således kunne gøres en undtagelse af underretningen, jf. § 29, stk. 3.

I det omfang, der videregives oplysninger til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for en sag om tilbagesøgning af udbetalt refusion eller tilskud i medfør af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, vil de personer, der berøres af sagerne skulle underrettes af Udbetaling Danmark om en eventuel registersamkøring og videregivelse af oplysninger, jf. persondatalovens § 29.

Det er endvidere en forudsætning, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kun lader kontrolordningen finde sted på fremtidige forhold, med mindre særlige forhold gør sig gældende. Det vil sige, at der kun kan samkøres oplysninger vedrørende borgere og arbejdsgivere, der modtager refusion eller tilskud i medfør af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, efter denne lovs ikrafttrædelse.

Behandlingen af oplysninger efter forslaget skal i øvrigt ske under iagttagelse af persondatalovens regler.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.5. i de almindelige bemærkninger

Til nr. 11

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 10. De gældende § 26 a, stk. 1 og 2 videreføres med forslaget uændret som § 26 a, stk. 3 og 4.

Til nr. 12

Det følger af § 1 i lov om Danmarks Statistik, jf. lovbekendtgørelse nr. 599 af 22. juni 2000 med senere ændringer, at Danmarks Statistik indsamler, bearbejder og offentliggør statistiske oplysninger vedrørende samfundsforhold, eventuelt i samarbejde med kommunale og andre statistiske organer, og at Danmarks Statistik kan påtage sig indsamling, bearbejdelse og offentliggørelse af statistiske oplysninger for kommuner, organisationer og private virksomheder mv. Danmarks Statistik forestår eller medvirker endvidere ved indretning og udnyttelse af offentlige myndigheders centrale registre, der tjener til varetagelse af administrative opgaver for det offentlige og erhvervslivet, og som kan anvendes til statistiske formål. Danmarks Statistik kan ligeledes bistå udvalg og kommissioner i statistiske spørgsmål og kan udarbejde statistiske analyser og prognoser. Endelig varetager Danmarks Statistik opgaver vedrørende internationalt statistisk samarbejde.

Danmarks Statistik er en selvstændig institution og ledes af en styrelse, jf. § 2, stk. 1, i lov om Danmarks Statistik. Offentlige myndigheder og institutioner skal inden for rammerne af den af styrelsen fastlagte arbejdsplan efter anmodning fra Danmarks Statistik meddele de oplysninger, de er i besiddelse af, jf. lovens § 6, stk. 1.

Af lovens § 8, stk. 1, følger, at alle erhvervsdrivende efter anmodning fra Danmarks Statistik skal afgive oplysninger om bl.a. virksomhedens art, beliggenhed og ejerforhold, personel, arbejds- og lønforhold, produktion og lønudgift. Af § 8, stk. 2, følger, at selskaber, foreninger, institutioner og lignende, der ikke driver erhvervsvirksomhed, efter anmodning fra Danmarks Statistik skal afgive oplysninger om bl.a. virksomhedens art, beliggenhed og ejerforhold, personel, arbejds- og lønforhold og lønudgift. Ud over de oplysninger, der skal afgives i henhold til stk. 1 eller 2, skal der for skoler og andre undervisningsinstitutioner efter anmodning fra Danmarks Statistik afgives oplysninger om de enkelte elevers uddannelsesforløb, uddannelsesretning, klassetrin og aflagte eksaminer, jf. § 8, stk. 3.

Endelig følger det af § 13 i lov om Danmarks Statistik, at den, der undlader rettidigt at meddele de oplysninger, der kræves efter regler fastsat i medfør af bl.a. § 8, eller som forsætligt eller ved grov uagtsomhed afgiver urigtige oplysninger, straffes med bøde. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det følger af § 5, stk. 2, 1. pkt., i lov om behandling af personoplysninger (Persondataloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 429 af 31. maj 2000 med senere ændringer, at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og senere behandling må ikke være uforenelig med disse formål (finalitéprincippet).

Af persondatalovens § 10, stk. 1, følger, at oplysninger som nævnt i § 7, stk. 1, (f.eks. ...) eller § 8 (f.eks. ...) må behandles, hvis dette alene sker med henblik på at udføre statistiske eller videnskabelige undersøgelser af væsentlig samfundsmæssig betydning, og hvis behandlingen er nødvendig for udførelsen af undersøgelserne. Af lovens § 10, stk. 2, følger, at de af stk. 1 omfattede oplysninger må ikke senere behandles i andet end statistisk eller videnskabeligt øjemed. Det samme gælder behandling af andre oplysninger, som alene foretages i statistisk eller videnskabeligt øjemed, jf. § 6 (dvs. ...).

Tilsvarende følger af § 30 i forvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, at fortrolige oplysninger, der udelukkende er indhentet med henblik på statistiske uddrag eller som led i en videnskabelig undersøgelse, ikke må videregives til en forvaltningsmyndighed til anden anvendelse.

Det følger af § 26, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at offentlige myndigheder, skoler, arbejdsgivere, elever og arbejdsmarkedets organisationer i ansøgningen samt efter anmodning skal give Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og skolerne oplysninger, der har betydning for afgørelser om udbetaling af ydelser og opkrævning af bidrag efter loven. Oplysningerne kan indhentes i elektronisk form. Efter § 26, stk. 2, kan der til brug for beregning, opkrævning og behandling af bidrag som led i en fælles opkrævning, jf. lovens § 18, stk. 4, i nødvendigt omfang videregives oplysninger om arbejdsgiveren fra de ordninger, der er omfattet af en fælles opkrævning, til Arbejdsmarkedets Tillægspension. Denne videregivelse kan ske i elektronisk form.

Det følger af § 26 a, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for administrationen af loven kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregistret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 49 af 12. januar 2015. Den nævnte terminaladgang omfatter de oplysninger, der er nødvendige til brug for beregning og opkrævning af bidrag hos arbejdsgivere og udbetaling af ydelser

til arbejdsgivere, elever og skoler. Der kan herunder ske samkøring og sammenstilling af oplysninger til brug for kontrol af beskæftigelses-, indkomst- og aldersoplysninger i forbindelse hermed.

Af § 28 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag følger, at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at efterkomme en anmodning fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag eller skolerne om oplysninger eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, jf. lovens § 26. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Efter gældende lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er der ikke hjemmel for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til at indsamle data på individniveau om højest fuldførte uddannelse fra Danmarks Statistik til brug for opgørelsen af erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede medarbejdere, efter de foreslåede § 21 a, § 21 c og § 21 e.

Det foreslås i § 1, nr. 12, at der indsættes en ny § 26 b, hvorefter Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indsamler data på individniveau om højest fuldførte uddannelse fra Danmarks Statistik til brug for opgørelsen af erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede medarbejdere efter de foreslåede § 21 a, § 21 c og § 21 e.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en fravigelse af lov om Danmarks Statistik, § 10, stk. 2, i persondataloven samt § 30 i forvaltningsloven.

Det vurderes på baggrund af nedenstående præmisser, at en sådan videreanvendelse kan rummes inden for princippet om formålsbestemthed i persondatalovens § 5, stk. 2 (finalité-princippet), og at det derfor er i overensstemmelse med databeskyttelsesdirektivets artikel 6, stk. 1, litra b:

De omhandlede oplysninger om enkeltpersoners uddannelsesniveau, som nu alene findes samlet hos Danmarks Statistik, er ikke indsamlet med henblik på statistik eller forskning. Oplysningerne er oprindeligt indsamlet og registreret af uddannelsesinstitutioner til brug for varetagelse af de pågældende uddannelsesinstitutioners opgaver i forbindelse med undervisning m.v. og til brug for udstedelse af eksamensbeviser som dokumentation for gennemført uddannelse. Oplysninger om enkeltpersoners uddannelsesniveau er desuden løbende blevet videregivet fra uddannelsesinstitutionerne til Danmarks Statistik. Bl.a. fordi nogle uddannelsesinstitutioner er blevet nedlagt, er det ikke i alle tilfælde muligt at indhente oplysninger om ansattes uddannelsesniveau fra uddannelsesinstitutionerne.

Formålet med behandlingen af oplysninger om enkeltpersoners uddannelsesniveau i forbindelse med beregningen af det praktikpladsafhængige AUB-bidrag er at sikre tilstrækkelig faglært arbejdskraft i fremtiden, og der er således tale om varetagelse af en samfundsmæssig interesse. Der er bred enighed om varetagelsen af denne interesse mellem arbejdsmarkedets parter og regeringen. Det følger således af trepartsaftalen, at adgangen til tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft er en forudsætning for vækst og velstand i fremtiden. Det praktikpladsafhængige AUB-bidrag er et centralt nyt redskab til at sikre tilstrækkelig faglært arbejdskraft til private og offentlige virksomheder inden for de fag, som efterspørges af virksomhederne.

Det vurderes på denne baggrund, at en videre anvendelse af oplysninger om enkeltpersoners uddannelsesniveau til brug for beregning af praktikpladsafhængigt AUB-bidrag ikke er uforeneligt med det formål, hvortil oplysningerne er indsamlet.

Supplerende kan det anføres, at oplysninger om uddannelsesniveau i sagens natur frivilligt er afgivet af den registrerede i forbindelse med gennemførelsen af den pågældende uddannelse, og at det må antages ikke være uforudsigeligt for den registrerede, at oplysninger om uddannelsesniveau kan blive brugt som dokumentation i en arbejdsmarkeds-mæssig sammenhæng.

Videre anvendelse af oplysninger om enkeltpersoners uddannelsesniveau til administrativt brug i forbindelse med beregning af praktikpladsafhængigt AUB-bidrag har desuden ikke konsekvenser for den registrerede. Således indebærer Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags behandling af oplysninger om enkeltpersoners uddannelsesniveau f.eks. hverken, at den registrerede kan ifalde strafansvar eller miste økonomisk støtte.

Der kan også peges på reale hensyn. Undervisningsministeriet og/eller Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vurderes således at kunne have indhentet de pågældende uddannelsesdata fra de enkelte uddannelsesinstitutioner uden samtykke fra de registrerede, såfremt der ikke var institutioner, som i mellemtiden er blevet nedlagt. Alternativet til at få adgang til uddannelsesdata hos Danmarks Statistik på personniveau er at indhente oplysningerne med samtykke fra hver enkelt arbejdstager i Danmark. Dette vurderes ikke at være en realistisk mulighed i praksis.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Efter den gældende § 9 i lov om erhvervsuddannelser kan undervisningsministeren under hensyn til beskæftigelsesmulighederne fastsætte regler om adgangsbegrænsning (dimensionering) inden for de enkelte uddannelser for elever, der ikke har uddannelsesaftale.

Som omtalt i afsnit 2.2.1 i de almindelige bemærkninger blev det i trepartsaftalens pkt. 38 aftalt, at Undervisningsministeriet skulle nedsætte en teknisk arbejdsgruppe med sigte på at fremlægge et forslag til grundlaget for den fremtidige model for blandt andet dimensionering.

Den tekniske arbejdsgruppe, som har involveret bl.a. Undervisningsministeriet og arbejdsmarkedets parter, færdiggjorde sit arbejde ultimo november 2016 og har i overensstemmelse med trepartsaftalen fremlagt et forslag til den fremtidige model for dimensionering af erhvervsuddannelser.

Det foreslås, at § 9 i lov om erhvervsuddannelser gives en ny affattelse med sigte på at sikre grundlaget for at implementere den tekniske arbejdsgruppes forslag til den fremtidige model for dimensionering af erhvervsuddannelser.

Baseret på arbejdsgruppens anbefalinger foreslås det således med bestemmelsens *stk. 1*, at undervisningsministeren træffer beslutning om begrænsning af adgangen til skoleundervisning (dimensionering) inden for de enkelte uddannelser.

Det foreslås, at beslutning om dimensionering af en uddannelse foretages under hensyn til de forventede fremtidige behov inden for de forskellige fagområder. Det foreslås i denne henseende konkret, at muligheden for at få en praktikplads målt ved overgangen fra 2. del af grundforløbet til hovedforløbet inden for tre måneder efter afsluttet grundforløb for elever på uddannelsen, ledighed for færdiguddannede i perioden fra 4. til 7. kvartal (omfattende begge de nævnte kvartaler) efter fuldførelse af uddannelsen samt en beregnet parameter baseret på forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet

efter faglært arbejdskraft bliver udgangspunktet for beslutning om, hvorvidt uddannelser skal dimensioneres.

Det lægges på denne baggrund op til i den foreslåede stk. 1, at følgende overordnede kriterier vil skulle udgøre udgangspunktet for beslutning om, hvorvidt uddannelser skal dimensioneres eller ej:

- 1) Andelen af uddannelsesaktive elever, som har indgået en uddannelsesaftale med en virksomhed inden for tre måneder efter gennemført grundforløb.
- 2) Ledighedsgraden for færdiguddannede i perioden fra 4. til 7. kvartal efter fuldførelse af uddannelsen.
- 3) Forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft.

Det foreslås i bestemmelsens *stk.* 2, at dimensionering i overensstemmelse gældende ret fastsættes for ét år ad gangen.

Det foreslås endvidere i bestemmelsens stk. 2, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om kriterierne for dimensionering, om fremgangsmåden i forbindelse med forberedelse af og beslutning om dimensionering samt om fastlæggelse af kvotestørrelse og -fordeling på institutionerne. Der lægges samtidig, som det er tilfældet efter den gældende § 9 i lov om erhvervsuddannelser, op til, at Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser vil skulle afgive indstilling til undervisningsministeren i relation til beslutning samt regler om fremtidig dimensionering af erhvervsuddannelser, jf. herved § 35, stk. 1, nr. 8, i lov om erhvervsuddannelser.

Om de foreslåede tre grundlæggende kriterier for den fremtidige dimensionering af erhvervsuddannelser kan supplerende oplyses følgende:

Udgangspunktet for beslutning om, at uddannelser skal dimensioneres, er i trepartsaftalen direkte aftalt til at være begrundet i ledigheden på det pågældende uddannelsesområde (kriterium 1) kombineret med overgangen fra 2. del af grundforløbet til hovedforløbet (kriterium 2). Ledighedsgraden for færdiguddannede fra erhvervsuddannelserne vil skulle opgøres på samme vis som gælder for ledigheden for dimittender fra de videregående uddannelser. Opgørelserne vil skulle opdeles pr. fuldførelsesår og uddannelse og vise dimittendernes gennemsnitlige bruttoledighedsgrad i 4.-7. kvartal efter fuldførelsesdatoen. Opgørelsen vil skulle bygge på oplysninger fra Danmarks Statistik.

Den beregnede parameter for forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft (kriterium 3) er styrende i relation til det forventede fremtidige behov for uddannet arbejdskraft inden for forskellige fagområder. Det foreslås på baggrund af arbejdsgruppens anbefaling, at den beregnede parameter kommer til at indeholde en udbuds- samt en efterspørgselskomponent.

Matematisk kan den beregnede parameter for forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft udtrykkes på følgende måde:

$$Xud = \left(1 + \frac{\Delta\bar{P} - \Delta P_{ud}}{1 - \Delta\bar{P}}\right) \left(1 + \frac{Y_{ud} + \Delta Y_{ud} - (\bar{Y} + \Delta\bar{Y})}{\bar{Y} + \Delta\bar{Y}}\right)$$

ΔP angiver den procentvise ændring i arbejdsstyrken for en given uddannelse fra den detaljerede udbudsfremskrivning 10 år frem i forhold til det tidspunkt, hvor beregningen foretages. Y angiver beskæftigelsesfrekvensen på det aktuelle tidspunkt, hvor beregningen foretages. ΔY angiver ændringen i beskæftigelsesfrekvensen i de forudgående 10 år. $\Delta\bar{P}$, $\bar{Y}$ og $\Delta\bar{Y}$ angiver gennemsnittet for de enkelte faktorer blandt alle faglærte.

Det første led (den første parentes) efter lighedstegnet udgør udbuds-komponenten og beskriver udviklingen i forholdet mellem arbejdsstyrken for en given uddannelse og arbejdsstyrken på tværs af faglærte. Konkret indgår den procentvise ændring i arbejdsstyrken for henholdsvis en given uddannelse og på tværs af alle faglærte.

Det andet led (den anden parentes) efter lighedstegnet udgør efterspørgselskomponenten og angiver udviklingen i forholdet mellem beskæftigelsesfrekvensen for henholdsvis en given uddannelse og beskæftigelsesfrekvensen på tværs af alle faglærte. Konkret indgår niveauet for beskæftigelsesfrekvensen på det aktuelle tidspunkt, hvor beregningen foretages, som justeres i henhold til trenden i beskæftigelsesfrekvensen i de forudgående 10 år.

Den foreslåede beregningsmodel vil sikre, at forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft normeres omkring tallet 1. Værdier over tallet 1 indikerer et øget relativt fremtidigt behov, mens værdier under tallet 1 indikerer et mindre relativt fremtidigt behov for uddannelsen fremover. Modellen kan således betragtes som en indikation af det fremtidige mismatch mellem udbud og efterspørgsel for hver af de faglærte uddannelser.

Der lægges op til, at der i beskæftigelsesfrekvenserne ikke vil skulle medregnes personer, der er i gang med en uddannelse i den undersøgte periode. Ligeledes lægges der op til, at heller ikke antallet af personer i skolepraktik vil skulle indgå i beregningsmodellen. Modellen vil desuden korrigere for videreuddannelse inden for hvert enkelt fagområde, hvilket dog ikke vil påvirke resultaterne af modellen mærkbart.

Der lægges i relation til udbudsfremskrivningen op til at tage udgangspunkt i forventede ændringer i demografiske forhold for etårige aldersgrupper inden for hver enkelt uddannelse. Herved vil selv mindre udsving inden for specifikke aldersgrupper indgå i beregningsmodellen. I fremskrivningen af arbejdsstyrken foreslås det herudover at benytte en række korrektioner med sigte på at opfange forhold omkring tilbagetrækning, dødelighed eller til- og afgang, som er særlige for de enkelte uddannelsesgrupper. Betydningen af disse korrektioner reduceres hvert år i beregningsmodellen, således at en given uddannelsesspecifik tendens vil få mindre vægt længere ude i tiden. Grundet den detaljerede uddannelsesgruppering som beregningsmodellen indebærer, lægges der op til at reducere korrektionerne i fremskrivningen med 50 pct. hvert år.

Der lægges i relation til efterspørgselskomponenten op til at definere beskæftigelsesfrekvensen som de beskæftigedes andel af befolkningen i den arbejdsdygtige alder. Beskæftigelsesfrekvensen vil blive baseret på beskæftigelsen fra den registrerede arbejdsstyrke. Beskæftigelsesfrekvensen har den fordel, at den medregner tilgange og afgang fra beskæftigelse for personer, der ikke er i arbejdsstyrken. Fordelen ved at benytte beskæftigelsesfrekvensen i stedet for den nominelle beskæftigelse er i øvrigt, at udbuddet af arbejdskraft indirekte vil indgå i efterspørgselsfremskrivningen. Derved vil eventuelle udbudsstød, der måtte medføre en tilsvarende relativ stigning i den nominelle beskæftigelse, ikke slå ud som en stigning i efterspørgslen.

Det er med det foreslåede sigtet, at den beregnede parameter skal opgøres og genberegnes årligt. Det vurderes som udgangspunkt, at dette vil kunne ske i sommeren det forudgående år.

Udmøntning af den foreslåede bemyndigelse i bestemmelsens stk. 2 vil, som tilfældet er i dag, kunne ske i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Der forventes i reglerne fastsat supplerende

bestemmelser om de tre grundlæggende kriterier, som efter den foreslåede bestemmelses stk. 1 vil skulle udgøre udgangspunktet for beslutning om, hvorvidt uddannelser skal dimensioneres eller ej.

På denne baggrund og baseret på arbejdsgruppens anbefaling lægges der op til i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser at fastsætte, at beslutning om dimensionering, hvorefter kun elever med en indgået uddannelsesaftale kan optages på en uddannelse (0-kvot), træffes for uddannelser, hvor

- mindre end 50 pct. af de uddannelsesaktive elever har indgået en uddannelsesaftale med en virksomhed inden for tre måneder efter gennemført grundforløb,
- ledighedsgraden for færdiguddannede i perioden fra 4. til 7. kvartal efter fuldførelse af uddannelsen er over gennemsnittet af den samlede ledighedsgrad for uddannelsen og
- forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft er under 1,0.

Der lægges endvidere op til i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser at fastsætte, at beslutning om dimensionering med en positiv kvote for, hvor mange elever der kan optages ud over dem, der allerede har en uddannelsesaftale, træffes for uddannelser, hvor

- mere end 50 pct. men mindre end 80 pct. af de uddannelsesaktive elever har indgået en uddannelsesaftale med en virksomhed inden for tre måneder efter gennemført grundforløb,
- ledighedsgraden for færdiguddannede i perioden fra 4. til 7. kvartal efter fuldførelse af uddannelsen er over gennemsnittet af den samlede ledighedsgrad for uddannelsen og
- forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft er under 1,0.

Der forventes således ikke fastsat regler om dimensionering af erhvervsuddannelser, hvor mere end 80 pct. eleverne har indgået en uddannelsesaftale inden for tre måneder efter gennemført grundforløb, eller hvor ledighedsgraden er under det samlede gennemsnit, eller hvor den beregnede parameter er over 1,0 og dermed indikerer et øget relativt fremtidigt behov efter faglært arbejdskraft på den pågældende uddannelse.

Det er som nævnt hensigten, at Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser årligt skal afgive indstilling til undervisningsministeren om dimensionering. Der vil således i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser endvidere kunne fastsættes regler om høringsproceduren i relation til Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser indstillinger, herunder regler om, hvorvidt der evt. er uddannelser, som ikke bør dimensioneres på trods af, at de opfylder ovenstående kriterier herfor, eller omvendt regler om, hvorvidt der evt. er uddannelser, der bør dimensioneres, på trods af, at de ikke opfylder ovenstående kriterier herfor. Der er dog i denne henseende Undervisningsministeriets opfattelse, at der vil skulle være vægtige argumenter for, at dimensionering baseret på de objektive kriterier oven for ikke gennemføres. Der forventes således fastlagt retningslinjer for, hvad der kan begrunde en fravigelse fra de objektive kriterier. Det kan fx være begrundet i hensyn til helt små uddannelser eller nyoprettede uddannelser på beskæftigelsesområder, der ikke tidligere har været uddannelsesdækket, eller hvis det vurderes, at konjunkturudsving vil kunne få en u hensigtsmæssig effekt.

Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser vil endvidere kunne afgive indstilling om, hvorvidt en uddannelse fortsat skal udbydes med skolepraktik henholdsvis om en uddannelse – som noget nyt – skal udbydes med skolepraktik. Såfremt en uddannelse bliver dimensioneret med 0-kvot, er det hensigten, at mulighed for skolepraktik på uddannelsen vil skulle udfases således, at der på sådanne uddannelser kun bliver adgang til skolepraktik for elever, som uforskyldt mister deres praktikplads, jf. § 66 a, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser, eller som har afsluttet en uddannelsesaftale for en kortere del af uddannelsen end et kompetencegivende trin, jf. § 66 a, stk. 2, og § 48, stk. 1, 3. pkt., i lov om erhvervsuddannelser, eller som har gennemført et kompetencegivende trin af en

uddannelse med uddannelsesaftale eller med skolepraktik, jf. § 66 a, stk. 1, henholdsvis stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser.

Effekten af dimensionering af en uddannelse kan være, at den efter en årrække ikke længere opfylder de objektive kriterier for at være dimensioneret. Ligeledes er et antal uddannelser allerede i dag dimensioneret. Det er efter det foreslåede hensigten, at Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser en gang om året skal afgive indstilling til undervisningsministeren om den fortsatte dimensionering af de uddannelser, som var dimensioneret, inden dette lovforslags ikrafttræden. Der forventes i bekendtgørelsen fastsat regler om, at indstilling samt beslutning en sådan fortsat dimensionering skal ske under hensyn til, hvorvidt den eller de pågældende uddannelser har risiko for igen at komme ud af balance, såfremt dimensioneringen ophæves.

Det er hensigten, at Undervisningsministeriet stiller oplysninger til rådighed for Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser om bl.a. ledighed, skolepraktikandel, overgangsfrekvens fra grundforløb til hovedforløb samt opgørelse af den beregnede parameter vedrørende forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft fordelt på erhvervsuddannelser.

Der forventes endvidere i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser fastsat nærmere regler om beslutning vedrørende kvotestørrelse og -fordeling på de enkelte institutioner. Det er hensigten, at udgangspunktet vil være antallet af uddannelsesaktive elever på en given uddannelse, som efter tre måneder har indgået en uddannelsesaftale under hensyntagen til de senest kendte frafaldstal, overgangsfrekvenser mv. Der vil med denne metode være en direkte sammenhæng mellem antallet af elever, som har fået en aftale det forudgående år, og kvotens størrelse.

Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser vil, som tilfældet er efter gældende ret, skulle inddrages i fastsættelsen af de omtalte regler og retningslinjer i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Den gældende § 19 b i lov om erhvervsuddannelser indeholder regler om tilskud til skolepraktik. Det fremgår af bestemmelsen, at tilskuddet fastlægges på grundlag af det antal årselever, som er indskrevet til skolepraktik ved skolen, og at der i antallet af årselever indgår elever, der modtager praktikuddannelse i virksomheder uden uddannelsesaftale (virksomhedsforlagt praktikuddannelse, tidligere virksomhedsforlagt undervisning). For sådanne elever følger det, at tilskud højst ydes med tre måneder for den enkelte elev ved praktikuddannelse i samme virksomhed.

Den foreslåede ændring af § 19, b, 2. pkt., i lov om erhvervsuddannelser har sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 12, hvori der gennem indsættelse af et nyt stk. 3 i lovens § 66 f foreslås indført nye krav og begrænsninger i forhold til aftaler om praktikuddannelse i en virksomhed for elever uden en uddannelsesaftale (virksomhedsforlagt praktikuddannelse, tidligere virksomhedsforlagt undervisning), herunder en begrænsning af sådanne aftalers varighed til højst tre uger for den enkelte elev i samme virksomhed og højst seks uger af elevens samlede praktikuddannelse under skolepraktik.

På denne baggrund foreslås taxametertilskudsbestemmelsen i lovens § 19 b, 2. pkt., i lov om erhvervsuddannelser ændret således, at den kommer til at afspejle de foreslåede begrænsninger i § 66 f, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser.

Forslaget indebærer, at tilskud til skolepraktik for elever, der modtager praktikuddannelse i virksomheder uden uddannelsesaftale, jf. den eksisterende bestemmelse i § 66 f, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser og den foreslåede nye bestemmelse i lovens § 66 f, stk. 3, højst vil kunne ydes med tre uger for den enkelte elev ved praktikuddannelse i samme virksomhed og med højst seks uger af elevens samlede praktikuddannelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 12, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Den gældende § 19 b i lov om erhvervsuddannelser om tilskud til skolepraktik indeholder i sit 3. pkt. en henvisning til § 66 f, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser.

Det foreslås, at henvisningen til § 66 f, stk. 1, i lovens § 19 b, 3. pkt., præciseres, således at der i bestemmelsen i stedet henviser til § 66 f, stk. 1 og 3.

Det foreslåede er en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 2, nr. 12, hvori der gennem indsættelse af et nyt stk. 3 i lovens § 66 f foreslås indført nye krav og begrænsninger i forhold til praktikuddannelse i en virksomhed for elever uden en uddannelsesaftale (virksomhedsforlagt praktikuddannelse).

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 12, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Elever i erhvervsuddannelserne modtager efter gældende ret bevis for den gennemførte uddannelse, benævnt uddannelsesbevis, når skolebevis og afsluttende praktikerklæring er udstedt, og eventuel svendep prøve uden for skoleundervisningen er bestået. Undervisningsministeren fastsætter efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser regler om bedømmelsesplaner i almindelighed og regler for bevisernes udformning og udstedelse.

I den enkelte uddannelsesbekendtgørelse er det fastsat, om uddannelsesbevis skal udstedes af skolen eller af det faglige udvalg. Den instans, der udsteder uddannelsesbeviset, skal underrette det faglige udvalg henholdsvis skolen om uddannelsesbeviset.

Skolebeviset er det samlede bevis for gennemførelse af den skolemæssige del af uddannelsen. Skolebeviset omfatter bestået afsluttet prøve i skoleundervisningen. Beviset udstedes af skolen til eleven, og det faglige udvalg og praktikvirksomheden underrettes om skolebeviset. Udstedelse af skolebevis kan være betinget af, at eleven har opnået beståelseskarakter i nærmere angivne fag. Skolebeviset udstedes efter reglerne i bekendtgørelse om prøver og eksamen ved de erhvervsrettede uddannelser, herunder reglerne om affattelse på fremmedsprog. Hvis skoleundervisningen afbrydes, har eleven krav på at modtage bevis for den gennemførte del af skoleundervisningen.

Den afsluttende praktikerklæring udstedes af praktikvirksomheden, når praktiktiden i virksomheden er afsluttet. Erklæringen indeholder blandt andet betegnelse for uddannelsen, herunder eventuelt speciale eller lignende. Hvis flere virksomheder har indgået uddannelsesaftale med eleven, udsteder hver af virksomhederne en afsluttende praktikerklæring, og praktikvirksomheden underretter den eventuelt følgende virksomhed i uddannelsesforløbet om udstedelsen af praktikerklæringen. Erklæringen udstedes til eleven, skolen og det faglige udvalg. Det faglige udvalg udformer blanketter til

brug for udstedelse af de afsluttende praktikerklæringer og forsyner skolerne hermed. Skolen udleverer blanketterne til virksomheden. Den afsluttende praktikerklæring skal efter det faglige udvalgs bestemmelse indeholde oplysninger til brug ved indstilling til svendepøve. Praktikerklæringen udformes i overensstemmelse med formular, som er fastsat i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser.

Efter at skolen har udstedt skolebevis, og praktikvirksomheden har udstedt afsluttende praktikerklæring, og når eventuel svendepøve uden for skoleundervisningen er bestået, udstedes uddannelsesbevis, jf. ovenfor. Uddannelsesbevis udstedes efter bekendtgørelse om prøver og eksamen ved de erhvervsrettede uddannelser, herunder reglerne om affattelse på fremmedsprog. Uddannelsesbeviset skal indeholde betegnelse for den gennemførte uddannelse, herunder det gennemførte speciale og eventuel profil, henvisning til skolebevis og afsluttende praktikerklæring samt erklæring om, at eventuel svendepøve er bestået samt eventuel angivelse af svendepøvekarakter. De øvrige oplysninger, som efter bekendtgørelse om prøver og eksamen ved de erhvervsrettede uddannelser skal fremgå af beviserne, kan gives i form af supplerende bilag, hvortil beviset henviser.

Forslaget om at digitalisere beviser for erhvervsuddannelserne har til hensigt at lette de administrative procedurer ved overgangen fra en erhvervsuddannelse til en videregående uddannelse. I første omgang vil det være skolebeviset, som er elevens bevis for gennemførelse af den skolemæssige del af uddannelsen, der digitaliseres. Som hidtil skal skolebeviset omfatte bestået afsluttet prøve i skoleundervisningen, og det faglige udvalg og praktikvirksomheden underrettes om skolebeviset. Der sigtes endvidere mod, at elevens uddannelsesbevis og eventuelt svendebrev skal kunne vedhæftes det digitaliserede skolebevis. Dette forventes at kunne ske senest i forbindelse med digitalisering af de gymnasiale beviser, jf. lov om de gymnasiale uddannelser og lov om studiekompetencegivende eksamen i forbindelse med erhvervsuddannelse (eux).

Med indførelse af digitale beviser vil prøvekarakterer blive registreret elektronisk. De nærmere regler herom vil blive fastsat i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Der forventes at blive fastsat regler om indberetning af prøveresultater til Eksamensdatabasen og om, hvilke øvrige oplysninger i tilknytning til elevens digitale bevis, der vil skulle registreres i Eksamensdatabasen.

Det er hensigten, at det i de kommende regler skal fastsættes, at det er det digitale bevis, der er det originale bevis. Institutionerne vil som hidtil i henhold til arkivlovgivningen, forvaltningsloven og persondataloven have pligt til at opbevare oplysninger, der er nødvendige for at udstede digitalt bevis.

Ligesom fastsættelse af regler for bevisernes udformning og udstedelse hidtil er sket efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser, vil også udformning og udstedelse af digitale beviser skulle ske efter Rådets indstilling.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.6 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Den gældende § 48, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser indeholder regler om betingelser for gennemførelse af en erhvervsuddannelse på baggrund af uddannelsesaftaler mellem elever og en eller flere virksomheder, herunder aftaler for en kortere del af uddannelsen end et kompetencegivende trin.

Det foreslås, at lovens § 48, stk. 1, 3. pkt., ændres med sigte på, at kortere uddannelsesaftaler fremover højst kan indgås to gange mellem samme elev og samme virksomhed.

Baggrunden for forslaget er et ønske om at modvirke den stigning i anvendelsen af korte uddannelsesaftaler, som har kunnet konstateres i de senere år, og som ikke stemmer overens med erhvervsuddannelsessystemets grundlæggende hovedregel om, at praktikuddannelse skal foregå som lønnet beskæftigelse i uddannelsesøjemed på basis af en fuld uddannelsesaftale med en virksomhed, som også omfatter skoleperioderne.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 6, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Den gældende § 48, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser indeholder regler om betingelser for gennemførelse af en erhvervsuddannelse på baggrund af uddannelsesaftaler mellem elever og en eller flere virksomheder, herunder aftaler for en kortere del af uddannelsen end et kompetencegivende trin.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 5, hvorefter det foreslås, at kortere uddannelsesaftaler fremover højst kan indgås to gange mellem samme elev og samme virksomhed.

Det foreslås således med bestemmelsen, at det i regler, som udstedes i medfør af bemyndigelsen i bestemmelsens 4. pkt., kan fastsættes, at det lokale uddannelsesudvalg under nærmere angivne betingelser undtagelsesvist kan godkende yderligere én aftale. Den nærmere udmøntning af den foreslåede nye bemyndigelse forventes at ske i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Der vil som nævnt være tale om undtagelsesbestemmelser, og det forudsættes, at sådanne 3.-gangsdispensationer vil få snævert anvendelsesområde.

Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser vil efter det foreslåede skulle afgive indstilling til undervisningsministeren om regler om 3.-gangsdispensationer i relation til kortere uddannelsesaftaler.

Der tilsigtes i øvrigt ikke med det foreslåede andre ændringer af anvendelsesområdet for kortere uddannelsesaftaler.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 5, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Forslaget er af teknisk og ordensmæssig karakter. Efter den foreslåede bestemmelse fastsættes det direkte i loven, at skolen skal fastsætte ordensregler, hvilket i dag kun fremgår forudsætningsvist af den gældende § 50, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Efter gældende ret kan elever, som uden lovlig grund udebliver fra undervisningen, eller som groft overtræder skolens ordensregler, udelukkes fra fortsat undervisning, når mindre vidtgående foranstaltninger forgæves har været anvendt.

Efter bekendtgørelse om erhvervsuddannelser skal skolen fastsætte ordensregler og informere eleverne om ordensreglerne senest ved undervisningens begyndelse. Skolen skal endvidere informere det lokale uddannelsesudvalg om reglerne. Ordensreglerne skal indeholde regler om blandt andet god

orden og andre regler, som skolen finder hensigtsmæssige samt regler om de forholdsregler, skolen vil iagttage ved overtrædelse af ordensreglerne.

Skolen afgør ud fra karakteren og graden af forsømmelserne eller de disciplinære forseelser, hvilke foranstaltninger der skal forsøges iværksat for at undgå at udelukke eleven, herunder samtaler, advarsler, midlertidig hjemsendelse, indkaldelse til fornyet skoleophold, overflytning til anden skole og kombinationer heraf. Andre foranstaltninger kan være støtte og vejledning fra kontaktlærere og mentorer eller social, personlig eller psykologisk rådgivning til elever, som har behov herfor. Skolen skal registrere de anvendte foranstaltninger for den enkelte elev.

Hvis en elev findes at have gjort sig skyldig i en særlig grov forseelse, og det som følge heraf må påregnes, at der bliver truffet afgørelse om udelukkelse fra fortsat undervisning, kan eleven hjemsendes uden forudgående varsel, indtil der er truffet endelig afgørelse af udelukkelsesspørgsmålet. De nærmere regler om udelukkelse og om behandling af sager herom er efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser fastsat i kapitel 11 i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser.

For elever med uddannelsesaftale kan afgørelser om udelukkelse fra fortsat undervisning, midlertidig hjemsendelse, indkaldelse til et fornyet skoleophold eller overflytning til anden skole kun træffes efter forhandling med praktikvirksomheden. Skolen underretter virksomheden om de afgørelser, der træffes i denne henseende, samt om skriftlige advarsler, for så vidt disse vedrører forhold, der har betydning for elevens muligheder for at gennemføre uddannelsesforløbet. Udelukkes en elev fra skoleundervisning, bortfalder en eventuel uddannelsesaftale. Uddannelsesaftalen bortfalder ikke, når eleven er midlertidigt hjemsendt til virksomheden.

Når skolen udelukker en elev fra fortsat undervisning, skal skolen over for eleven og den eventuelle indehaver af forældremyndigheden samt praktikvirksomheden skriftligt angive, på hvilke faktiske forhold afgørelsen er baseret og give oplysning om klagereglerne. Forvaltningslovens regler om begrundelse, partshøring og klagevejledning finder anvendelse i forhold til disse afgørelser.

Efter den foreslåede bestemmelse kan undervisningsministeren fastsætte regler om de ordensregler, som skolen skal fastsætte. Skolen skal fastsætte ordensregler inden for de rammer, som udstikkes ved bekendtgørelse om erhvervsuddannelser, sådan som det også gælder i dag. Det er hensigten, at den kommende bekendtgørelse i videre omfang skal angive rammer for, hvad der kan fastsættes ordensregler om. Det er hensigten at videreføre foranstaltningerne fra den gældende bekendtgørelse om erhvervsuddannelser i form af samtaler, advarsler, midlertidig hjemsendelse, indkaldelse til et fornyet skoleophold, overflytning til anden skole og kombinationer heraf samt særlig støtte og rådgivning til de elever, der har behov for det. Det mest indgribende vil som i dag være udelukkelse fra fortsat undervisning, som også fremover kun kan ske, når andre mindre vidtgående foranstaltninger forgæves har været forsøgt. Alle foranstaltninger skal som i dag stå i et rimeligt forhold til de begåede overtrædelser af ordensreglerne og kan kun pålægges efter en konkret vurdering, jf. det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip.

Efter forslaget præciseres bemyndigelsen, idet der i lighed med såvel § 52 i lov om folkeskolen som i § 43 i lov om de gymnasiale uddannelser vil gives mulighed for, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at der også kan iværksættes foranstaltninger i anledning af elevadfærd, der er udvist uden for skolen, hvis adfærden har haft en direkte indflydelse på god orden på skolen, samt regler om, at private genstande kan tilbageholdes, og at tilbageholdelsen af praktiske eller pædagogiske grunde kan opretholdes ud over det tidspunkt, hvor skolens tilbud ophører. Det foreslås endvidere, i lighed med

forslag for de gymnasiale uddannelser, at der kan fastsættes regler om elevernes frivillige medvirken i skolens test for rusmidler.

Herved sikres der bl.a. udtrykkelig hjemmel til at fastsætte, at de i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser anførte reaktionsmidler vil kunne anvendes ikke blot i anledning af en elevs adfærd i forbindelse med benyttelse af skolens tilbud, men tillige i anledning af anden elevadfærd, hvis adfærden, selv om den er udvist uden for skolen, har haft en direkte indflydelse på god orden på skolen, herunder på respektfulde relationer mellem skolens elever indbyrdes og mellem elever og ansatte. I bekendtgørelse om erhvervsuddannelser vil det blive tydeliggjort, at skolen kan fastsætte ordensregler herom.

Den præciserende og udvidede bemyndigelse vil tydeliggøre skolens adgang til at gribe ind over for f.eks. elevs mobning af hinanden eller af deres lærere på de sociale medier, selvom adfærden måtte foregå i fritiden og uden for skolens område, hvilket kan have stor betydning for at kunne opretholde et godt og respektfuldt undervisnings- og læringsmiljø.

Det bemærkes, at proportionalitetsprincippet må føre til, at skolens leder er særlig varsom i forhold til at iværksætte foranstaltninger på baggrund af elevadfærd, der er udvist uden for skolen.

Med udgangspunkt i den udvidede bemyndigelse vil der endvidere blive indarbejdet en udtrykkelig regel om adgangen til at tilbageholde medbragte genstande, eksempelvis mobiltelefoner, og til at opretholde tilbageholdelsen ud over det tidspunkt, hvor skolens tilbud ophører. Herved får skolen adgang til at opretholde tilbageholdelsen af inddragne private genstande ud over skoletiden, men det er under hensyn til den indgribende karakter af en sådan beslutning en betingelse, at opretholdelse af tilbageholdelsen ud over skoletiden endvidere har hjemmel i de ordensregler, som skolen har fastsat. Det vil tillige være en betingelse, at opretholdelse af tilbageholdelsen er praktisk eller pædagogisk begrundet, og at disse grunde er tungtvejende. En pædagogisk grund kan være, at det er nødvendigt at opretholde tilbageholdelsen af genstanden, for at eleven oplever, at det har konsekvenser for den pågældende at tilsidesætte ordensreglerne. Tilbageholdelsen kan under alle omstændigheder ikke opretholdes længere, end hvad hensynet til den gode orden og eventuelt disse supplerende praktiske eller pædagogiske grunde tilsiger, jf. proportionalitetsprincippet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Forslaget har bl.a. sammenhæng med forslagets § 2, nr. 11, hvori det foreslås at ændre det materielle anvendelsesområde for kapitel 7 a i lov om erhvervsuddannelser, som efter gældende ret alene indeholder regler om og for elever i skolepraktik, herunder elever som tilbydes skolepraktik umiddelbart efter at have afsluttet grundforløbet.

I forslagets § 2, nr. 11, foreslås det således at skabe den nødvendige hjemmel til at gennemføre trepartsaftalens ønske om at udstrække kravet om aktivitet som praktikpladssøgende til at omfatte elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbet 2. del, samt endvidere kravet om registrering som praktikpladssøgende til at omfatte både elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbet 2. del, og elever, som efter grundforløbet har tilmeldt sig som praktikpladssøgende uden for skolepraktik.

Det foreslås på denne baggrund at justere overskriften til lovens kapitel 7 a, således at den afspejler den foreslåede ændring af kapitlets materielle indhold.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 11, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Den gældende § 66, a, stk. 5, i lov om erhvervsuddannelser indeholder en henvisning til § 15 e, stk. 6, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslås, at henvisningen til § 15 e, stk. 6, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som findes i lovens § 66, a, stk. 5, ændres til § 15 i.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 6, hvorefter der i reglerne om bonusordningen i relation til forventede fordelsuddannelser for 2018 og frem foreslås indsat en ny 15 i i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Der foreslås endvidere en lovteknisk justering af bestemmelsen med sigte på at præcisere, at fristen for, hvornår elever på forventede fordelsuddannelser kan påbegynde undervisning i skolepraktik, løber i perioden fra en måned efter grundforløbets afslutning og indtil senest tre måneder efter grundforløbets afslutning.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 6, samt afsnit 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Den gældende § 66 c, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser indeholder en bemyndigelse for undervisningsministeren til at fastsætte nærmere regler om elevernes egnethed m.v., herunder krav om registrering og aktivitet som praktikpladssøgende. Bestemmelsen fastlægger endvidere, at sådanne regler fastsættes efter indstilling Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser.

Det foreslås at udvide den eksisterende bemyndigelse i § 66 c i lov om erhvervsuddannelser med sigte på at skabe den nødvendige hjemmel til at gennemføre trepartsaftalens ønske om at udstrække kravet om aktivitet som praktikpladssøgende til at omfatte elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbets 2. del samt kravet om registrering som praktikpladssøgende til at omfatte både elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbets 2. del, og elever, som efter grundforløbet har tilmeldt sig som praktikpladssøgende uden for skolepraktik.

Den konkrete udmøntning vil ske i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser baseret på det konkrete udkast til regelændringer, som indgår i trepartsaftalens bilag 3.

Der tilsigtes ingen ændring i forhold til, at reglerne – herunder regler udstedt i medfør af det foreslåede – fastsættes efter indstilling Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Den gældende § 66 f i lov om erhvervsuddannelser indeholder regler om delvis praktikuddannelse samt virksomhedsforlagt praktikuddannelse (tidligere virksomhedsforlagt undervisning).

Det foreslås med det nye *stk. 3* i § 66 f, at ulønnet praktikuddannelse i en virksomhed for elever uden en uddannelsesaftale (virksomhedsforlagt praktikuddannelse, tidligere virksomhedsforlagt undervisning) fremover kun skal kunne finde sted i virksomheder, som er godkendt som praktikvirksomhed af det

faglige udvalg, jf. lovens § 31 (den foreslåede bestemmelses 1. pkt.). Der lægges dog samtidig op til at etablere en undtagelse herfra for så vidt angår kortere uddannelsesophold i udlandet under Erasmus+ programmet, Nordplus programmet, DK-USA og lignende udvekslingsprogrammer (den foreslåede bestemmelses 3. pkt.).

Det foreslås endvidere, at aftaler om virksomhedsforlagt praktikuddannelse højst skal kunne have en varighed af tre uger for den enkelte elev i samme virksomhed og højst seks uger af elevens samlede praktikuddannelse under skolepraktik (den foreslåede bestemmelses 2. pkt.). Der henvises i denne henseende til lovforslagets § 2, nr. 2, hvori der foreslås en tilsvarende justering af taxametertilskudsbestemmelsen i lovens § 19 b, 1. pkt., med sigte på at afspejle den her foreslåede begrænsning af varigheden af aftaler om virksomhedsforlagt praktikuddannelse.

Baggrunden for den foreslåede begrænsning i relation til placeringen såvel som varigheden af aftaler om virksomhedsforlagt praktikuddannelse, herunder i forhold til tilskudsbestemmelse i lovens § 19 b, er trepartsaftalens ønske om at modvirke, at virksomheder i videre omfang anvender elever uden en uddannelsesaftale som ulønnet arbejdskraft, og for derigennem at bidrage til at frigøre praktikpladskapacitet til indgåelse af egentlig uddannelsesaftaler med elever, som herefter kan frigøres fra skolepraktik.

Baggrunden for den foreslåede undtagelse om, at virksomhedsforelagt praktikuddannelse ikke skal berøre skolepraktikelevs mulighed for gøre brug af forskellige udvekslingsprogrammer, som faciliterer uddannelsesophold i udlandet skal ses i sammenhæng med, at udenlandske virksomheder ikke vil kunne opfylde den foreslåede nye betingelse om, at virksomhedsforlagt praktikuddannelse kun skal kunne finde sted virksomheder, som er godkendt som praktiskvirksomhed i henhold til lovens § 31. En sådan begrænsning vurderes ikke hensigtsmæssig. Udvekslingsophold i udlandet varer typisk 2-4 uger. Der søges med den foreslåede formulering af bestemmelsen taget højde for, at de omhandlede udvekslingsprogrammer kan ændre navne over tid, og at nye evt. kan komme til.

Det foreslås med det nye *stk. 4*, i § 66 f, at antallet af aftaler om delvis praktikuddannelse, jf. lovens § 66, stk. 1, begrænses således, at de fremover kun skal kunne indgås og gennemføres én gang mellem samme elev og samme virksomhed.

Baggrunden for forslaget er trepartsaftalens ønske om at modvirke den stigning i anvendelsen af delaftaler, som har kunnet konstateres i de senere år, og som ikke stemmer overens med erhvervsuddannelsessystemets grundlæggende hovedregel om, at praktikuddannelse skal foregå som lønnet beskæftigelse i uddannelsesøjemed på basis af en fuld uddannelsesaftale med en virksomhed, som også omfatter skoleperioderne.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Lov om erhvervsuddannelser indeholder ikke bestemmelser om praktikcentres mulighed for at afsætte producerede varer og levere tjenesteydelser, der ellers ville blive udført af private virksomheder. Baggrunden herfor er primært, at erhvervsskoler har til formål at udbyde erhvervsrettede uddannelser, ligesom praktikcentre har til formål at udbyde praktikuddannelse inden for erhvervsuddannelserne. Det er således ikke i udgangspunktet en skoles eller et praktikcenters opgave at producere varer eller levere tjenesteydelser. Etableringen af praktikcentre for nogle år siden førte derfor ikke i sig selv til udtrykkelige regler om skolernes muligheder for at producere varer og tjenesteydelser.

Der foreligger på den anden side ikke regler, som udelukker praktikpladscentre fra at afsætte producerede varer og levere tjenesteydelser, der ellers ville blive udført af private virksomheder.

I Undervisningsministeriets vejledning af 20. december 2013 til praktikcentrene er det således tilkendegivet, at det som følge af den uddannelsesmæssige værdi, som produktion af varer og levering af tjenesteydelser kan have, vil kunne anses for at ligge inden for skolens, herunder praktikcentres, formål at lade eleverne producere varer og tjenesteydelser som led i undervisningen, herunder praktikuddannelsen på centret. Såfremt en sådan produktion kan afsættes, uden at dette kommer i strid med almindelige konkurrenceretlige regler, kan praktikcentrene derfor sælge producerede varer og levere tjenesteydelser til en ikke tabsgivende pris.

Ministeriets vejledning til praktikcentrene giver endvidere anvisninger på, hvordan praktikcentrene kan belyse disse modstående hensyn. Inden et praktikcenter med et uddannelsesmæssigt sigte forestår salg af varer og leverancer af tjenesteydelser eller anden produktion til markedet eller centeret selv, skal skolen gennem en dialog med og have tilslutning fra det eller de relevante lokale uddannelsesudvalg og eventuelle drøftelser i praktikcenterudvalget på skolen afdække spørgsmålet om konkurrenceforvridning i forhold til det private erhvervslivs produktion og levering af ydelser.

Det foreslås, at der i 66 g, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser indsættes et nyt 2. *pkt.*, hvoraf det fremgår, at skolepraktik efter samråd med det lokale uddannelsesudvalg kan tilrettelægges med en produktion, som kan afsættes på vilkår, som ikke giver private urimelig konkurrence.

Det vurderes hensigtsmæssigt at tydeliggøre praktikcentrenes eksisterende muligheder for at afsætte deres produktion (varer og tjenesteydelser) gennem en udtrykkelig lovhjemmel hertil.

Den foreslåede formulering om, at varer og tjenesteydelser alene kan afsættes på vilkår, som ikke giver private urimelig konkurrence, indebærer, at praktikcentres produktion fortsat kun skal kunne afsættes på en sådan måde og på sådanne vilkår, at det ikke er i strid med almindelige konkurrenceretlige og statsstøtteretlige regler. Efter det foreslåede vil praktikcentre således fortsat kun kunne sælge producerede varer og levere tjenesteydelser til en ikke tabsgivende pris.

Det forudsættes herudover med det foreslåede, at den samlede omsætning fortsat er yderst begrænset i forhold til taxametertilskuddene fra staten.

Det foreslåede tilsigter ikke at ændre på skolernes og praktikcentrenes hovedformål, som fortsat vil være udbud af uddannelser. Det er således ikke hensigten med det foreslåede, at skoler og praktikcentre skal kunne sætte et ønske om at opfylde en kontraktlig leveringsforpligtelse over hensynet til fx at skaffe praktikpladser til eleverne.

Det er hensigten, at den foreslåede ændring skal følges op af en fornyet vejledning til praktikcentrene om deres muligheder og begrænsninger, herunder navnlig de konkurrenceretlige og statsstøtteretlige aspekter, med hensyn til salg af varer og tjenesteydelser i forbindelse med skolepraktik.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Efter den gældende § 66 i, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser har en elev, der deltager i skolepraktik, under nærmere betingelser pligt til at modtage en anvist praktikplads. Det følger endvidere

af bestemmelsen, at eleven skal forlade skolepraktikken, når praktikpladsen tiltrædes, eller hvis eleven afslår at modtage pladsen.

Lovens bestemmelser herom omfatter således alene elever i skolepraktik og indeholder i øvrigt ikke regler om, at der kan fastsættes supplerende regler på administrativt grundlag i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser.

Som omtalt i afsnit 2.2.2 i de almindelige bemærkninger lægges der med trepartsaftlen op til at sætte skærpet fokus på, at elever skal pålægges at søge konkrete praktikpladser, når relevante muligheder foreligger, samt på at skolen eller praktikcentret følger op med gældende sanktioner, hvis pålægget ikke efterkommes.

Som trepartsaftalen er formuleret, ønskes det, at pligten til at søge konkrete praktikpladser skal gælde for en række elever, som ikke er i skolepraktik. Det fremgår således af det konkrete udkast til regelændringer, som indgår i trepartsaftalens bilag 3, at enhver registreret praktikpladssøgende elev skal have pligt til aktivt at søge de konkrete praktikpladser, som skolen eller praktikcentret anviser den søgende, samt at pligten skal indtræde otte uger før grundforløbets afslutning, og at den skal gælde så længe, den pågældende er registreret som praktikpladssøgende.

Forslaget tager på den baggrund sigte på at gennemføre trepartsaftalens ønske om, at pligten til at søge konkrete praktikpladser kommer til at gælde for enhver registreret praktikpladssøgende elev. Dette vil efter det foreslåede – udover som hidtil elever i skolepraktik – således omfatte elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbets 2. del, samt elever, som har tilmeldt sig som praktikpladssøgende efter grundforløbet uden for skolepraktik, jf. forslaget § 2, nr. 11, hvor det i overensstemmelse med trepartsaftalen foreslås at etablere hjemmel til at fastsætte regler om disse to elevkategoriers pligt til aktivitet og registrering som praktikpladssøgende.

Som trepartsaftalen er formuleret (det konkrete udkast til regelændringer, som indgår i trepartsaftalens bilag 3) ønskes det, at elever, som ikke aktivt opsøger en konkret praktikplads, som skolen anviser eleven, skal slettes som registreret praktikpladssøgende, og at der foretages fornøden registrering heraf. Efter det foreslåede vil dette komme til at gælde for enhver registreret praktikpladssøgende elev i de nævnte kategorier, som ikke opfylder pligten. Der tilsigtes ikke ændringer i den gældende retsstilling, hvorefter elever, som er i skolepraktik, skal forlade skolepraktikken, når praktikpladsen tiltrædes, eller hvis eleven afslår at modtage pladsen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 11, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Der er med forslaget alene tale om en teknisk ændring som konsekvens af forslaget til § 2, nr. 16.

Til nr. 16

Efter den gældende § 66 j, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser kan en skoles afgørelse om en elevs optagelse til eller ophør med skolepraktik af eleven indbringes for det faglige udvalg. Der findes i § 66 c, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser mulighed for, at undervisningsministeren fastsætter regler om elevens optagelse i skolepraktik. Erhvervsuddannelsesloven indeholder imidlertid ikke hjemmel til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om proceduren for skolers og praktikcentres behandling og afgørelse af sager om udelukkelse af elever i skolepraktik og andre sager om elevens retsstilling i

forbindelse med skolepraktik, herunder overholdelse af EMMA-kriterierne, ligesom der heller ikke findes specifikke regler om de faglige udvalgs behandling af elevers klager over sådanne afgørelser.

Det foreslås at skabe udtrykkelig hjemmel til, at der kan fastsættes nærmere regler om proceduren for skolers og praktikcentres behandling og afgørelse af sager om udelukkelse af elever fra skolepraktik og andre sager om elevers retsstilling i forbindelse med skolepraktik, herunder overholdelse af EMMA-kriterierne, samt regler om de faglige udvalgs behandling af elevers klager over sådanne afgørelser.

Med det foreslåede skabes således grundlaget for at gennemføre trepartsaftalens ønske om en præcisering af praktikcentrenes løbende ansvar for opfølgning på og registrering af elevernes egnethed samt en præcisering af procedure for opfølgning på, om eleverne overholder EMMA-kriterierne, jf. bilag 3 til trepartsaftalen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger i afsnit 2.2.2.

Til § 3

Til nr. 1

Efter den gældende folkeskolelovs § 3, stk. 4, indgår folkeskolerne i samarbejder, herunder i form af partnerskaber, med lokalsamfundets kultur-, folkeoplysnings-, idræts- og foreningsliv og kunst- og kulturskoler, med lokale fritids- og klubtilbud og med de kommunale eller kommunalt støttede musikskoler og ungdomsskoler, der kan bidrage til opfyldelsen af folkeskolens formål og mål for folkeskolens fag og obligatoriske emner. Kommunalbestyrelsen fastlægger mål og rammer for skolernes samarbejder, og skolebestyrelsen fastsætter principper for samarbejdet.

§ 3, stk. 4, blev indsat i folkeskoleloven som følge af den aftale om en reform af folkeskolen, som folkeskoleforligskredsen nåede til enighed om den 13. juni 2013, jf. lovforslag L 51 af 31. oktober 2013, Folketingstidende Tillæg A, som vedtaget ved lov nr. 1640 af 26. december 2013. Bestemmelsen har til formål at understøtte, at skolerne i højere grad åbner sig over for det omgivende samfund (den åbne skole).

Bestemmelsen forpligter folkeskolerne til at søge at indgå i samarbejder med lokalsamfundets kultur-, idræts og foreningsliv, og kunst- og kulturskoler, som typisk udgøres af selvejende institutioner, private foreninger og organisationer.

Inden for de af kommunalbestyrelsen fastlagte mål og rammer og de af skolebestyrelsen fastsatte principper er det den enkelte skoles leder, der beslutter, under hvilke nærmere omstændigheder skolen skal indgå samarbejder eller partnerskaber. Denne beslutning træffes under hensyn til skolelederens ansvar for kvaliteten i undervisningen i henhold til folkeskolens formål, jf. folkeskolelovens § 2, stk. 2.

Tilsvarende er det ledelsen af andre skoler, som folkeskolen samarbejder med, der under de for dem fastsatte kompetenceforhold beslutter omfanget og omstændighederne omkring samarbejdet med folkeskolen.

De nævnte samarbejder og partnerskaber kan dels vedrøre dele af de undervisningsopgaver, som skal supplere og støtte op om undervisningen i folkeskolens fag og obligatoriske emner (understøttende undervisningsopgaver) og dels tjene som inspiration og supplement til den fagopdelte undervisning. Samarbejdet skal desuden medvirke til, at eleverne er bekendt med mulighederne for et aktivt fritidsliv

og for at deltage i aktiviteter og samværsformer, der fremmer den enkeltes alsidige udvikling, selvstændighed og evne til at indgå i forpligtende relationer og fællesskaber.

De understøttende undervisningsopgaver skal understøtte samtlige folkeskolens mål indenfor de enkelte fag og emner, hvormed kun dele af de understøttende undervisningsopgaver kan lægges hos samme type af skole, kulturinstitutioner eller forening. Der vil således skulle sikres en variation i de understøttende undervisningsopgaver, som svarer til målene for folkeskolens formål og mål for forskellige fag og emner. For nærmere om rammerne for skolernes samarbejde henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 4, i lovforslag nr. L 51 af 31. oktober 2013, Folketingstidende Tillæg A, som vedtaget ved lov nr. 1640 af 26. december 2013.

Det foreslås at § 3, stk. 4, ændres, så virksomheder og institutioner for erhvervsrettet uddannelse tilføjes i opstillingen af, hvilke parter folkeskolerne skal søge at indgå samarbejder med. Samarbejder med virksomheder og institutioner for erhvervsrettet uddannelse skal ske inden for de gældende rammer, for skolernes samarbejder med lokalsamfundets kultur-, folkeoplysnings-, idræts- og foreningsliv m.v., jf. nærmere herom ovenfor. Det betyder bl.a., at samarbejdet skal bidrage til opfyldelsen af folkeskolens formål og mål for folkeskolens fag og obligatoriske emner.

Samarbejdet med en virksomhed kan styrke elevernes læring ved at gøre undervisningen mere varieret og anvendelsesorienteret eller koble teorien til praksis. Samtidig kan det være med til at vise eleverne nogle af de mange muligheder for videre uddannelse og job, herunder erhvervsfaglige uddannelser.

Med den foreslåede ændring kan virksomhederne få mulighed for at komme ind i skolen og inspirere eleverne til dels, hvordan deres teoretiske viden kan omsættes til praksis, dels hvordan kreativitet og innovation kan omsættes til konkrete produkter mv. Endvidere er det en mulighed for, at virksomhederne kan skabe en tydelighed om deres egen eksistens i lokalmiljøet, og om hvilke kompetencer de på sigt efterspøger. Et formaliseret samarbejde om erhvervspraktik vil kunne bidrage hertil.

Folkeskolerne får ligeledes mulighed for i højere grad at inddrage erhvervsskolerne i skolens virksomhed, hvorved flere elever forventes at kunne inspireres til at søge en erhvervsuddannelse direkte fra grundskolen.

Som følge af, at virksomheder og institutioner for erhvervsrettet uddannelse fremover indgår i opstillingen af samarbejdsparter i folkeskolelovens § 3, stk. 4, udvides den personkreds, som kan varetage undervisningsopgaver i begrænset omfang i folkeskolen i henhold til § 3, stk. 5. Skolens leder vil fremover i henhold til § 3, stk. 5, kunne beslutte, at personer fra virksomheder og institutioner fra erhvervsrettet uddannelse, i begrænset omfang kan varetage undervisningsopgaver i folkeskolens fag og obligatoriske emner og i tiden til den understøttende undervisning. For nærmere om muligheden for at anvende eksterne undervisere i begrænset omfang henvises til forarbejderne til § 3, stk. 5, jf. lovforslag nr. L 51 af 31. oktober 2013, Folketingstidende Tillæg A, som vedtaget ved lov nr. 1640 af 26. december 2013 [og lovforslag nr. L 109 af 15. december 2016 om opfølgning på folkeskolereformen].

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget i § 3, nr. 1.

Med lovforslagets § 3, nr. 1, foreslås det, at skolernes forpligtelse til at samarbejde med lokalesamfundets kulturtilbud m.v. udvides til også at omfatte samarbejde med virksomheder og erhvervsskoler.

Med lov nr. xx af xx 2017 (lovforslag nr. L 109 af 15. december 2016) blev den personkreds, der kan varetage undervisningsopgaver i begrænset omfang udvidet, således at det ikke nødvendigvis skal ske i forbindelse med de samarbejder, som skolen efter folkeskolelovens § 3, stk. 4, er forpligtet til at søge at indgå. Med loven blev det i § 3, stk. 5, fastsat, at også personer fra fx uddannelsesinstitutioner, organisationer eller virksomheder m.v. efter skolelederens beslutning også vil kunne varetage undervisningsopgaver i begrænset omfang.

Da virksomheder med nærværende lovforslags § 3, nr. 1, bliver omfattet af de samarbejdsparter, som skolerne skal søge at indgå samarbejdsaftaler med, er der ikke længere behov for, at § 3, stk. 5, giver særskilt mulighed for at lade personer fra virksomheder varetage undervisningsopgaver i begrænset omfang. Det foreslås derfor at ordet virksomheder udgår af § 3, stk. 5.

Der er tale om en lovteknisk konsekvensændring, og det vil fremover følge af § 3, stk. 5, jf. stk. 4, at skolerne fremover kan lade personer fra virksomheder, som skolen har en samarbejdsaftale med, varetage undervisningsopgaver i begrænset omfang.

Der henvises i øvrigt til afsnit [...] i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer i reglerne om brobygning i lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. [X].

Det fremgår af den gældende folkeskolelovs § 7 a, stk. 1, 1. pkt., at Ungdommens Uddannelsesvejledning og skolens leder fra 8. klasse iværksætter en målrettet indsats for elever, der er vurderet ikke-uddannelsesparate, jf. lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. Af § 7 a, stk. 2, 2. pkt. fremgår det, at der i den målrettede indsats indgår obligatorisk brobygning i 9. klasse, medmindre skolens leder i samråd med Ungdommens Uddannelsesvejledning vurderer, at det ikke vil gavne elevens muligheder for fortsat uddannelse. Endelig fremgår det af § 7 a, stk. 2, 3. pkt., at den målrettede vejledningsindsats og brobygning sker efter lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v.

Med lovforslagets § 4, nr. [X], ændres reglerne om brobygning, så der ikke længere er krav om at ikke-uddannelsesparate elever skal deltage i obligatorisk brobygning – fx fordi eleven skal i 10. klasse. Det bliver i øvrigt muligt at tilbyde brobygning til uddannelsesparate elever, der har behov for afklaring af et uddannelsesvalg. Som følge af disse ændringer er det nødvendigt at konsekvensændre folkeskolelovens § 7 a, så det kommer til at fremgå, at elever i 9. klasse deltager i brobygning, i det omfang lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. fastsætter dette.

Introduktion til ungdomsuddannelse i 8. klasse og brobygning i 9. klasse er reguleret i lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. og folkeskolelovens § 7 a tjener fortsat kun som reference til denne lovgivning, således at det samlet kan ses af folkeskoleloven, hvilke kurser og andre aktiviteter m.v. der indgår i folkeskolen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det fremgår af den gældende folkeskolelovs § 9, stk. 3, at skolens leder med inddragelse af Ungdommens Uddannelsesvejledning kan tilbyde eleverne i 8. og 9. klasse, at de i kortere perioder udsendes i praktik i virksomheder og institutioner. § 9, stk. 3, giver ikke mulighed for at tilrettelægge individuel praktik for elever på 8. og 9. klassetrin, som måtte have behov for en kortere eller længere afbrydelse af skolegangen. Sådanne ordninger kan kun iværksættes efter reglerne i lovens § 9, stk. 4, og § 33.

Det foreslås, at muligheden for at tilbyde eleverne praktik i kortere perioder udvides til fremover at gælde for elever i 6. til 9. klasse.

Kommuner og skoler får dermed øget frihed i tilrettelæggelsen af undervisningen og øget mulighed for at tilbyde eleverne praktik.

Elever i 8. og 9. klasse er i praktikperioden omfattet af statens erstatningsordning, jf. bekendtgørelse nr. 1753 af 23. december 2016 om statens erstatningsordning for deltagere i praktisk erhvervsorientering m.v. Denne bekendtgørelse vil i forlængelse af dette lovforslag blive justeret, så også elever i 6. og 7. klasse bliver omfattet af statens erstatningsordning.

Det primære formål med erhvervspraktikken er ikke nødvendigvis at afprøve et specifikt erhverv, men at give eleverne et indtryk af, hvordan en arbejdsplads fungerer, og at der er forskellige arbejdsfunktioner og uddannelsesbaggrunde på virksomheden. Det kan være i tema- eller branchepraktikker, hvor klasser eller hold udsendes i fx landbrugspraktik, industripraktik, merkantil praktik mv. eller individuelle praktikker, hvor eleverne prøver forskellige arbejdsfunktioner. I den udstrækning, at det er muligt, udsendes eleverne i praktik i lokale virksomheder, der i forvejen samarbejder med skolen.

Formålet med forslaget er at styrke elevernes kendskab til arbejdsmarkedet ved at forbedre skolernes mulighed for at tilbyde elever i folkeskolen praktik.

Undervisningsministeriet vil udarbejde et katalog med gode eksempler, der giver ideer til tilrettelæggelse og gennemførelse af praktikken, på en måde så aktiviteterne indgår i sammenhæng med andre udskolings- og vejledningsaktiviteter.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås, at udtrykket ”ikkeuddannelsesparat” ændres til ”ikke-uddannelsesparat”. Der er alene tale om en sproglig rettelse.

Til nr. 2

Efter gældende ret skal elever i folkeskolen og den kommunale ungdomsskoles heltidsundervisning som led i indsatsen for ikke-uddannelsesparate elever deltage i brobygning i 9. klasse, medmindre lederen af elevens skole i samråd med Ungdommens Uddannelsesvejledning vurderer, at det ikke vil

gavne elevernes mulighed for fortsat uddannelse. Der kan endvidere tilbydes brobygning til elever i 9. klasse i andre skoleformer som led i indsatsen for understøtning af uddannelsesparathed.

Den obligatoriske brobygning i 9. klasse, som er målrettet ikke-uddannelsesparate elever, er et supplement til vejledningsindsatsen. Bestemmelsen er en konsekvens af vejledningslovens bestemmelser om uddannelsesparathed, hvorefter Ungdommens Uddannelsesvejledning og skolens leder i samarbejde skal iværksætte en målrettet vejlednings- og skoleindsats i 8. klasse for at understøtte, at eleven kan blive uddannelsesparat ved afslutningen af 9. klasse. Skønt brobygningen skal tilbydes alle ikke-uddannelsesparate elever, kan skolens leder dog i samråd med Ungdommens Uddannelsesvejledning og med forældrenes accept vurdere, at brobygning ikke skal være en del af indsatsen, hvis det ikke vil gavne elevens muligheder for fortsat uddannelse.

Brobygningen har en varighed af mindst 2 og højst 10 dage. Brobygningen kan dog forlænges til i alt 4 uger for elever i 9. klasse, der deltager i undervisningsforløb i medfør af folkeskolelovens § 9, stk. 4, og § 33, stk. 4 og 5, eller tilsvarende forløb i andre skoleformer i medfør af folkeskolelovens § 33, stk. 2.

Det foreslås, at § 10 c, stk. 1, om brobygning i 9. klasse ændres, sådan at brobygning ikke alene målrettes til ikke-uddannelsesparate elever. Brobygning foreslås at skulle tilbydes såvel ikke-uddannelsesparate elever som elever, der, selvom de er uddannelsesparate, har behov for afklaring af uddannelsesvalg. Desuden foreslås det, at det ikke længere skal være et krav for ikke-uddannelsesparate elever at deltage i brobygning i 9. klasse. Forslaget om, at brobygning kan tilbydes uddannelsesparate elever, omfatter ud over elever i folkeskolen og i den kommunale ungdomsskoles heltidsundervisning tillige elever i 9. klasse i andre skoleformer. Denne ændring er i overensstemmelse med ønske fremsat af Efterskoleforeningen herom.

Brobygning er vejlednings- og undervisningsforløb i overgangen til ungdomsuddannelserne, og den skal afspejle undervisningen i de uddannelsesområder, der indgår i brobygningen, og gøre eleven bekendt med uddannelsens praktiske og teoretiske elementer samt et eller flere erhverv, som uddannelsen eller uddannelsesområdet retter sig mod. Formålet med brobygningen er, at eleven skal gives

- et repræsentativt indblik i krav og perspektiver i den pågældende uddannelse,
- indsigt og viden på det område, eleven ønsker at uddanne sig inden for og
- eventuelt alternative realistiske uddannelsesveje.

Vejledningslovens § 10 g bemyndiger undervisningsministeren til at fastsætte regler om brobygning. Den i dag gældende bekendtgørelse om introduktionskurser og brobygning til ungdomsuddannelserne vil i overensstemmelse med den foreslåede lovændring blive justeret. Herefter skal brobygningen tilrettelægges sådan, at den bidrager dels til indsatsen til opnåelse af uddannelsesparathed for de elever, som ikke er uddannelsesparate, og dels til understøttelse af indsatsen for uddannelsesparate elever, som har behov for afklaring af deres uddannelsesvalg.

Med forslaget ændres der ikke på omfanget af brobygning i 9. klasse. Brobygningens varighed vil således fortsat være mindst 2 og højst 10 dage.

Til nr. 3

Efterskoleforeningen har fremsat ønske om en mere fleksibel tilrettelæggelse af brobygningen i 10. klasse på efterskoler. Efter gældende ret skal brobygning til en erhvervsrettet ungdomsuddannelse eller en erhvervsgymnasial uddannelse afvikles i forløb af mindst 2 dages varighed. Efterskoleforeningen ønsker, at det ikke skal være et krav, at afviklingen sker på hinanden følgende dage, men at der bliver

mulighed for brobygning én gang om ugen i fem uger. Dette ønske imødekommes med forslaget, sådan at brobygningen kan afvikles samlet eller enkeltvis. Det foreslås, at den øgede fleksibilitet omfatter alle skoleformer, som udbyder 10. klasse. Forslaget ændrer ikke den samlede varighed af brobygningen, som fortsat skal være af mindst 2 dages varighed.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 5

Efter den gældende bestemmelse i § 5, stk. 2, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse kan der højst ydes godtgørelse for det antal timer, som inden for det pågældende område svarer til fuldtidsarbejde. Efter lovens § 5, stk. 4, kan undervisningsministeren fastsætte nærmere regler om godtgørelse efter stk. 2. Bemyndigelsen er blandt andet udmøntet ved § 8, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1475 af 16. december 2014 om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Heraf fremgår det, at godtgørelsen pr. dag højst kan udbetales med 1/5 af det beløb, der maksimalt kan udbetales for en uge, jf. stk. 1. Ved vejledning nr. 9469 af 9. september 2013 om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse pkt. 4.3. præciseres det, at "udgangspunktet er under alle omstændigheder, at godtgørelsen kun kan kompensere et tab, og at godtgørelsen aldrig kan gives for mere end 37 timer om ugen eller 7,4 timer pr. dag".

På baggrund af trepartsaftalen foreslås det i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, at der kan ydes godtgørelse pr. dag for mere end 7,4 timer, når medarbejderen har deltaget i et kursus i mere end 7,4 timer pr. dag. Dette forudsat, at der er lidt et løntab. Det indebærer, at det afgørende kriterium for tildeling af godtgørelse er, at virksomheden har et løntab for medarbejderens kursusdeltagelse. Det vil fortsat gælde, at godtgørelsen/lønkomensationen kun gives for de antal timer, som den givne medarbejder har skullet arbejde den pågældende dag.

Med ændringen sikres den planlægningsmæssige fleksibilitet for virksomhedernes brug af arbejdsmarkedsuddannelser.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse i § 51 c er ny.

Det foreslås i *stk. 1*, at undervisningsministeren kan godkende forsøg, hvor en efterskole og en institution for erhvervsrettet uddannelse indgår en overenskomst om at tilbyde et 10.-klasseforløb, der kombinerer 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb.

Efter den gældende lovgivning kan en efterskole ikke indgå en overenskomst med en institution for erhvervsrettet uddannelse for at tilbyde et 10. klasseforløb, der er kombineret med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb. Med den foreslåede bestemmelse vil der således blive etableret hjemmel til, at en efterskole og en institution for erhvervsuddannelse kan indgå en sådan overenskomst i lighed med den mulighed, der er i dag for, at en kommunalbestyrelse og en institution for erhvervsrettet uddannelse kan indgå overenskomster derom.

Indholdet i 10.-klasseforløb omfattet af den foreslåede forsøgsordning vil skulle følge reglerne for den almindelige 10. klasse i efterskolen. Det vil sige såvel for den obligatoriske som den valgfri del. Efterskolerne kan dog for den valgfri del disponere frit inden for rammerne af lov om efterskoler og frie fagskoler. Der skal endvidere tilbydes de til den obligatoriske del tilhørende prøver. Undervisningen i erhvervsuddannelsesdelen skal følge reglerne om den pågældende erhvervsuddannelse.

I forbindelse med forsøgsgodkendelserne vil det blive fastsat, at de nærmere rammer for undervisningen vil skulle fremgå af en overenskomst mellem efterskolen og institutionen for erhvervsrettet uddannelse. Af overenskomsten skal det bl.a. fremgå, hvordan den nærmere procedure for optagelse af elever, organisering, tilrettelæggelse m.v. er i forløbet. Det skal fremgå af overenskomsten, at det er efterskolen, der er ansvarlig for den del, der vedrører undervisning i 10. klasse, mens institutionen for erhvervsrettet uddannelse, er ansvarlig for 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb. Efterskolen og institutionen for erhvervsrettet uddannelse vil herunder inden for deres ansvarsområder være forpligtede til at sørge for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til elever med behov herfor. Af overenskomsten skal også fremgå en tidsplan for gennemførelsen af undervisningen og hvor den skal gennemføres samt hvor mange elever, der kan optages i forløbet i henhold til overenskomsten.

Eleverne, som søger om optagelse i et 10. klasseforløb, der gennemføres som led i forsøget, vil under hele 10. klasseforløbet, dvs. både 10. klassedelen ved efterskolens foranstaltning og 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb ved institutionen for erhvervsrettet uddannelses foranstaltning, bo på efterskolen og deltage i et kostskoleliv på efterskolen. Eleverne vil under 10. klassedelen og kostskoleopholdet være omfattet af efterskolens ordensregler, mens de under erhvervsuddannelsesdelen vil være omfattet af de ordensregler, der gælder i henhold til lov om erhvervsuddannelser.

Eleverne vil under 10. klasseforløbets brobygningsperioder være omfattet af ordningen med statsligt tilskud til nedbringelse af befordringsudgifter efter § 23 c i lov om efterskoler og frie fagskoler. Under resten af 10. klasseforløbets 10.-klassedel vil eleverne ikke være omfattet af offentlige befordringsordninger, mens de under erhvervsuddannelsesdelen vil være omfattet af ordningen efter lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. Det vil betyde, at de kan få befordringsrabat efter lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., hvis de opfylder betingelserne herfor.

Finansieringen af undervisningen i forløbene i forsøgene vil for 10.-klassedelen være statslige tilskud til efterskolen efter lov om efterskoler og frie fagskoler, bortset fra brobygningsperioder, der er finansieret gennem statslige aktivitetsafhængige taxametertilskud efter lov om lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v., og for erhvervsuddannelsesdelen være finansieret ved statslige aktivitetsafhængige taxametertilskud, til erhvervsuddannelsens grundforløb. Tilskuddene udbetales efter de regler, der gælder for de enkelte tilskud og til den institution, der gennemfører den tilskudsudløsende aktivitet. De almindelige tilskudsregler i lov om efterskoler og frie fagskoler gælder således for 10.-klassedelen og betyder bl.a., at der i hver uge skal være undervisning svarende til mindst 5 hele undervisningsdage, jf. § 16, stk. 1, 2. pkt., i lov om efterskoler og frie fagskoler.

Forsøgsordningen gennemføres som et treårigt rammeforsøg, hvor der kan deltage op til seks efterskoler med samlet op til 200 elever i 10. klasseforløb, der kombinerer 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb.

Godkendelsen af forsøgene vil ske på grundlag af en vurdering af de ansøgende skolars betydning i forhold til at fremme unges overgang til erhvervsuddannelserne. Der vil også kunne lægges vægt på at få en geografisk fordeling af de deltagende efterskoler med henblik på, at forsøgene kan gennemføres under forskellige regionale og lokale forhold. Erfaringerne fra forsøgene vil blive inddraget i det fortsatte arbejde med at sikre attraktive erhvervsuddannelser. Undervisningsministeren kan ved godkendelse af et forsøg fastsætte vilkår, herunder f.eks. om overenskomstens indhold, årlige opdatering, undervisningens organisation og tilrettelæggelse og krav til parternes afrapportering, herunder medvirken ved en af ministeriet igangsat evaluering af forsøget.

Det foreslåede *stk. 2* indebærer to fravigelser af lov om efterskoler og frie fagskoler. Det følger af § 15, stk. 2, i lov om efterskoler og frie fagskoler, at et kursus på en efterskole skal være åbent for alle, der opfylder betingelserne i lovens § 13, stk. 1-3, dvs. kan medregnes i årselevtallet ved efterskolens tilskudsberegning, idet de har afsluttet 8 års skolegang, 7. klasse eller fyldt 14 år.

Af § 11 i lov om efterskoler og frie fagskoler fremgår, at elevbetalingen fastsættes af skolen, men at den ikke må være væsentlig over gennemsnittet for skoleformen. Der er på de årlige finanslove fastsat en mindste elevbetaling. Hvor en elev ikke modtager statslig elevstøtte, skal egenbetalingen mindst udgøre halvdelen af den mindste fastsatte egenbetaling. For elever på efterskoler, der modtager statslig elevstøtte, skal egenbetalingen mindst udgøre halvdelen af det beløb, der fremkommer ved at fradrage den maksimale statslige elevstøtte i den mindste fastsatte egenbetaling. Staten yder efter lovens § 30 dels en indkomstbestemt elevstøtte til nedsættelse af elevbetalingen på kurser af mindst 2 ugers varighed, dels elevstøtte med et grundstøttebeløb uanset indkomstgrundlagets størrelse på kurser af mindst 5 ugers varighed og derover. Den indkomstbestemte elevstøtte ydes på grundlag af et indkomstgrundlag, der er fastsat på de årlige finanslove. Det er en betingelse for den statslige elevstøtte, at efterskolen oppebærer tilskud efter lov om efterskoler og frie fagskoler.

Med det foreslåede stk. 2, 1. pkt., fraviges kravene i § 15, stk. 2, 2. pkt., i lov om efterskoler og frie fagskoler, således, at der stilles krav om, at en elev, der vil påbegynde et 10.-klassesforløb som led i et forsøg omfattet af den foreslåede stk. 1 opfylder adgangskravene til erhvervsuddannelserne, jf. lov om erhvervsuddannelser.

De elever, der vil påbegynde sådan et forløb skal opfylde adgangskravene til erhvervsuddannelserne, jf. lov om erhvervsuddannelser. Det er efterskolen, der optager elever i forløbet, og eleverne skal være vurderet uddannelsesparate og opfylde adgangskravene til erhvervsuddannelserne for at kunne påbegynde det kombinerede 10. klasse-eud-grundforløb. Det er institutionen for erhvervsrettet uddannelse, der som ansvarlig for gennemførelsen af 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb vurderer, hvorvidt optagelsesbetingelserne i lov om erhvervsuddannelser er opfyldt, hvorefter efterskolen træffer beslutning om, hvilke elever der optages i forløbet.

Det foreslåede stk. 2, 2. pkt., indebærer, at § 11 i lov om efterskoler og frie fagskoler ikke finder anvendelse for den del af den del af et 10.-klassesforløb omfattet af stk. 1, hvor eleven deltager i 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb. Idet eleven under 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb ikke vil være omfattet af reglerne i lov om efterskoler og frie fagskoler om statslig tilskud og statslig elevstøtte må efterskolen opkræve betaling hos eleven for selve kostskoleopholdet under denne del af forløbet selvom det beløbsmæssigt bliver et større beløb end det som § 11 i lov om efterskoler og frie fagskoler giver mulighed for.

Det foreslås, at ansøgning om forsøg skal være modtaget i Undervisningsministeriet senest den 30. juni 2017. Fristen skal ses på baggrund af, at forsøgene så vidt muligt igangsættes fra starten af skoleåret 2017/18, dvs. pr. 1. august 2017, og have en varighed på tre skoleår. Af ansøgningen skal det fremgå, om forsøget igangsættes den 1. august 2017 eller den 1. august 2018.

Med det foreslåede *stk. 3* fastsættes, at ansøgning om at deltage i forsøg skal være modtaget i ministeriet senest den 30. juni 2017. Fristen skal ses på baggrund af, at der ønskes gennemførte en evaluering af forsøgene i 2019 på baggrund af to skoleårs forløb med henblik på en eventuelt permanent ordning fra skoleåret 2020/21.

Med det foreslåede *stk. 4* fastsættes, at for elever under 18 år opkræves det særlige kommunale bidrag, som er det halve af det på finansloven fastsatte kommunale bidrag på finanslovskonto § 20.22.22.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2018, jf. dog stk. x og §§ 8-10.

Det foreslås i *stk. x*, at § 1, nr. x-xxx [kost og logi] træder i kraft den xxx. Det foreslås i den forbindelse, at den hidtil gældende bestemmelse i § 7 a, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, hvorefter..., fortsat skal finde anvendelse for overenskomstmæssig udgift til de ophold på kostafdeling, som er afholdt før dette tidspunkt.

Det foreslås med *stk. 2*, at regler fastsat i medfør af § 12 c, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 1033 af 30. juni 2016, som ændret ved lov nr. 1747 af 27. december 2016, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 12 c, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 2.

Det foreslåede *stk. 2* indebærer, at bekendtgørelse nr. 126 af 21. februar 2011 om tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner til praktikpladsopsøgning og vejledning af elever med senere ændringer forbliver i kraft, indtil den ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 12 c, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 2.

Det foreslås med *stk. 3*, at den del af statens driftsudgifter til skolepraktik, som dækkes efter § 12 d, stk. 2, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 4, omfatter udgifter der afholdes den 1. januar 2018 eller senere.

Med *stk. 4* foreslås det, at det ved beregning af bonusudløsende praktikårselever efter § 15 g, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 6, alene er uddannelsesaftaler påbegyndt den 1. januar 2018 eller senere, der indgår.

...

Det foreslås endelige med *stk. 5*, at merbidrag efter § 21 a, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 9, opkræves første gang...

Til § 8

Det foreslås med *stk. 1*, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 33, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser om udstedelse af digitale beviser, som affattet ved dette lovforslags § 2, nr. 4. Herved sikres det, at den foreslåede bestemmelse først får virkning fra det tidspunkt, hvor fornøden it-understøttelse er på plads. Overgangen fra papirbårne til digitale beviser skal således først ske, når der foreligger den nødvendige systemunderstøttelse i den nationale eksamensdatabase.

Det foreslås med *stk. 2*, at § 66 a, stk. 5, i lov om erhvervsuddannelser, som affattet ved dette lovforslags § 2, nr. 10, ikke finder anvendelse for elever, der har afsluttet et adgangsgivende grundforløb, jf. § 5 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om erhvervsuddannelser før den 1. januar 2018. For sådanne elever finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Til § 9

Det foreslås med § 9, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovforslagets § 5, nr. 1, om godtgørelse pr. dag for mere end 7,4 timer, når medarbejderen har deltaget i et kursus i mere end 7,4 timer pr. dag.

Til § 10

Det foreslås med § 10, at § 51 c i lov om efterskoler og frie fagskoler, som affattet ved dette lovforslags § 6, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende af hensyn til, at der kan ske godkendelse af forsøg med hjemmel i den foreslåede bestemmelse allerede med virkning fra den 1. august 2017.

Til § 11

Bestemmelsen angår lovens territoriale gyldighed og fastslår, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Hver lov Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om erhvervsuddannelser, lov om folkeskolen, lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v., lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og lov om efterskoler og frie fagskoler gælder i dag for Færøerne og Grønland, jf. § 42 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, § 72 i lov om erhvervsuddannelser, § 61 i lov om folkeskolen, § 17 i lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v., § 28 i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og § 56 i lov om efterskoler og frie fagskoler.